

KOLOROWY
START

z plusem

listopad – styczeń

Autorka
Wiesława Żaba-Żabińska

Projekt okładki
Magdalena Pilch

Redakcja merytoryczna
Wiesława Żaba-Żabińska

Redakcja językowa i korekta
Beata Pędziwiłk

Skład i łamanie
Marek Zapala

Wydawca oświadcza, że dołożył wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli i dysponentów praw autorskich.
Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie publikacji w całości lub we fragmentach bez zgody wydawnictwa zabronione.

ISBN 978-83-7874-768-0

© 2017 Wydawnictwo JUKA-91

Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.
ul. Jutrzenki 118
02-230 Warszawa
infolinia 800 650 300
www.mac.pl
www.juka.edu.pl

Spis treści

Rozkład materiału	4

Listopad

II. Urządzenia elektryczne (książka, s. 30–31; karty pracy, cz. 2, s. 3–13; karta pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 16)	24
III. Pada deszcz (książka, s. 32–33; karty pracy, cz. 2, s. 14–23; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 17–19)	35
IV. Zdrowie naszym skarbem (książka, s. 34–35; karty pracy, cz. 2, s. 24–33; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 20–21)	48

Grudzień

I. Co robimy w wolnym czasie? (karty pracy, cz. 2, s. 34–43; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 22–23)	61
II. To już zima (książka, s. 36–37; karty pracy, cz. 2, s. 44–53; karta pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 24)	73
III. Święta tuż-tuż (książka, s. 38–41; karty pracy, cz. 2, s. 54–63; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 25–27)	84

Styczeń

I. W świecie baśni (książka, s. 42–45; karty pracy, cz. 2, s. 64–73; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 28–29)	97
II. Pamiętajmy o zwierzętach (książka, s. 46–47; karty pracy, cz. 2, s. 74–83; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 30–34)	110
III. Babcia i dziadek (książka, s. 48–49; karty pracy, cz. 2, s. 84–96; karty pracy <i>Czytam, piszę, liczę</i> , s. 35–40)	122

Propozycja korzystania z Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków ..	135

Propozycja korzystania z Wyprawki plastycznej	136

Oznaczenia:

 – zajęcia wynikające z zadań programowych

 – zajęcia wynikające z realizacji treści wychowania zdrowotnego

LISTOPAD, TYDZIEŃ II

Treści programowe	Tematy tygodni	Dzień tygodnia	Temat dnia	Aktywność i działalność dziecka	
1	2	3	4	5	
Nasz kontakt z techniką <i>Doświadczenia konstrukcyjno-techniczne</i> – bezpieczne korzystanie z wybranych urządzeń technicznych, np. telewizora, komputera, odtwarzacza płyt kompaktowych, wideo – poznawanie, w sposób bezpośredni lub pośredni, różnych form zastosowania techniki w życiu ludzi (np. korzystanie z telefonu stacjonarnego lub komórkowego, komputera). Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 52, 66–67).</i>	Urządzenia elektryczne	1.	T jak <i>telewizor; telefon...</i>	• Wprowadzenie litery t – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery t.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		2.	Pełna lodówka	• Słuchanie opowiadania W. Chotomskiej <i>Lodówka</i>.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		3.	Domowe urządzenia	• Zabawy przy piosence <i>Domowe urządzenia</i>. • <i>Domowe urządzenia elektryczne</i> – wydzielanka z kolorowego papieru.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		4.	Pięć urządzeń elektrycznych	• Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 5.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		5.	Koktajl truskawkowy	• Ćwiczenia słuchowe – <i>Urządzenia elektryczne</i>. • Wykonanie koktajlu owocowego.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			

LISTOPAD, TYDZIEŃ II

Cele ogólne	Cele operacyjne	Książka, karty pracy, cz. 2, karty pracy <i>Czytam...</i>	Zajęcia ruchowe
6	7	8	9
– zapoznanie z literą t – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę t – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery	kp, s. 3, 4, 5, 6, 7	• Ćwiczenia poranne – zestaw X. • Zabawa bieżna <i>Kto szybciej dookoła?</i> • Zabawa ruchowa <i>Droga do domu.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw V.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8		k, s. 30, 31	
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– odpowiada na pytania dotyczące opowiadania – ćwiczy rzucanie i chwytanie piłki		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5			
– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności manualnych	– tworzy akompaniament do piosenki – wykonuje wydzierankę		
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8			
– zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 5 – rozwijanie sprawności fizycznej	– rozpoznaje i nazywa cyfry: 1, 2, 3, 4, 5 – ćwiczy rzucanie i łapanie piłki	kp, s. 8, 9, 10	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 8, IV 15		karty pracy <i>Czytam...</i> , s. 16, kp, s. 11, 12, 13	
– rozwijanie słuchu fonematycznego – zachęcanie do wykonywania zdrowych deserów	– dzieli słowa na głoski – wykonuje koktajl truskawkowy		
I 3, I 5, IV 2, IV 5			

LISTOPAD, TYDZIEŃ III

Poznajemy przyrodę <i>Jesień</i> – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie późną jesienią, występujących zjawisk atmosferycznych, np.: padającego deszczu, mgły, obniżającej się temperatury, skracającej się długości dnia – wyjaśnienie roli wody w życiu ludzi i zwierząt. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 52, 53–54).</i>	Pada deszcz	1.	<i>D jak dom</i>	• Wprowadzenie litery d – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Ćwiczenia utrwalające poznane litery.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Listopad – liść opadł	• Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej <i>Listopad</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Co pływa? Co tonie?	• Zabawy badawcze – <i>Co pływa? Co tonie?</i> • Zabawy przy piosence <i>Taniec w deszczu</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Pada deszcz, wieje wiatr	• <i>Listopadowa szaruga</i> – zapoznanie z nową techniką mokre na mokrym. • Zapoznanie z figurą geometryczną – prostokątem.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Wędrówka kropelki wody	• Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego <i>Wędrówka kropelki wody</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

LISTOPAD, TYDZIEŃ III

– zapoznanie z literą d – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę d – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery	kp, s. 14, 15, 16, 17	• Ćwiczenia poranne – zestaw XI. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Mały deszczyk, duży deszcz.</i> • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Słońce – deszcz.</i> • Zabawy ruchowe: <i>Deszcz i kałuże, Przeskocz kałuże.</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw V.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– wymienia oznaki późnej jesieni – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 18, 19, 20, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 17	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5, IV 18			
– budzenie zainteresowania przyrodą nieożywioną – umuzykalnienie dzieci	– określa, co pływa, a co tonie w wodzie – śpiewa piosenkę	kp, s. 21, 22, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 18	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 18			
– rozwijanie sprawności manualnych – zapoznanie z figurą geometryczną – prostokątem	– maluje z wykorzystaniem nowej techniki – mokre na mokrym – rozpoznaje i nazywa prostokąt	kp, s. 23, k, s. 32, 33, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 19	
I 4, I 5, IV 2, IV 8, IV 12, IV 18			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– omawia krążenie wody w przyrodzie – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5, IV 18			

LISTOPAD, TYDZIEŃ IV

Dbamy o nasze zdrowie <i>Dbalność o higienę</i> – ubieranie się odpowiednio do warunków atmosferycznych występujących w danej porze roku (zapobieganie przegrzaniu i zmarznięciu) – dbanie o higienę poprzez: codzienne mycie całego ciała, mycie zębów po posiłkach, mycie rąk, zwłaszcza po pobycie w toalecie i zabawie na świeżym powietrzu. <i>Zdrowa żywność</i> – spożywanie zdrowej żywności: warzyw, owoców, mięsa, nabiału (ograniczenie spożycia słodczy, chipsów, picie kompotów, soków, ograniczanie napojów gazowanych) – przewyższanie niechęci do nieznanych potraw. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 71, 72).</i>	Zdrowie naszym skarbem	1.	<i>K jak kot</i>	• Wprowadzenie litery k – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie poznanych liter.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Zdrowe odżywianie	• Słuchanie wiersza L. Łącz <i>Zdrowe odżywianie</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Uśmiechnij się do sera	• Zabawy przy piosence <i>Uśmiechnij się do sera</i>. • Zabawa plastyczna <i>Wymarzona witamina</i>.
Numery obszarów z podstawy programowej:				
4.	Znamy różne figury	• <i>Znamy różne figury</i> – ćwiczenia klasyfikacyjne.		
Numery obszarów z podstawy programowej:				
5.	Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka	• Rozmowa na temat praw dzieci – z okazji obchodów Międzynarodowego Dnia Praw Dziecka. • Wycieczka do najbliższej apteki.		
Numery obszarów z podstawy programowej:				

LISTOPAD, TYDZIEŃ IV

– zapoznanie z literą k – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę k – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery	kp, s. 24, 25, 26, 27, 28	• Ćwiczenia poranne – zestaw XII. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Zdrowy taniec</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Spaceruj tak jak ja</i>. • Zabawa ruchowa <i>Warzywno-owocowa sałatka witaminowa</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Reagowanie na ruchy rąk</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– wypowiada się na temat zdrowego odżywiania – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 20	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5			
– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności manualnej	– wyklaskuje rytm piosenki – wykonuje prace z różnych materiałów	k, s. 34, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 21	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8			
– rozwijanie umiejętności klasyfikowania – rozwijanie sprawności fizycznej	– segreguje figury według kształtów – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 29, 30, 31, k, s. 35	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 12			
– uświadamianie dzieciom ich praw – zapoznanie z pracą farmaceuty	– wie, że – tak jak dorośli – posiada swoje prawa – wie, na czym polega praca farmaceuty	kp, s. 32, 33	
I 4, I 5, III 7, IV 2, IV 5, IV 20			

GRUDZIEŃ, TYDZIEŃ I

Poznajemy przyrodę <i>Jesień</i> – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie późną jesienią, występujących zjawisk atmosferycznych, np.: padającego deszczu, mgły, obniżającej się temperatury, skracającej się długości dnia. Dbamy o nasze zdrowie <i>Dbalność o higienę</i> – ubieranie się odpowiednio do warunków atmosferycznych występujących w danej porze roku (zapobieganie przegrzaniu i zmarznięciu) – przebywanie na świeżym powietrzu; uczestniczenie w spacerach, zabawach i ćwiczeniach ruchowych. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych.	Co robimy w wolnym czasie?	1.	<i>L jak lalka</i>	• Wprowadzenie litery I – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery I.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Małe figury, duże figury	• <i>Małe figury, duże figury</i> – ćwiczenia klasyfikacyjne.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Czy Mikołaj przyjdzie do nas?	• Zabawy przy piosence <i>Czy Mikołaj przyjdzie do nas?</i> • Zabawy i rozmowy na temat: <i>Do czego są potrzebne palce rąk?</i>
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Odwiędził nas Mikołaj	• Zabawy z Mikołajem. • Spotkanie z Mikołajem.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Prawdziwy skarb	• Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby <i>Bajka o prawdziwym skarbie</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

GRUDZIEŃ, TYDZIEŃ I

– zapoznanie z literą I – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę I – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery	kp, s. 34, 35, 36, 37	• Ćwiczenia poranne – zestaw XIII. • Zabawa bieżna <i>Latawiec</i>. • Zabawa ruchowa <i>Podskoki na jednej nodze</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8		kp, s. 38, 39, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 22	
– rozwijanie umiejętności klasyfikowania – rozwijanie sprawności fizycznej	– segreguje figury według wielkości – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 12		kp, s. 40, 41	
– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie aktywności twórczej	– porusza się rytmicznie przy piosence – bawi się dłońmi		
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8, IV 11			
– rozwijanie słuchu fonematycznego – integrowanie się dzieci	– dzieli słowa na głoski – bawi się z młodszymi dziećmi		
I 4, I 5, II 9, III 1, IV 2		kp, s. 42, 43, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 23	
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– łączy barwy – ciepłe i zimne – z odpowiednimi cechami charakteru – ćwiczy zwinność i szybkość		
I 4, I 5, I 8, III 6, IV 2, IV 5			

<i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci</i>, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51–53, 72).			

GRUDZIEŃ, TYDZIEŃ II

Poznajemy przyrodę <i>Zima</i> – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie zimą; zwracanie uwagi na koloryt i piękno przyrody w zimowej szacie – poznawanie zjawisk atmosferycznych charakterystycznych dla zimy, nazywanie ich, np. opady śniegu, szron, szadź, zawieje śnieżne – poznawanie wybranych właściwości śniegu i lodu, zwracanie uwagi na zanieczyszczenia, które zatrzymują w sobie. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i>	To już zima	1.	Y – narty	• Wprowadzenie litery y – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery y.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Pada śnieg	• Historyjka obrazkowa <i>Przygoda na górze</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		3.	Zima, zima	• Zabawy przy piosence <i>Zima</i>. • <i>Bałwanek</i> – wycinanka z białego i z kolorowego papieru.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	0 kul śniegowych	• Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 0.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Zimowy spacer	• Ćwiczenia artykularyjno-słuchowe <i>Zimowy spacer</i>. • Zabawy na placu przedszkolnym, połączone z obserwacją zjawisk atmosferycznych.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

GRUDZIEŃ, TYDZIEŃ II			
– zapoznanie z literą y – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę y – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery	kp, s. 44, 45, 46, 47	• Ćwiczenia poranne – zestaw XIV. • Zabawa ruchowa z elementem równowagi – <i>Wirujące płatki śniegu</i>. • Zabawy ruchowe: <i>Bałwanek, Buch w śnieżny puch</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego – rozwijanie sprawności fizycznej	– opowiada historyjkę obrazkową – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 36, 37	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5, IV 18			
– zapoznanie z instrumentem perkusyjnym – trójkątem – rozwijanie sprawności manualnych	– akompaniuje na trójkącie – wykonuje wycinankę – bałwanek	karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 24	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8, IV 18			
– zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 0 – rozwijanie sprawności fizycznej	– rozpoznaje i nazywa cyfry: 0, 1, 2, 3, 4, 5 – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 48, 49, 50	
I 4, I 5, IV 2, IV 8, IV 15			
– rozwijanie słuchu fonematycznego – zachęcanie do zabaw badawczych	– dzieli słowa na głoski – podaje właściwości śniegu	kp, s. 51, 52, 53	
I 4, I 5, IV 2, IV 18			

– klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 54).</i>			

GRUDZIEŃ, TYDZIEŃ III

Nasze rodziny <i>Wzmacnianie więzów w rodzinie</i> – kultywowanie tradycji, zwyczajów rodzinnych, np. związanych ze świętami Bożego Narodzenia, Wielkanocy – wzajemne okazywanie sobie uczuć, mówienie o nich – tworzenie wzajemnych relacji opartych na szacunku, akceptacji i miłości. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i>	Święta tuż-tuż	1.	Coraz bliżej święta	• Wprowadzenie litery r – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery r.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		2.	Święta, święta	• Słuchanie opowiadania A. Galicy <i>Komu potrzebne jest Boże Narodzenie?</i>	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		3.	Ubieramy choinkę	• Zabawy przy piosence <i>Świąteczne życzenia</i>. • Wykonanie kartonika ze świątecznym motywem.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			
		4.	Sześć choinek	• Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 6.	
		Numery obszarów z podstawy programowej:			

GRUDZIEŃ, TYDZIEŃ III			
– zapoznanie z literą r – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę r – małą i wielką, drukowaną i pisaną – rozpoznaje i nazywa poznane litery	kp, s. 54, 55, 56, 57, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 25	• Ćwiczenia poranne – zestaw XV. • Zabawa ruchowa twórcza <i>Świąteczne figurki</i>. • Zabawy ruchowe: <i>Łańcuchy choinkowe, Żywa choinka</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Przedświąteczne porządki</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII.
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– wypowiada się na temat świąt – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 38, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 26	
I 4, I 5, I 8, III 2, IV 2, IV 5			
– rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności manualnych	– śpiewa piosenkę – wykonuje świąteczny karnecik	k, s. 39, 40	
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8			
– zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 6 – rozwijanie sprawności fizycznej	– rozpoznaje i nazywa cyfrę 6 – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	k, s. 41, kp, s. 58, 59, 60	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 8, IV 15			

– rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 24, 36, 51, 52).</i>		5.	Pajac choinkowy	• Słuchanie opowiadania L. Łącz <i>Choinkowy pajac</i>.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

STYCZEŃ, TYDZIEŃ I

Interesujemy się książką <i>Organizowanie w sali kącika książek</i> – systematyczne wzbogacanie kącika o nowe pozycje z zakresu literatury dziecięcej – zwracanie uwagi na budowę książki: okładkę z tytułem i nazwiskiem autora, ilustrację – przestrzeganie zasad korzystania z książek: odwracania stron, oglądania tekstu. <i>Wzbudzanie zainteresowania literaturą</i> – słuchanie wierszy, opowiadań, baśni polskich i zagranicznych autorów – tworzenie własnych książek dotyczących znanych bajek lub wymyślonych przez dzieci, składających się z obrazków lub tekstu ułożonego przez nie, a zapisanego przez nauczyciela.	W świecie baśni	1.	S jak smok	• Wprowadzenie litery s – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie poznanych liter.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		2.	Jaś i Małgosia	• <i>Wokół baśni „Jaś i Małgosia”</i> – ćwiczenia i zabawy.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		3.	Czerwony Kapturek	• Zabawy przy piosence <i>Baśniowi przyjaciele</i>. • Wykonanie papierowego smoka.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	
		4.	Gdzie jest więcej, gdzie jest mniej, a gdzie – tyle samo	• Wprowadzenie znaków: równości, mniejszości i większości.
			Numery obszarów z podstawy programowej:	

– rozwijanie mowy	– wypowiada się na temat opowiadania	kp, s. 61, 62, 63, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 27	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych		
I 4, I 5, I 8, III 2, IV 2, IV 5			
STYCZEŃ, TYDZIEŃ I			
– zapoznanie z literą s – małą i wielką, drukowaną i pisaną	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę s – małą i wielką, drukowaną i pisaną	kp, s. 64, 65, 66, 67, 68	• Ćwiczenia poranne – zestaw XVI. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Krasnoludki i wielkoludy</i>. • Zabawa muzyczno-ruchowa <i>Czarodziejski zamek</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Poruszamy się jak bohaterowie baśni „Czerwony Kapurek”</i>. • Zabawa ruchowa <i>Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII.
– utrwalanie poznanych liter	– rozpoznaje i nazywa poznane litery		
I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie mowy	– opowiada baśń	kp, s. 69, k, s. 42, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 28	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– ćwiczy szybkość i gibkość		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5			
– umuzykalnianie dzieci	– ustawia się w rzędzie, w szeregu	k, s. 43, 44, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 29	
– rozwijanie sprawności manualnych	– wykonuje w grupie papierowego smoka		
I 4, I 5, IV 2, IV 7, IV 8			
– zapoznanie ze znakami: równości, mniejszości, większości	– stosuje znaki: równości, mniejszości, większości	kp, s. 70, k, s. 45	
– rozwijanie sprawności fizycznej	– rozwija wszechstronnie ciało		
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 11			

Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. <i>(Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 33–34, 36, 51, 52).</i>		5.	Ilustrujemy baśnie • <i>Wokół baśni „Czerwony Kapturek”</i> – ćwiczenia i zabawy. • Malowanie ilustracji do wybranej baśni.	Numery obszarów z podstawy programowej:

STYCZEŃ, TYDZIEŃ II

Poznajemy przyrodę <i>Zima</i> – dokarmianie i dopajanie zwierząt w trudnych, zimowych warunkach – nazywanie ptaków odwiedzających karmnik – zwrócenie uwagi na ostrożność w kontaktach z chorymi zwierzętami, np. ptakami – rozpoznawanie wybranych zwierząt po śladach na śniegu. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i>	Pamiętajmy o zwierzętach	1.	<i>N jak narty</i> • Wprowadzenie litery n – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie poznanych liter.	Numery obszarów z podstawy programowej:
		2.	Czubaty gość z Północy • Słuchanie opowiadania H. Zdzitowieckiej <i>Czubaty gość z Północy</i>.	Numery obszarów z podstawy programowej:

– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności manualnych	– wypowiada się na temat baśni <i>Czerwony Kapturek</i> – ilustruje wybraną baśń	kp, s. 71, 72, 73	
I 4, I 5, III 9, IV 2, IV 8			

STYCZEŃ, TYDZIEŃ II

– zapoznanie z literą n – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę n – małą i wielką, drukowaną i pisaną – czyta wyrazy z poznanych liter	kp, s. 74, 75, 76, 77, 78	• Ćwiczenia poranne – zestaw XVII. • Zabawa ruchowa <i>Taniec zmarzniętych ptaków</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Wszyscy się poruszają</i>. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Skradający się lis</i>. • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII.
I 3, I 4, I 5, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– zapoznaje się z ptakami przylatującymi do Polski na zimę – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach wielorozwojowych	k, s. 46, 47, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 30	
I 3, I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 5, IV 18			

– rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich – tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci, Grupa MAC S.A. 2017, s. 36, 51, 52, 54</i>).		3.	Jedzenie dla ptaków	• Zabawy przy piosence <i>Ptasi bar</i>. • Wykonanie kolażu – <i>Ptaki w karmniku</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Część wspólna zbiorów	• Część wspólna zbiorów.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Ślady w lesie	• Słuchanie wiersza F. Kobryńczuka <i>Leśne ścieżki</i>. • Wykonanie pracy plastycznej – <i>Tędy przeszedł ptak</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

STYCZEŃ, TYDZIEŃ III

Nasze rodziny <i>Organizowanie świąt o charakterze rodzinnym</i> – przygotowanie programu artystycznego, samodzielne (lub z pomocą nauczyciela) wykonanie upominków, wspólna zabawa z przybyłymi gośćmi. Uczymy się czytać <i>Elementarna nauka czytania</i> – rozpoznawanie liter drukowanych – małych i wielkich	Babcia i dziadek	1.	<i>B jak babcia</i>	• Wprowadzenie litery b – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. • Utrwalanie litery b.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		2.	Babcia i dziadek	• Słuchanie opowiadania A. Onichimowskiej <i>Dzień Babci i Dziadka</i>.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

– umuzykalnienie dzieci – rozwijanie sprawności manualnej	– porusza się rytmicznie przy piosence – wykonuje pracę techniczną kolażu	kp, s. 79, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 31	
I 3, I 4, I 5, III 9, IV 2, IV 7, IV 8, IV 18			
– tworzenie zbiorów na podstawie podanych cech – rozwijanie sprawności fizycznej	– określa, dlaczego dane elementy należą do jednego i do drugiego zbioru – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 80, 81, 82, karty pracy <i>Czytam...</i>, s. 32, 33	
I 3, I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 12			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności manualnych	– wypowiada się na temat zwierząt w zimie – rysuje tuszem ślady ptaków	kp, s. 83, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 34	
I 3, I 4, I 5, IV 2, IV 5, IV 8, IV 18			
STYCZEŃ, TYDZIEŃ III			
– zapoznanie z literą b – małą i wielką, drukowaną i pisaną – utrwalanie poznanych liter	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa literę b – małą i wielką, drukowaną i pisaną – czyta wyrazy z poznаныmi literami	kp, s. 84, 85, 86, 87, k, s. 48, 49, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 35	• Ćwiczenia poranne – zestaw XVIII. • Zabawa ruchowo-naśladowcza <i>Pomagam babci i dziadkowi</i>. • Zabawa ruchowa <i>Dziadek i wnuk</i>. • Zabawa orientacyjno-porządkowa <i>Co robię z babcią, a co z dziadkiem?</i> • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII.
I 3, I 4, I 5, I 9, IV 2, IV 4, IV 8			
– rozwijanie mowy – rozwijanie sprawności fizycznej	– wypowiada się na temat opowiadania – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych	kp, s. 88, 89, karta pracy <i>Czytam...</i>, s. 36	
I 3, I 4, I 5, I 8, III 2, III 6, IV 2, IV 5			

– tworzenie z poznanych liter wyrazów i ich odczytywanie. Nasza edukacja matematyczna <i>Kształtowanie pojęć liczbowych i umiejętności liczenia</i> – rozpoznawanie cyfr. <i>Rozwijanie umiejętności szeregowania i klasyfikowania</i> – klasyfikowanie przedmiotów pod względem jednej cechy lub kilku cech wspólnych. <i>Rozwijanie intuicji geometrycznej</i> – nazywanie figur geometrycznych. (<i>Nasze przedszkole. Program edukacji przedszkolnej wspomagający rozwój aktywności dzieci</i>, Grupa MAC S.A. 2017, s. 23, 36, 51, 52).		3.	Kwiatek dla babci i dziadka	• Zabawy przy piosence <i>Babcia zawsze ma czas</i>. • Wykonanie kwiatka dla babci i dziadka.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		4.	Siedem prezentów	• Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 7.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		
		5.	Odwiedzili nas babcia i dziadek	• Spotkanie dzieci z babciami i dziadkami w przedszkolu.
		Numery obszarów z podstawy programowej:		

– rozwijanie umiejętności wokalnych – rozwijanie sprawności manualnych	– śpiewa piosenkę – wykonuje kwiatek z cukierkiem	kp, s. 90, 91, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 37	
I 4, I 5, III 2, III 6, IV 2, IV 7, IV 8			
– zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 7 – rozwijanie sprawności fizycznej	– liczy w zakresie siedmiu – reaguje odpowiednim ruchem na polecenia nauczyciela	kp, s. 92, 93, 94, 95, karty pracy <i>Czytam...</i> , s. 38, 39	
I 4, I 5, I 8, IV 2, IV 8, IV 15			
– prezentowanie swoich umiejętności	– recytuje wiersze, śpiewa piosenki, tańczy	kp, s. 96, karta pracy <i>Czytam...</i> , s. 40	
I 4, I 5, III 2, III 6, III 8, IV 2, IV 7			

Listopad

Tydzień II: Urządzenia elektryczne

Dzień 1. *T* jak *telewizor, telefon...*

Cele główne:

- zapoznanie z literą **t** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **t** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: zagadki, kostka z poznanymi literami, kartoniki z literami: **t, T, a, m, e, o**, litery, nakrywki – białe, czerwone, niebieskie, szarfy, bębenek, tamburyn, obrazki, litery **t**: mała i wielka, drukowana i pisana, karty pracy, cz. 2, s. 3, 4, 5, 6, 7.

Przebieg dnia

I

1. Rozwiązywanie zagadek o urządzeniach elektrycznych.

Dzieci rozwiązują zagadki, potem przedstawiają rozwiązania, dzieląc je na sylaby lub na głoski.

*Co to za aparat,
który słowo za słowem
niesie daleko
naszą rozmowę? (telefon)*

*Wsypujesz proszek,
włączasz ją –
a gdy ona wody nabierze,
to pranie nam wypierze. (pralka)*

*Gdy w pilocie przycisk naciśniesz,
to ekran zaraz rozbłyśnie.
A gdy chwila minie –
czujesz się jak w kinie. (telewizor)*

*Co to za maszyna, która –
gdy prąd poczuje –
a wrzucisz do niej owoc –
to sok otrzymujesz. (sokowirówka)*

*Długa rura, a w niej szczotka,
wciąga kurz, co na drodze spotka.
(odkurzacz)*

2. Karta pracy, cz. 2, s. 3.

Rysowanie po śladach rysunków urządzeń elektrycznych. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

 Ćwiczenia poranne – zestaw X.

Przybory: szarfy.

- Zabawa *Wiatraki*.

Dzieci biegają po sali, wymachując w górze szarfami. Na sygnał nauczyciela – klaśnięcie w dłoń – zatrzymują się, przekładają szarfy do drugiej dłoni i kontynuują bieg.

- Zabawa *Fajerwerki*.

Dzieci stoją w luźnej gromadce przed nauczycielem. Zwijają szarfy i chowają je szczelnie w dłoniach. Na sygnał – uderzenie w bębenek – fajerwerki strzelają w górę: dzieci podrzucają szarfy jak najwyżej i obserwują, jak spadają na podłogę.

- Zabawa *Przejście przez okienko*.

Dzieci kładą szarfy na podłodze przed sobą, układają z nich koła i wchodzi do środka. Na sygnał nauczyciela – dźwięki tamburynu – przeciągają szarfy od dołu ciała do góry, a potem kładą je na podłodze.

- Ćwiczenie – skłony tułowia.

Dzieci stają w lekkim rozkroku, ramiona mają wyciągnięte w bok, w prawych dłoniach trzymają szarfy. Wykonują skłon tułowia w bok, dotykając szarfą podłogi, i wracają do pozycji wyjściowej. Na sygnał wyciągają ramiona w przód, przekładają szarfy do lewych dłoni i powtarzają ćwiczenie.

II

 Wprowadzenie litery **t** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Rozmowa na temat ojców dzieci, pod hasłem: *Co wiecie o tatusiach?*

- Jak ma na imię wasz tata?
- Gdzie pracuje?
- Czy wiecie, ile ma lat?
- Co lubi najbardziej robić?
- Jakie są jego ulubione potrawy?

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *tata*.

- Dzielenie słowa *tata* na sylaby.
- Dzielenie słowa *tata* na głoski.
- Co słyszycie na początku słowa *tata*?
- Podawanie słów, które rozpoczynają się głoską *t* (*torba, tor, trawa...*), mających ją na końcu (*druk, krawat, młot...*) i w środku słowa (*mata, buty, klatka...*).
- Z ilu głosek składa się słowo *tata*?

3. Budowanie schematu słowa *tata*.

4. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski *t* długo: *tttyyyy...*
- Wypowiadanie głoski *t* krótko: *t, t, t, t, t...*
- Co możecie powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).

5. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *tata*.

6. Syntezowanie głosek z nazw obrazków – wskazanych liczbą.

Obrazki: *taczki kot dom gazeta maska*

(1) (2) (3) (4) (4)

- Podanie otrzymanego imienia – *Tomek*.

7. Analiza i synteza słowa *Tomek*.

- Przypomnienie, kiedy stosujemy wielką literę.
- Dzielenie imienia *Tomek* na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu.

8. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *Tomek*.

 Zabawa ruchowo-rytmiczna *Spacer po parku*.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i mówią z nauczycielem rymowanek, rytmicznie tupiąc.

Szu-mią drze-wa, szu-mią drze-wa, ka-pie desz-czyk, ptak nie śpie-wa.

9. Pokaz litery **t**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

10. Umieszczenie pod modelami słów: *tata, Tomek* kartoników z literami: **t, T, a, m, e, o**.

- Odczytanie wyrazu **tata**.

☐ Utrwalanie litery t.

1. Gra dydaktyczna *Gra z literami*.

Do gry potrzebna jest kostka, na której bokach naklejone są poznane litery: **o, a, e, i, e, a**. Dzieci siedzą w półkolu. Jedno dziecko trzyma kartonik z literą **t**. Dzieci kolejno wykonują rzut kostką. Literę, która wypadnie, łączą z literą **t** i odczytują powstałe w ten sposób sylaby: **to, ta, te, ti**. W następnej kolejce wyrzuconą literę ustawiają przed literą **t** i odczytują powstałe sylaby: **ot, at, it, et**. Można jeszcze dołożyć jedną literę **t**. Dzieci będą odczytywały: **tat, tot, tit, tet**.

2. Karty pracy, cz. 2, s. 4, 5, 6, 7.

- Oglądanie obrazka. Określanie, co się na nim dzieje. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *t*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Rysowanie pod każdym obrazkiem tyłu okienek, z ilu głosek składa się jego nazwa. Czytanie połączeń litery **t** z poznanymi literami. Zaznaczanie w wyrazach liter **t, T**.
- Rozwiązywanie rebusów. Śpiewanie dźwięków wysoko i nisko, zgodnie z podanymi wzorami.
- Kreślenie liter **t** w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów.
- Pisanie liter **t, T** po śladach, a potem – samodzielnie.

III

1. Zabawa *Sprzęt gospodarstwa domowego*.

Dzieci siedzą w kole. Wybrane dziecko naśladuje czynności, jakie wykonujemy, używając sprzętu gospodarstwa domowego, i odgłosy, jakie przy tym wydają urządzenia. Pozostałe dzieci przyglądają się, ale nic nie mówią. Gdy dziecko zakończy prezentację, zgłaszają się osoby, które wiedzą, jaki był to sprzęt. Dziecko, które odpowie poprawnie, w nagrodę przedstawia działanie innego sprzętu.

☐ Zabawa bieżna *Kto szybciej dookoła?*

Dzieci stoją w kole, twarzami do jego środka. Jedno dziecko znajduje się poza kołem, chodzi tam i niespodziewanie dotyka wybraną przez siebie osobę. Następnie biegnie szybko w tym samym kierunku, a za nim – dotknięte dziecko. Kto pierwszy dobiegnie do pustego miejsca, zajmuje je, a kto zostanie poza kołem, prowadzi dalej zabawę.

2. Zabawa – dialog urządzeń elektrycznych.

Dwoje dzieci naśladuje rozmowę wybranych przez siebie urządzeń elektrycznych, nie używając jednak słów, tylko posługując się odgłosami, jakie wydają te urządzenia podczas pracy.

Np. żelazko rozmawia z telefonem:

Telefon: *Drrrryyy... dr, dr, dr*

Żelazko: *Ps, ps, ps, pssssy...*

Telefon: *Drrrry...*

Żelazko: *Pssssy... itp.*

Dzień 2. Pełna lodówka

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- odpowiada na pytania dotyczące opowiadania,
- ćwiczy rzucanie i chwywanie piłki.

Środki dydaktyczne: opowiadanie W. Chotomskiej *Lodówka*, obrazek otwartej lodówki ze znajdującymi się tam produktami, cyfry, kartoniki z krążkami – pięcioma i sześcioma, nakrywki, piłki, szarfy, bębenek, tamburyn, książka, s. 30, 31.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 30.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

2. Zabawa *Impuls prądu*.

Dzieci siedzą skrzyżnie w kole, zwrócone twarzami do jego środka, dłonie mają złączone z dłońmi sąsiadów. W środku koła znajduje się jedno wyznaczone dziecko. Na sygnał nauczyciela inna wskazana osoba (tak, aby nie widziało tego dziecko siedzące w środku koła) wykonuje uścisk dłoni kolegi siedzącego po jej prawej stronie. Ten kolega, czując uścisk, wykonuje to samo drugą ręką. W ten sposób *impuls* płynie przez ręce wszystkich dzieci siedzących w kole. Znajdujące się w środku dziecko stara się w ciągu 30 sekund znaleźć miejsce, w którym w danej chwili znajduje się *impuls prądu* – uścisk dłoni. Po odgadnięciu lub po upływie określonego czasu do środka wchodzi następna osoba i zabawa toczy się dalej.

 Ćwiczenia poranne – zestaw X (*przewodnik*, s. 24–25).

II

 Słuchanie opowiadania W. Chotomskiej *Lodówka*.

1. Określanie rodzaju i liczby produktów na poszczególnych półkach lodówki.

Nauczyciel umieszcza na tablicy duży obrazek otwartej lodówki. Dzieci numerują półki cyframi: 1, 2, 3, 4, i kartonikami z pięcioma i z sześcioma krążkami. Potem mówią, co jest na pierwszej, drugiej... szóstej półce. Liczą produkty na poszczególnych półkach, porównują ich liczbę.

2. Słuchanie ciekawostek na temat lodówki.

Pierwszą lodówkę skonstruował szkocki lekarz w XVIII wieku. Było to urządzenie bardzo prymitywne i latem nie spełniało swojej roli. Prototyp dzisiejszej lodówki skonstruował Amerykanin J. Gorrie w 1849 roku. Na początku lodówki wykorzystywano tylko w przemyśle. Dopiero w 1917 roku pierwsze lodówki trafiły do mieszkań w Stanach Zjednoczonych. W Polsce pojawiły się dopiero po roku 1945.

3. Słuchanie opowiadania.

Dopóki w kuchni nie było lodówki – jedni mieszkali w kredensie, a inni koczowali pod gołym niebem. Na balkonie albo za oknem. Ale tylko w zimie, bo w lecie każdy bał się upału.

Trzęsły się nóżki w galarecie,

bo im za ciepło było w lecie,

rzewnymi łzami łkała zupa:

– Czuję, że szkodzi mi ten upał!

Jęczała szynka, schab się zżymał,

salceson mówił: – Co za klimat!

Bał się upału gar z bigosem,

sznycel rozpaczał nad swym losem.

– Ten upał całkiem nas rozkłada! –

biadały kiszka i sztufada,

i wzdychał tłusty koldun w cieście:

– Ach, kiedyż będzie zimno wreszcie?

A teraz wszyscy szykują się do przeprowadzki. Bo lodówka już jest i nie trzeba nocować ani na balkonie, ani za oknem.

Fikają zimnych nóżek tacki,

ogromnie rade z przeprowadzki,

łzami radości płacze zupa:

– *Już mi nie będzie szkodził upał!*

Schab na półmisku szynkę klepie,

salceson woła: – Będzie lepiej!

Skacze do góry gar bigosu,

sznyceł już nie klnie na swój los,

ciesz się kiszka i szufada

z tej przeprowadzki też jest rada,

i krzyczy głośno koldun w cieście:

– *W lodówce zimno będzie wreszcie!*

I po kolei, jeden za drugim, wprowadzają się do lodówki nowi lokatorzy. A mieszkańcy kredensu patrzą na to przez szybki i nie mówią nic. Ale w głębi ducha każdy marzy o tym, żeby jak najprędzej przenieść się ze starej kamienicy kredensu do nowego budownictwa lodówkowego.

4. Rozmowa na temat opowiadania.

– Gdzie przechowywano żywność, gdy nie było lodówek?

– Czy żywność *cieszyła się* z przeprowadzki?

– Dlaczego przechowujemy produkty w lodówce?

5. Podział nazw produktów znajdujących się w lodówce na głoski.

Dzieci stają z jednej strony sali, nauczyciel z drugiej. Nauczyciel podaje nazwy, a dzieci dzielą je na głoski i wykonują tyle kroków, ile głosek ma dana nazwa (jedna głoska – jeden krok).

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw V.

Dzieci dobierają się w pary i razem maszerują po kole przy dźwiękach tamburynu. Nauczyciel rozdaje każdej parze piłkę.

• *Toczenie piłki do partnera.*

Jedno dziecko leży przodem, trzymając piłkę w dłoniach przed głową. Partner siedzi na piętach, około 1,5–2 m przed kolegą, przodem do niego. Pierwsze dziecko unosi łokcie nad podłogą i odepchnięciem toczy piłkę do kolegi.

• *Rzut piłki do partnera.*

Jedno dziecko leży przodem i, tak jak poprzednio, trzyma piłkę. Przed nim siedzi na piętach partner. Dziecko trzymające piłkę przenosi ją nad kark, unosząc łokcie nad podłogę, a następnie rzuca piłkę do kolegi.

• *Podawanie piłki bokiem.*

Dzieci siedzą w rozkroku, z wyprostowanymi nogami, tyłem do siebie, w odległości około 0,5 metra. Wykonują skręt tułowia z przekazaniem piłki partnerowi (jedno dziecko wykonuje skręt w prawą stronę, drugie – w lewą). Następnie wykonują skręt tułowia w przeciwną stronę, z ponownym przekazaniem piłki.

• *Podawanie piłki do siebie.*

• *Rzucanie i łapanie piłki.*

Dzieci chodzą po sali z piłkami w dłoniach. Podrzucają piłki w górę i starają się je złapać w dłonie.

• *Toczenie piłki wokół siebie.*

Dzieci siedzą z nogami wyprostowanymi i złączonymi. Każde z nich trzyma dłońmi piłkę leżącą na podłodze przy biodrach. Dzieci toczą piłki po podłodze wokół bioder i wyprostowanych nóg. Po wykonaniu trzech okrążeń piłki w jedną stronę należy wykonać następne trzy okrążenia w stronę przeciwną.

• *Utrzymanie piłki na podudziach.*

Dzieci leżą tyłem z nogami ugiętymi, uniesionymi nad podłogą. Na ustawionych poziomo podudziach kładą piłkę. Starają się jak najdłużej utrzymać piłkę na nogach.

- *Podawanie piłki dołem i górą.*
Dzieci stoją tyłem do siebie, w lekkim rozkroku, w odległości około pół metra. Jedno dziecko trzyma piłkę. Dzieci unoszą ręce w górę, przekazują piłkę do partnera, a następnie wykonują skłon tułowia w przód i przekazują sobie piłkę między nogami.
- *Podskoki z piłką ułożoną między kolanami.*
Dzieci stoją z piłką ułożoną między kolanami. Utrzymując piłkę w tej pozycji, podskokami posuwają się po sali.
- *Odbieranie piłki stopami.*
Dzieci siedzą przodem do siebie. Jedno dziecko chwytą piłkę wewnętrzną stroną stóp i ścisną ją (kolana powinny być ustawione szeroko). Drugie dziecko kładzie od góry stopy na piłce i, zawijając palce pod podeszwy, stara się palcami stóp zabrać piłkę. Po zabraniu piłki następuje zmiana ról.
- Maszerowanie parami po kole. Oddanie piłek.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 31.

Oglądanie obrazków ułożonych w rzędach. Opowiadanie o tym, co jest na nich przedstawione.

 Zabawa bieżna *Kto szybciej dokoła?* (przewodnik, s. 26).

2. Układanie schematów i modeli nazw urządzeń elektrycznych.

Dzień 3. Domowe urządzenia

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- tworzy akompaniament do piosenki,
- wykonuje wydzierankę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Domowe urządzenia*, wiersz M. Szyszko *Odkurzacz*, nagranie odgłosów urządzeń elektrycznych, woreczki gimnastyczne, kołatki, grzechotki, kolorowy papier, klej, skakanki, szarfy, bębenek, tamburyn, kartki.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Froterka elektryczna* (z wykorzystaniem woreczków gimnastycznych).
Dzieci w przysiadzie podpartym, opierają dłonie na woreczkach ułożonych na podłodze. Zataczają obiema rękami równocześnie koła, naśladując froterowanie podłogi. Rolę szczotek froterki pełnią woreczki. Dzieci zataczają raz małe koła, raz duże.
- Ćwiczenia poranne – zestaw X (przewodnik, s. 24–25).

II

 Zabawy przy piosence *Domowe urządzenia*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-icytacyjne.
Dzieci swobodnie biegają po sali przy dźwiękach tamburynu, przeskakując z nogi na nogę. Na dźwięki grzechotki łączą się w pary i cwałem bocznym poruszają się po obwodzie koła. Gdy usłyszą kołatkę, tworzą w parach wirujące wiatraczki.
2. Zabawa *Wysoko i nisko*.
Przy wysokich dźwiękach dzieci naśladują ruchem wysoko wirujące na wietrze liście. Przy niskich – naśladują liście opadające na ziemię.
3. Słuchanie piosenki *Domowe urządzenia* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Ma-ma czę-sto ro - bi pra-nie, ta - ta lu - bi od - ku - rza-nie. Sio-stra z pa-sją pla-cki pie-cze.

Co po-ma-ga im, czy wie-cie? Pra-lka pie - rze i wi - ru - je, mi-kser cia-sto przy-go-tu - je.

A od - ku - rzacz zja - da śmie-ci. Patrz, po-dło - ga aż się świe-ci. W na-szym

do - mu są ta - kie u - rzą - dze-nia, któ - re ka-żdą pra-cę u - ła - twia-ją.

Choć tak gło - śno war - cza, bu - cza, bar - dzo nam we wszy-skim po - ma - ga - ją.

Choć tak gło - śno war - cza, bu - cza, bar - dzo nam we wszy-skim po - ma - ga - ją.

I. *Mama często robi pranie,
tata lubi odkurzanie.
Siostra z pasją placki piecze.
Co pomaga im, czy wiecie?*

*Pralka pierze i wiruje,
mikser ciasto przygotowuje.
A odkurzacz zjada śmieci.
Patrz, podłoga aż się świeci.*

II. *Dywan pięknie odkurzony,
pachnie pranie rozwieszona.
W piekarniku rośnie ciasto,
w domu czysto, że aż jasno.*

*Czajnik gwizdże już wesoło
i na podwieczorek woła.
Ekspres parzy kawę mamie,
więc czas na odpoczywanie.*

Ref.: *W naszym domu są takie urządzenia,
które każdą pracę ułatwiają.
Choć tak głośno warczą, bucza,
bardzo nam we wszystkim pomagają.*

Ref.: *W naszym domu...*

} bis

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Co lubią robić rodzice i siostra?
- Co im w tym pomaga?
- Co robią te przydatne urządzenia?
- Czy piosenka jest wesoła, czy smutna?
- Z ilu zwrotek się składa? Czy ma refren?

5. Zabawa *Orkiestra* – tworzenie akompaniamentu do piosenki.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Grupa pierwsza otrzymuje kołatki, a druga – grzechotki. Przy pierwszej zwrotce akompaniują kołatki, przy drugiej – grzechotki, a przy refrenie robią to razem.

 Domowe urządzenia elektryczne – wydzieranka z kolorowego papieru.

1. Słuchanie wiersza – zagadki M. Szyszko *Odkurzacz*.

*Trochę mam ze słonia,
trochę z węża boa,
biegam po podłodze,
aż turkoczą koła.*

*Buczę, kicham, dyszę,
syczę, pryham, sapię,*

*czasem guzik znajdę,
czasem papier złapię.*

*Ach, jak się mnie boją
kurz i pajęczyna,
kiedy wszystko łykam
z najgroźniejszą miną.*

– O jakim urządzeniu jest wierszyk?

2. Zagadki słuchowe.

Dzieci słuchają nagranych odgłosów różnych urządzeń i starają się je po tych odgłosach rozpoznać.

3. Podział nazw wybranych urządzeń elektrycznych na sylaby i na głoski.

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dzieci dostają kolorowy papier. Wyrwiają z niego fragmenty przypominające kształtem wybrane urządzenia elektryczne i przyklejają je na kartkach.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

Po wspólnym obejrzeniu i ocenieniu prac przez dzieci, nauczyciel umieszcza je w kąciku dla rodziców.

 Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Zabawa *Pralka*.

Dzieci stoją w rozsypcie i naśladują:

- wkładanie prania do pralki
- zamykanie pralki – klaszczą
- sypanie proszku – mówią: *szyszyszyszyszysz...*
- pobieranie wody – mówią: *bul, bul, bul, bul, bul...*
- pranie – poruszają całym ciałem, mówiąc: *zizizizizi...*
- wirowanie – podskakują i mówią: *czu, czu, czu, czu, czu...*
- otwieranie pralki – klaszczą.

2. Rysowanie pięciu najważniejszych (według dziecka) urządzeń elektrycznych. Uzasadnianie swojego wyboru.

3. Zabawa *Dokończ*.

Nauczyciel podaje nazwy urządzeń elektrycznych, a dzieci mówią, co dane urządzenie robi, używając odpowiedniego czasownika.

Np.

pralka (pierze)

odkurzacz (odkurza)

lokówka (zakręca włosy)...

 Zabawa ruchowa *Droga do domu*.

Nauczyciel rozkłada w różnych miejscach sali w dowolny sposób skakanki, tworząc *ścieżki* prowadzące do domu. Dzieci spacerują po sali przy akompaniamencie tamburynu. Na sygnał nauczyciela ustawiają się przed wybraną *ścieżką* i próbują przejść po niej tak, aby nie spaść.

Dzień 4. Pięć urządzeń elektrycznych

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 5,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa cyfry: 1, 2, 3, 4, 5,
- ćwiczy rzucanie i łapanie piłki.

Środki dydaktyczne: szablony, kartki z bloku technicznego, nożyczki, nakrywki – białe, niebieskie, czerwone, obrazki, cyfry, szarfy, bębenek, tamburyn, liczba 5 – drukowana i pisana, brązowe papierowe paski, sylwety (obrazki) różnych urządzeń elektrycznych, kartoniki: z cyframi (od 1 do 5), z krążkami, piłki, skakanki, karty pracy, cz. 2, s. 8, 9, 10.

Przebieg dnia

I

1. Zabawy szablonami.

Dzieci w kartce z bloku technicznego wycinają 5 okienek. Kładą tak przygotowane szablony na kartce i kolorują okienka. Potem znowu przesuwają szablon i znowu kolorują okienka, nawet jeśli muszą pokryć poprzedni kolor. Robią to 4–5 razy i dopiero wtedy podnoszą szablon.

2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

 Ćwiczenia poranne – zestaw X (*przewodnik*, s. 24–25).

II

Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 5.

Nauczyciel zaznaczył na tablicy półki – przykleił brązowe papierowe paski. Na półkach umieścił sylwety (obrazki) różnych urządzeń elektrycznych (na jednej półce – jednego rodzaju).

1. Liczenie i numerowanie półek.

Dzieci liczą półki, umieszczają przy nich kartoniki z cyframi lub kartoniki z odpowiednią liczbą krążków. Potem liczą urządzenia na każdej półce i zaznaczają ich liczbę kartonikami z cyframi.

1. suszarki 4
2. lampki 3
3. żarówki 4
4. lokówki 3

ekspres do kawy 1

Nauczyciel opowiada, że do sklepu przywieziono towar – wymienia nazwy urządzeń. Dzieci uzupełniają sylwety na półkach, np. 1 suszarkę, 2 lampki, 1 żarówkę, 2 lokówki, 4 ekspresy do kawy. Liczą urządzenia na każdej półce i zaznaczają ich liczbę kartonikami z pięcioma krążkami, umieszczając je w miejscu kartoników z cyframi.

2. Zapoznanie z wyglądem liczby 5 – drukowanej i pisanej.

- Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry 5 przez nauczyciela.
- Kreślenie cyfry 5 w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
- 3. Poszukiwanie przez dzieci u siebie, w swoim ubraniu elementów, których jest pięć.

5 palców u jednej dłoni
5 palców u jednej stopy
5 guzików u sweterka...

4. Zabawa *Pokazujemy palce*.

Nauczyciel podnosi do góry kartoniki z cyframi od 1 do 5, w różnej kolejności, a dzieci pokazują odpowiednią liczbę palców.

5. Umieszczenie kartonika z cyfrą **5** przy numerze piątej półki – obok kartonika z pięcioma krążkami – oraz obok kartoników określających liczbę urządzeń na poszczególnych półkach.

 Zabawa ruchowa *Do przodu marsz*.

Dzieci są zgromadzone w jednym końcu sali. Przed nimi stoi nauczyciel, który pokazuje im kartoniki z cyframi od **1** do **5**, w różnej kolejności. Dzieci nazywają liczbę, której zapis graficzny w danej chwili oglądają, a następnie idą tyle kroków do przodu, ile wskazuje ta liczba.

6. Karty pracy, cz. 2, s. 8, 9.

- Rysowanie tyłu lampek, aby ich liczba odpowiadała umieszczonej obok cyfrze. Uzupełnianie obrazków tak, żeby w każdej pętli było ich pięć.
- Podawanie nazw pierwszego, drugiego... piątego urządzenia elektrycznego przedstawionego na obrazku. Kolorowanie pól na podane kolory. Pisanie cyfr 5 po śladach.

 Zabawa ruchowa *Droga do domu (przewodnik, s. 31)*.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw V (*przewodnik, s. 28–29*).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 10.

Dzielenie nazw zdjęć na głoski. Zaznaczanie ich liczby kreskami w polach pod zdjęciami.

Rysowanie sześciu urządzeń elektrycznych znajdujących się w domach dzieci.

 Zabawa bieżna *Kto szybciej dookoła?* (*przewodnik, s. 26*).

2. Układanie rymów do nazw urządzeń elektrycznych.

Nauczyciel podaje nazwy urządzeń elektrycznych, a dzieci podają do nich rymy.

Np.

miksery – rowery

pralka – lalka

lodówka – makówka

telefony – wrony...

3. Rozmowa na temat różnych rodzajów energii: mechanicznej, elektrycznej, cieplnej, oraz ich źródeł, np. siła wiatru, wody, słońce...

Dzień 5. Koktajl truskawkowy

Cele główne:

- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- zachęcanie do wykonywania zdrowych deserów.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dzieli słowa na głoski,
- wykonuje koktajl truskawkowy.

Środki dydaktyczne: sznurek z pierścionkiem, obrazki urządzeń elektrycznych, rymowanka, truskawki, kefir, cukier, śmietana, blender, kubki, pojemnik, klocki, szarfy, bębenek, tamburyn, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 16, karty pracy, cz. 2, s. 11, 12, 13.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Pierścień krąży*.

Dzieci stają w kręgu. Oboma rękami trzymają sznurek, na który został nawleczony pierścionek. W środku koła stoi dziecko poszukujące pierścionka. Dzieci przesuwają pierścionek po sznurku, podając go sobie z rąk do rąk. Wszystkie ruszają dłońmi, udając przesuwanie pierścionka tak, aby dziecko szukające go nie zorientowało się, gdzie on jest. Na dźwięki tamburynu ręce dzieci nieruchomieją, a osoba stojąca w środku wskazuje dłoń, w której według niej jest pierścionek.

Jeśli odgadła, zamienia się miejscem ze wskazanym dzieckiem, jeśli nie – szuka jeszcze raz.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 16.

Dzielenie nazw obrazków na głoski. Liczenie głosek w każdej nazwie i wpisywanie pod obrazkiem ich liczby. Pisanie w pętlach odpowiedniej liczby podanych liter. Pisanie liter **t, T**.

Ćwiczenia poranne – zestaw X (*przewodnik*, s. 24–25).

II

Ćwiczenia słuchowe – *Urządzenia elektryczne*.

1. Słuchanie wypowiedzi na temat telefonu. Liczenie w niej zdań.

Nauczyciel mówi, a dzieci liczą zdania.

Pierwszy aparat telefoniczny skonstruował Aleksander Graham Bell. Było to około 150 lat temu. Pierwsze aparaty miały wiele wad. Od tego czasu sieć telefoniczna bardzo się rozwinęła. Od około 40 lat mamy telefony komórkowe. Pierwsze telefony były ciężkie i nie nadawały się do noszenia. Teraz telefony komórkowe są małe, lekkie i wygodne.

Nauczyciel po każdym zdaniu robi krótką przerwę.

2. Liczenie słów w zdaniach.

Nauczyciel mówi zdania, dzieci liczą w nich słowa i układają przed sobą odpowiednią liczbę klocków.

Np.

Tata odkurza dywan.

Basia ma suszarkę.

Mama miksuje mikserem truskawki.

Bartek podgrzewa zupę w kuchence mikrofalowej.

Czajnik elektryczny po zagotowaniu wody wyłączył się.

3. Segregowanie obrazków urządzeń elektrycznych według liczby sylab w ich nazwach.

Nauczyciel dzieli tablicę na cztery części i oznacza każdą część cyfrą: 2, 3, 4, 5. Cyfry oznaczają liczbę sylab w nazwach obrazków. Dzieci kolejno wybierają obrazki, dokonują podziału na sylaby, przeliczają je i umieszczają obrazki w odpowiednich polach na tablicy.

Np. na polu z cyfrą 2 – radio, mikser

na polu z cyfrą 3 – telefon, komputer

na polu z cyfrą 4 – telewizor

na polu z cyfrą 5 – sokowirówka.

4. Dzielenie na głoski nazw obrazków przedstawiających urządzenia elektryczne.

Nauczyciel podaje nazwy, a dzieci dzielą je na głoski, podskakując (jedna głoska – jeden podskok).

5. Rysowanie urządzenia elektrycznego, którego nazwa rozpoczyna się na określonej głosce.

Nauczyciel daje dzieciom kartki i określa, na jaką głoskę będzie rozpoczynała się nazwa urządzenia, które mają narysować.

Np. t, l, p, s, k, r, m, e...

Zabawa bieżna *Kto szybciej dookoła?* (*przewodnik*, s. 26).

Wykonanie koktajlu owocowego.

1. Rozmowa na temat zdrowego odżywiania.

– Co powinniśmy jeść i pić, żeby być zdrowi?

2. Zabawa z zastosowaniem rymowanki.

Dzieci chodzą po sali, tupią i mówią za nauczycielem rymowankę (jedno tupnięcie – jedno słowo).

Owoce, warzywa,

nabiał, mięso jemy

– bo zdrowi być chcemy!

3. Oglądanie przygotowanych produktów i urządzenia elektrycznego.
Dzieci oglądają truskawki (odmrożone), cukier, kefir, śmietanę oraz blender (mikser); nazywają je.
 4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
Dzieci wkładają do pojemnika truskawki, wlewają kefir, dodają trochę śmietany i cukier. Patrzą, jak nauczyciel rozdrabnia i miesza produkty. Dzieci przygotowują kubeczki, do których nauczyciel wlewa koktajl.
 5. Wykonanie koktajlu.
Wspólna degustacja koktajlu.
 6. Porządkowanie miejsc pracy.
 7. Określanie, jakie przybory kuchenne byłyby potrzebne, gdyby nie było blendera (miksera).
Dzieci podają nazwy przyborów kuchennych, których musiano używać, gdy nie był znany mikser. Np. trzepaczka, ubijak do ziemniaków, pałka do ucierania...
 8. Karta pracy, cz. 2, s. 11.
Łączenie w pary rysunków urządzeń o podobnym przeznaczeniu, stosowanych dawniej i dziś.
Kolorowanie ich.
- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie przyrody.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 12.
Słuchanie nazw urządzeń elektrycznych. Zaznaczanie w wyrazach poznanych liter. Naśladowanie odgłosów urządzeń elektrycznych przedstawionych na zdjęciach. Kończenie rysowania odkurzacza. Określanie, do czego służy.
2. Ocenianie wartości logicznej zdań.
Nauczyciel mówi zdania, a dzieci odpowiadają *tak* – jeżeli zdanie jest prawdziwe i *nie* – jeżeli jest fałszywe.
Przykładowe zdania.
Prąd wytwarzamy w elektrowniach.
Trzepaczka do ubijania piany jest urządzeniem elektrycznym.
Prąd otrzymujemy też za pomocą siły wody, wiatru.
Żeby suszarka działała, potrzebujemy prądu.
Mamy elektryczne maszynki do mielenia mięsa.
Ekspres do kawy to urządzenie elektryczne.
3. Karta pracy, cz. 2, s. 13.
Nazywanie obrazków w takiej kolejności, w jakiej występują. Kolorowanie prostokątów pod obrazkami na wskazane kolory.

Tydzień III: Pada deszcz

Dzień 1. D jak dom

Cele główne:

- zapoznanie z literą **d** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **d** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: obrazki (zdjęcia) przedstawiające różne domy zwierząt i ludzi, litery **d**: mała i wielka, drukowana i pisana, wyraz **dom**, wyrazy do zabawy, chustki szyfonowe, nagranie spokojnej muzyki, plastikowe kręgle, kostka z poznanymi literami, nakrywki – białe, niebieskie, czerwone, kontury liter pisanych **d**, **D**, kuleczki niebieskiej bibuły, litery, trójkąt, tamburyn, szarfy, karty pracy, cz. 2, s. 14, 15, 16, 17.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia rytmiczne.

Dzieci siadają w kręgu na dywanie i kolejno powtarzają rytm wyklaskiwany przez nauczyciela. Dla każdego dziecka nauczyciel wyklaskuje inny rytm.

Powtarzanie tekstu: *Deszcz po szybko ścieka – kap, kap, kap. Kropla kroplę goni – tak, tak, tak* – cicho i głośno; śpiewanie go na melodie wymyślone przez dzieci; ilustrowanie ruchem jego treści.

 Zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami oddechowymi – *Wirujące chustki*.

Nauczyciel rozdaje dzieciom chustki szyfonowe. Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze podnoszą chustki na wysokość twarzy i dmuchają, starając się wprawić je w ruch.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XI.

Przybory: plastikowe kręgle – po dwa dla każdego dziecka (lub butelki po napojach o pojemności 1 litra).

Ćwiczenia z kręglami.

- Dzieci maszerują za nauczycielem w rytmie wystukiwanym przez uderzanie kręglami o siebie. Zatrzymują się na obwodzie koła, zwracają się twarzami do jego środka, cały czas wystukując rytm. Na sygnał nauczyciela wchodzą do środka koła i tyłem wracają na miejsca.
- Siadają w siadzie skrzyżnym przed nauczycielem i przekładają kręgle z prawej dłoni do lewej, a potem – z lewej do prawej.
- Dzieci trzymają kręgle na wysokości klatki piersiowej, otwierają dłonie i starają się utrzymać na nich stojące kręgle.
- Leżą przodem, kręgle trzymają w dłoniach tak, jakby patrzyły przez lornetkę, unoszą tułów i trzymają ręce nad podłogą.
- Zabawa *Stopy bawią się kręglami*.

Dzieci w siadzie skulnym, turlają kręgle stopami, podnoszą je, próbują postawić na podłodze.

II

 Wprowadzenie litery **d** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Oglądanie obrazków (zdjęć): gniazda, budy psa, dziupli, ula, nory.
 - Nazywanie obrazków. Mówienie, czyimi są domami. Określanie ich jednym słowem – *dom*.
2. Oglądanie na zdjęciach różnych domów ludzi.
 - Porównywanie ich wyglądu; określanie, czy zawsze tak wyglądały; z czego budowano je dawniej.
3. Analiza i synteza słuchowa słowa *dom*.
 - Dzielenie słowa *dom* na sylaby.
 - Dzielenie słowa *dom* na głoski.
 - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *d* (*deska, domino, drabina...*) i mających ją w środku (*buda, kreda, lody...*).
 - (Nie podajemy słów kończących się głoską *d*, bo często zamiast *d* słyszymy *t*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *dom*?
4. Budowanie schematu słowa *dom*.

5. Określanie rodzaju głoski.
 - Wypowiadanie głoski *d* długo: dddddyyyy...
 - Wypowiadanie głoski *d* krótko: d, d, d, d, d...
 - Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
6. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *dom*.
7. Syntezowanie głosek z nazw obrazków, wskazanych liczbą. Podawanie otrzymanego imienia.
 Obrazki: droga sowa kret ogórek lalka
 (1) (4) (2) (5) (4)
8. Analiza i synteza słuchowa słowa *Darek*.
 - Dzielenie imienia *Darek* na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu, modelu.
9. Pokaz litery **d**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
10. Umieszczenie liter: **d, D, a, e, o, m** pod modelami słów *dom, Darek*.
 - Odczytanie wyrazu **dom**.

 Zabawa ruchowa połączona z czytaniem – *Co to za wyraz?*

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu. Podczas przerwy w grze odczytują wyraz umieszczony na kartoniku trzymanym przez nauczyciela.

Przykładowe wyrazy: **dom, dama, Ida, Adam, tama, tata, mama, data...**

 Ćwiczenia utrwalające poznane litery.

1. Zabawa kostką.

Nauczyciel przygotowuje kostkę, która ma na ściankach poznane litery: **d, t, m, i, a, e**. Dzieci rzucają kostką, nazywają literę, którą wskazała kostka, i pokazują wielką, drukowaną wersję tej litery. Na dodatek wymieniają nazwy, które zaczynałyby się tą literą.

Np. wylosowana litera to **d**, wersja wielka to **D**, a nazwa to, np. *domino*.

2. Wypełnianie konturów liter pisanych **d, D** kuleczkami niebieskiej bibuły.

Dzieci kreślą kształt liter **d** w powietrzu, na podłodze. Potem wodzą palcem po konturach pisanych liter. Na koniec wyklejają kontury liter **d, D** kuleczkami niebieskiej bibuły.

3. Karty pracy, cz. 2, s. 14, 15, 16, 17.

- Oglądanie obrazka; określanie, co się na nim dzieje. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *d*.
- Zaznaczanie na niebiesko okienek – miejsc głoski *d* w nazwach obrazków. Łączenie pierwszych głosek z nazw obrazków. Odszukiwanie wśród naklejek ich odpowiedników – liter; naklejanie ich w okienkach. Odczytanie powstałego wyrazu.
Czytanie połączeń litery **d** z poznanymi literami.
- Rozwiązywanie rebusów. Kolorowanie tak samo rysunków parasoli z tymi samymi literami.
Zaznaczanie w wyrazach liter **d, D**.
- Pisanie liter **d, D** po śladach, a potem – samodzielnie.

 Spacer – obserwowanie chmur; określanie, czy będzie padał deszcz, czy nie.

III

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Mały deszczyk, duży deszcz*.

Dzieci spacerują po sali, głośno tupiąc – *pada duży deszcz* – w rytm wolnego akompaniamentu na tamburynie. Kiedy usłyszą szybkie dźwięki trójkąta, to znak, że *pada mały deszczyk* – wtedy na paluszkach przyspieszają kroku. Na mocne i bardzo szybkie uderzenia w tamburyn dzieci biegną, przeskakując *przez kałuże* (szarfy rozłożone na dywanie). Gdy ponownie usłyszą wolny akompaniament grany na tamburynie, spacerują po sali, tupiąc – *pada duży deszcz*.

1. Kreślenie w powietrzu obiema rękami kształtów kropel – małych, dużych, a potem kształtów chmur, również małych i dużych.

 Zabawa ruchowo-taneczna *Taniec chmurek*.

Nauczyciel zawiązuje dzieciom na rękach kolorowe chustki szyfonowe. Dzieci-*chmurki* leżą na dywanie z zamkniętymi oczami i wyobrażają sobie, jak popychane wiatrem suną po niebie; w tle słychać spokojną muzykę. Gdy muzyka ucichnie, dzieci wstają i dobierają się w grupy według kolorów chmur (chustek szyfonowych) – *małe chmurki* łączą się ze sobą, stają się *dużymi chmurami*. Dzieci w swoich grupach tworzą koło i tańczą do rytmu wygrywanego na tamburynie. Na koniec łączą się w jedno duże koło i tańczą wspólnie.

Dzień 2. Listopad – liść opadł

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wymienia oznaki późnej jesieni,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Listopad*, nagranie *Preludium A-dur, op. 28 nr 7* F. Chopina, kartka w kształcie kropli deszczu, obrazki parasoli lub parasole, szyfonowe chustki, tamburyn, piłki, plastikowe kręgle, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 17, karty pracy, cz. 2, s. 18, 19, 20.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Co robi deszcz?*

Poszukiwanie przez dzieci jak największej liczby określeń czynności związanych z deszczem, np. *kropi, leje, moczy, siąpi, kapie...* Zapisywanie ich przez nauczyciela na kartce w kształcie kropli deszczu.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słońce – deszcz*.

Nauczyciel umieszcza w różnych miejscach sali kilka obrazków parasoli (lub, jeśli ma, rozkłada parasole). Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie tamburynu – *świeci słońce*. Na hasło *Deszcz!* dzieci odszukują obrazki parasoli i przykucają w ich pobliżu (lub chowają się pod parasole).

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 17.

Kończenie ozdabiania parasola. Kolorowanie go. Liczenie kropli z prawej i z lewej strony rysunku. Porównywanie ich liczby. Pisanie cyfr 5.

3. Zabawa *Dokończ zdanie*.

Nauczyciel zachęca dzieci do zabawy polegającej na dokończeniu zdania, np.: *Kiedy pada deszcz, lubię...* Potem dzieci próbują rytmizować swoje zdania.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XI (*przewodnik*, s. 36).

II

 Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Listopad*.

1. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze.

Dzieci naśladują odgłos padającego deszczu – cicho lub głośno, w zależności od tego, jak trzyma rękę nauczyciel – jeżeli podniesioną do góry, mówią głośno, a jeżeli ma opuszczoną, mówią po cichu.

2. Słuchanie wiersza.

*Miesiąc listopad nie jest brzydki
i smutny być nie musi wcale,
wystarczy mu się dobrze przyjrzeć,
żeby zobaczyć wiele zalet.*

*Kiedy ostatnie liście spadną
i szare chmury skryją niebo,*

*listopad jest jak baśń ciekawa,
ma w sobie coś tajemniczego.*

*Wiatr głośno śpiewa, mgły wirują,
deszcz kropelkami w okno stuka,
to jest melodia listopada –
niezwykle piękna, chociaż smutna.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- O którym miesiącu jest wiersz?
- Jaki jest listopad z wiersza?

4. Ilustracja dźwiękowa ostatniej zwrotki wiersza.

- Nauka zwrotki wiersza fragmentami, metodą ze słuchu.
- Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy. Pierwsza grupa będzie naśladowała *śpiew* wiatru – dzieci z pomocą nauczyciela naśladowują odgłos wiatru. Druga grupa będzie naśladować odgłos padającego deszczu, a trzecia będzie recytować wiersz (trzecia zwrotka).
- Wspólne wykonanie ilustracji dźwiękowej wiersza.

5. Karty pracy, cz. 2, s. 18, 19.

Rysowanie po drodze spadających liści klonu. Wcześniej przedstawienie tego ruchu ciałem. Kolorowanie rysunków parasoli jedną kredką tak, aby każdy parasol był inny.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słońce – deszcz* (przewodnik, s. 38).

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw V (przewodnik, s. 28–29).

III

1. Słuchanie *Preludium A-dur; op. 28 nr 7* – F. Chopina.

- Wypowiedzi dzieci na temat: *Z czym kojarzy się wam ta muzyka?*

 Zabawa ruchowa połączona z ćwiczeniami oddechowymi – *Wirujące chustki*.

Nauczyciel rozdaje dzieciom chustki szyfonowe. Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze podnoszą chustki na wysokość twarzy i dmuchają, starając się wprawić je w ruch.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 20.

Kolorowanie pól według wzoru. Otaczanie pętlami po pięć kropelek. Liczenie pętli.

Dzień 3. Co pływa? Co tonie?

Cele główne:

- budzenie zainteresowania przyrodą nieożywioną,
- umuzykalnienie dzieci.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- określa, co pływa, a co tonie w wodzie,
- śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: piosenka *Taniec w deszczu*, obrazki parasoli lub parasole, klocki w kształcie figur geometrycznych, plastikowe kłęgle, monety, gumowe zabawki, piłeczki pingpongowe, balony, gwoździe, szpilki, słoje z dużym otworem, z wodą, rymowanka, gorąca woda, szklanka, talerzyk, czajnik, tamburyn, kostka, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 18, karty pracy, cz. 2, s. 21, 22.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 21.

Kolorowanie rysunków tych ubrań, w które powinna ubrać się dziewczynka idąca na jesienny spacer. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

2. Układanie dowolnych kompozycji z poznanych klocków w kształcie figur geometrycznych – liczenie wykorzystanych figur danego kształtu.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słońce – deszcz* (przewodnik, s. 38).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XI (przewodnik, s. 36).

II

Zabawy badawcze – *Co pływa? Co tonie?*

Nauczyciel przygotował różne przedmioty: monety, małe gumowe zabawki, agrafki, piłeczki pingpongowe, balony nadmuchane przez dzieci, gwoździe, korki, szpilki.

1. Oglądanie przygotowanych materiałów, nazywanie ich.

2. Podział na grupy.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilka grup. Każda grupa dostaje słoje z dużym otworem, z wodą, oraz zestaw przygotowanych materiałów.

3. Karta pracy, cz. 2, s. 22.

Dzieci sprawdzają, czy mają materiały przedstawione na karcie. Potem kolejno sprawdzają, czy dany przedmiot tonie czy nie, wkładając go do wody. Wcześniej określają, czy według nich dany przedmiot zatonie, czy nie.

Po przeprowadzonym doświadczeniu odszukują wśród naklejek zdjęcia danych przedmiotów i nakleją je po lewej stronie pod podpisem *Co pływa* – jeżeli pływały w wodzie, albo po prawej stronie, pod podpisem *Co tonie* – jeżeli tonęły w wodzie.

Przedstawiają swoje spostrzeżenia nauczycielowi.

Zabawa ruchowa *Deszcz i kałuże*.

Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie tamburynu. Gdy nauczyciel pokazuje na kostce jedno oczko, dzieci przeskakują przez *kałuże*; gdy wskazuje dwa oczka, dobierają się w pary i spacerują *pod parasolem*, trzymając rękę tak, jakby trzymały parasol.

Zabawy przy piosence *Taniec w deszczu*.

1. Zabawa z zastosowaniem rymowanki.

Nauczyciel mówi rymowankę, a dzieci wykonują odpowiednie ruchy.

Deszcz po szybko kapie: kap, kap, kap (dzieci klaszczą w dłonie)

i w kałużach chlapie: chlap, chlap, chlap (dzieci uderzają rękami w uda).

A w kaloszach dzieci tup, tup, tupu, tup (dzieci tupią nogami),

chodzą po kałużach: chlup, chlup, chlup (dzieci podskakują trzy razy).

2. Słuchanie piosenki *Taniec w deszczu* (śl. i muz. K. Gowik).

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. Chord symbols (Es, g, c, f, B) are placed above the first staff, and (g, c, B, Es, As, B) above the second staff.

Zi - mno, zi - mno już na dwa - rze, pa - da deszcz. Kwa - śna mi - na
nie po - mo - że, do - brze - wiesz! La - to od - fru - nę - ło

Es c f B Es As
 ra - zem z bo - cia - na - mi, zo - sta - wi - ło sta - do sza - rych chmur.

Es B Es f B Es
 Gdy je - sien - ny pa - da deszcz, je - sień pod pa - ra - sol bierz.

As g c F B Es
 Po przy - go - dę wy - rusz z nią bar - dzo mo - krą dro - gą, cho - ciał słoń - ca

f B Es As G c
 tro - chę brak, roz - śmie - szy - my ca - ły świat! Ta - niec w de - szczu z pa - ra - so - lem

As B Es
 to nie żart! Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap.

c f B
 W ka - łu - żach ka - lo - sza - mi chlap, chlap, chlap! Kap, kap, kap,

I. *Zimno, zimno już na dworze, pada deszcz.
 Kwaśna mina nie pomoże, dobrze wiesz!
 Lato odfrunęło razem z bocianami,
 zostawiło stado szarych chmur.*

Ref.: *Gdy jesienny pada deszcz, jesień pod parasol bierz.
 Po przygodę wyrusz z nią bardzo mokrą drogą,
 chociaż słońca trochę brak, rozśmieszymy cały świat!
 Taniec w deszczu z parasolem to nie żart!
 Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap.
 W kałużach kaloskami chlap, chlap, chlap!
 Kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap, kap.
 W kałużach kaloskami chlap, chlap, chlap!*

II. *Deszcz zagląda w nasze okna, woła nas:
 „Chodźcie do mnie trochę zmoknąć, czas w sam raz!
 Zatańczymy razem pod parasolkami,
 ze mną nigdy nie znudzicie się!”*

Ref.: *Gdy jesienny...*

III. *Puka, stuka zimny deszczyk, żal go nam.
 Kto pobiegnie za nim pierwszy: ty czy ja?
 Trochę potańczymy w kurtkach i kaloskach,
 jesień z deszczem może nie być zła!*

Ref.: *Gdy jesienny...*

3. Rozmowa na temat piosenki.
 - Co robić, gdy pada jesienny deszcz?
 - Czy piosenka jest wesoła, czy smutna?
 - Czy ma refren?
 - Ile ma zwrotek?
 4. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek dzieci tańczą, trzymając na niby parasole. Podczas refrenu zatrzymują się i wyklaskują rytm piosenki.
 5. Nauka pierwszej zwrotki i refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.
- Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Zabawa chmurkami.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy akompaniamencie tamburynu. Na hasło nauczyciela *Chmury* – zatrzymują się i rysują w powietrzu różne kształty chmur.
 2. Zabawa badawcza *Jak powstaje deszcz?*

Nauczyciel przeprowadza doświadczenie, a dzieci uważnie obserwują i komentują jego przebieg.

 - Nauczyciel wlewa gorącą wodę z czajnika do szklanego naczynia, np. szklanki (zwraca uwagę na bezpieczeństwo) i mówi: *To woda, która występuje na naszej planecie w morzach, w jeziorach, w rzekach, a także w ziemi. Woda w postaci pary unosi się do góry – teraz widać to wyraźnie, bo woda w naszym eksperymencie jest bardzo gorąca.*
 - Przykrywa naczynie, np. talerzykiem lub pokrywką, a dzieci obserwują, co się dzieje (talerzyk lub pokrywkę można wcześniej włożyć do lodówki).
 - Para, która wcześniej unosiła się do góry, zatrzymuje się na pokrywce i znowu zamienia się w wodę, która opada z powrotem do naczynia (można podnieść pokrywkę, aby lepiej było widać efekt końcowy).
 - Nauczyciel wyjaśnia: *W taki sam sposób powstają chmury – woda z ziemi jako para unosi się do góry (choć my tego nie widzimy).*

Wysoko na niebie, gdzie jest chłodniej, znowu zamienia się w małe kropelki wody, które łączą się ze sobą w wielkie rodziny i tworzą chmury. Kiedy kropelki „mieszkające” w chmurach są wystarczająco duże i ciężkie, opadają na ziemię w postaci deszczu, a gdy jest zimno – w postaci śniegu lub gradu.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słońce – deszcz* (przewodnik, s. 38).

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 18.

Kolorowanie rysunku. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.

Dzień 4. Pada deszcz, wieje wiatr

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnych,
- zapoznanie z figurą geometryczną – prostokątem.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- maluje z wykorzystaniem nowej techniki – mokre na mokrym,
- rozpoznaje i nazywa prostokąt.

Środki dydaktyczne: piosenka *Taniec w deszczu*, fragment wiersza M. Terlikowskiej *Prostokąt*, nagranie utworu A. Vivaldiego *Cztery pory roku. Jesień*, niebieskie chustki szyfonowe, rymowanka, zdjęcie przedstawiające różne zjawiska atmosferyczne związane z późną jesienią, farby w barwach podstawowych, słoiki z wodą, pędzle, trójkąty równoramienne, kwadraty (jednakowe), miarka,

kartonowe figury geometryczne, 2 duże obręcze, obrazki parasoli (lub parasole), kartki z kartonu (nawilżone wodą), akwarele, szarfy, plastikowe kręgle, tamburyn, bębenek, folia aluminiowa, rękawiczki foliowe, torebki papierowe, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 19, książka, s. 32, 33, karta pracy, cz. 2, s. 23.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 33.

Oglądanie obrazków. Odpowiadanie na pytania – do pierwszych obrazków: Co robi deszcz? (dziewczynka, chłopiec); do drugich obrazków – Co będzie robił deszcz? (dziewczynka, chłopiec); a do trzecich – Co zrobił deszcz? (dziewczynka, chłopiec).

2. Zabawa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci stoją w rozсыpcie. Powtarzają za nauczycielem rymowankę. Przy słowach *kap* – klaszczą, a przy słowach – *chlap*, tupią.

*Pada deszcz
kap, kap, kap.*

*Idą dzieci
chlap, chlap, chlap.*

*Kap i chlap,
kap i chlap.*

*Idą dzieci
chlap, chlap, chlap.*

3. Zabawa przy piosence *Taniec w deszczu* (przewodnik, s. 42).

- Nauka II zwrotki piosenki.

Ćwiczenia poranne – zestaw XI (przewodnik, s. 36).

II

Listopadowa szaruga – zapoznanie z nową techniką mokre na mokrym.

1. Oglądanie zdjęcia przedstawiającego różne zjawiska atmosferyczne związane z późną jesienią.

2. Mówienie tekstu: *Deszczyk, deszczyk kapu, kap, a kropelki – złap mnie, złap!* – z radością, ze złością, ze smutkiem, ze strachem.

3. Zabawy w mieszanie barw podstawowych (żółtej, niebieskiej, czerwonej).

Nauczyciel przygotowuje wodę, słoiczki i farby.

- Barwienie wody, układanie słoiczków z zabarwioną wodą według wzrastającego natężenia barwy.
- Mieszanie barw podstawowych; określanie, jakie barwy powstaną.

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Nauczyciel przygotowuje kartki z kartonu nawilżone wodą oraz akwarele. Przy nagraniu utworu A. Vivaldiego *Jesień* z cyklu *Cztery pory roku*, dzieci malują akwarelami na wilgotnym kartonie listopadową szarugę według własnych pomysłów. Kolory powinny się zlewać i łączyć ze sobą, tworząc jednocześnie ciekawe wzory.

5. Wykonanie prac przez dzieci.

- Zorganizowanie wystawy prac.

Zabawa ruchowa *Przeskocz kałużę*.

Nauczyciel rozkłada szarfy na dywanie. Dzieci biegają między szarfami – *kałużami* – przy akompaniamencie tamburynu. Na hasło *Kałuża!* zatrzymują się i przeskakują obunóż przez *kałużę*.

Zapoznanie z figurą geometryczną – prostokątem.

Dzieci dostają po dwa takie same trójkąty równoramienne i dwa takie same kwadraty.

1. Nazywanie figur. Określanie ich liczby.

2. Łączenie figur według instrukcji nauczyciela.

– Co powstanie, gdy połączycie ze sobą dwa trójkąty?

– Jak będzie wyglądać figura, która powstanie z połączenia dwóch kwadratów?

Nauczyciel wyjaśnia, że ta figura to prostokąt.

3. Słuchanie fragmentu wiersza M. Terlikowskiej *Prostokąt*.

*Prostokąt też ma proste kąty,
lecz znamy różne prostokąty:*

*bywają niskie – jak ten mur,
albo wysokie – jak drapacz chmur.*

*Duży prostokąt to jest ściana
cała na żółto pomalowana.*

*Mały prostokąt – to jest zeszyt.
Już rozumiecie? To mnie cieszy.*

4. Podawanie nazw innych przedmiotów, które mają kształt prostokąta (ekran telewizora, blat stołu, biurka, drzwi...).

5. Określanie cech prostokąta: 4 boki – 2 dłuższe, 2 krótsze, 4 wierzchołki.

- Mierzenie długości boków prostokąta przez nauczyciela – potwierdzenie, że boki są parami równe.

6. Zabawa *Tu prostokąt*.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kartonowe koła, kwadraty, trójkąty i prostokąty. Z boku sali kładzie dwie duże obręcze. Dzieci chodzą wśród figur, starannie je omijając. Gdy usłyszą uderzenie w bębenek – biorą z podłogi jedną figurę i podnoszą ją do góry. Jeżeli tą figurą jest prostokąt, dziecko biegnie do obręczy i w niej staje.

7. Ćwiczenia w książce, s. 32.

- Liczenie figur tworzących kolejne obrazki domów.
- Wskazywanie domu składającego się z samych prostokątów.
- Wskazywanie domów składających się z pięciu kwadratów.
- Wskazywanie domu, który nie ma kwadratów.
- Wskazywanie domu, którego dym składa się z największej liczby kół.

8. Karta pracy, cz. 2, s. 23.

Określanie, jak wygląda pierwszy, drugi... piąty prostokąt.

Kolorowanie rysunku z figur. Liczenie użytych figur każdego rodzaju, wpisywanie ich liczby przy odpowiednich rysunkach umieszczonych na dole karty.

- Spacer – oglądanie chmur; ocenianie, czy spadnie z nich deszcz, czy nie.

III

1. Ćwiczenie oddechowe *Co dzieje się z chmurami, gdy wieje wiatr?* (Płyną, poruszają się).

Dzieci siedzą w kręgu na dywanie. Nauczyciel rozdaje im niebieskie chustki szyfonowe – *chmurki*, które dzieci trzymają w rękach na wysokości nosa. Dzieci są *wiatrem*, który porusza *chmurkami*: wykonują wdech nosem, wydech buzią.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słońce – deszcz (przewodnik, s. 38)*.

2. Zabawa *Odgłosy wiatru*.

Dzieci naśladową szum i szelest wiatru z wykorzystaniem folii aluminiowej, rękawiczek foliowych i torebek papierowych.

3. Zabawa twórcza *Co by było, gdyby nie było wiatru?*

Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie: *Co by było, gdyby nie było wiatru?* Dzieci szukają odpowiedzi, podają własne pomysły, np. wiatraki by nie działały, chmury nie płynęłyby po niebie...

4. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę, s. 19*.

Oglądanie rysunków z figur. Liczenie w nich figur każdego rodzaju i zapisywanie ich liczby obok rysunków. Pisanie liter **d, D**.

5. Nauka III zwrotki piosenki *Taniec w deszczu (przewodnik, s. 40–41)*.

Dzień 5. Wędrownka kropelki wody

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- omawia krążenie wody w przyrodzie,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadania: D. Baścik-Kołek *Rozmowa ze starszym bratem*, S. Karaszewskiego *Wędrownka kropelki wody*, ilustracje do opowiadania, różne szeleszczące materiały (folia, karton, papier), plastikowe kręgle, miska z wodą, różne naczynia, nagranie muzyki do zabawy, gazety, szarfy, zagadki, tamburyn, piłki, bębenek, rymowanka.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat zbliżającego się święta 11 listopada.
 - Co obchodzimy 11 listopada?
 - Słuchanie opowiadania D. Baścik-Kołek *Rozmowa ze starszym bratem*.
 - *Ale fajnie, że 11 listopada nie idziemy do szkoły!*
 - *Oczywiście, przecież to ważne święto!*
 - *Święto? A dlaczego?*
 - *Dowiesz się w szkole.*
 - *Maciek, proszę cię, powiedz.*
 - *No, dobrze... 11 listopada tysiąc dziewięćset osiemnastego roku zakończyła się I wojna światowa, a Polska po wielu latach niewoli odzyskała niepodległość.*
 - *A co to jest niepodległość?*
 - *Niepodległość to po prostu wolność. Dzisiaj Polska jest krajem niepodległym, ale nie zawsze tak było.*
 - *A jak?*
 - *Dawno temu, bo w tysiąc siedemset dziewięćdziesiątym piątym roku, nasz kraj zniknął z mapy Europy.*
 - *Jak to zniknął?! Dlaczego?*
 - *Trzy inne kraje: Austria, Rosja i Prusy (późniejsze Niemcy), podzieliły obszar Polski między siebie.*
 - *A Polacy nie próbowali się bronić?! Nie walczyli?*
 - *Walczyli i to z wielkim poświęceniem, ale to były trudne czasy, a Polska była wówczas osłabionym państwem. Wszystkie próby wyzwolenia nie powiodły się, a Polska popadła w niewolę na ponad sto lat. A dokładnie na 123 lata.*
 - *Ojej, to bardzo długo.*
 - *Tak, bardzo długo. W tym czasie tworzone tylko namiastki państwa polskiego. Księstwo Warszawskie, a potem Królestwo Polskie. Polakom nie wolno było używać flagi narodowej ani godła swojego kraju. W szkole dzieciom nie pozwalano mówić po polsku, a kogo na tym przyłapano, był surowo ukarany. Jego rodzice mogli trafić do więzienia.*
 - *To jak Polska przetrwała?*
 - *Ukryła się w sercach Polaków. Potajemnie uczono polskiej mowy i polskiego pisma. Ukrywano polskie książki oraz dzieła sztuki. W 1914 roku zaborcy pokłócili się między sobą i wybuchła I wojna światowa, która zakończyła się 11 listopada 1918 roku. Wtedy Polska odzyskała niepodległość. Dlatego ta data jest taka ważna.*

- Teraz to już wiem. A skąd Ty to wszystko wiesz?
- Interesuję się historią Polski i powinienem to wiedzieć. Ty również.
- A dlaczego?
- Bo jesteśmy Polakami.

2. Zabawa słuchowa *Co tak szeleści?*

Dzieci wyobrażają sobie, że wieje wiatr. W tym czasie nauczyciel demonstruje odgłosy różnych szeleszczących materiałów (folii, kartonu, papieru itp.). Prosi, aby dzieci zapamiętały dźwięki, a potem zamknęły oczy. Ponownie je demonstruje. Dzieci słuchają i odgadują, co szeleści.

☞ Ćwiczenia poranne – zestaw XI (przewodnik, s. 36).

II

☞ Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego *Wędrówka kropelki wody*.

1. Określanie właściwości fizycznych wody (wybranych).

Dzieci oglądają wodę w szklanej misce, wachają ją, dotykają, przelewają do innych naczyń. Wyciągają wnioski:

Woda jest cieczą bez smaku, zapachu; przyjmuje kształt naczynia, w którym się znajduje.

2. Słuchanie opowiadania.

Jestem małą kropelką wody. Mam nieskończenie wiele siostr. A wszystkie siostry kapka w kapkę podobne do mnie. Jak dwie krople wody. Nie musimy przeglądać się w lusterkach. Wystarczy że jedna kropelka spojrzy na drugą i już wie, jak wygląda. „Ładnie dziś wyglądasz, siostrzyczko! I ty też, moja siostrzyczko!” Jak wszystkie kropelki, jestem zapaloną wędrowniczką. Przy każdej okazji wybieram się w podróż. Lubię zmieniać swoją postać. Przemieniać się, przybierać różne formy. I bawić się w chowanego. Gdzie jesteś, kropelko? A kuku, tu jestem! Schowałam się w zagłębieniu liścia! A teraz, gdzie jesteś? Jestem mgielką unoszącą się nad trawami rankiem! A w zimie? W zimie przemieniam się w śniegową gwiazdkę. Albo w ziarenko lodowej kaszy. Albo w kulkę lodu.

Ale zacznijmy od początku.

Była sobie wysoka góra. Na górze stała pionowa skała. Kiedyś podczas mrozów skała pękła. Utworzyła się szczelina. W szczelinie gromadził się śnieg i lód. Wiosną, kiedy śniegi i lody zaczęły topnieć, ze skały trysnęło źródelko. Tysiące drobnych kropelek, moich bliźniaczo podobnych siostr, potoczyły się między kamienie. My, kropelki, trzymałyśmy się razem. Wąziutką strużką krystalicznie czystej wody pobiegłyśmy po kamieniach. Trochę dalej spotkałyśmy inną strużkę, wartko płynącą ku dolinie. Dołączyła się do nas jeszcze jedna strużka i jeszcze jedna: rwącym potokiem pędziłyśmy coraz szybciej i szybciej. Razem miałyśmy tyle siły, że porywałyśmy grudki ziemi, świerkowe szyszki i małe kamyki. Było nas coraz więcej i więcej, spienionym strumieniem górskim pędziłyśmy, rwąc brzegi i podmywając korzenie drzew. Czasami trafiałyśmy na przeszkodę, duży kamień lub skałę. Wtedy zbierałyśmy się razem, aby spiętrzoną masą wody przelać się nad przeszkodą. Niekiedy dopływałyśmy do stromego zbocza albo przepaści i spadałyśmy kaskadami i wodospadami, pieniać się i tworząc wiry. A gdy spłynęłyśmy z góry, dołączyłyśmy do leniwie płynącej rzeki. I popłynęłyśmy przez dolinę, mijając góry, lasy, miasta, wsie. Wspomagały nas rzeki i rzeczki, strumienie i strumyczki, potoki i strużki. Aż urosłyśmy w dużą, szeroko rozlaną rzekę. Płynęłyśmy coraz dalej i dalej, pokonując tamy i poruszając turbiny elektrowni wodnych. Aż wreszcie pojawiła się przed nami ogromna masa wody, której nie było końca. Dopłynęłyśmy do morza. Uf – to była jazda! A teraz czas na zabawę.

*Jestem kropłą,
małą kropłą,
stukam, pukam
w twoje okno!*

*W blasku słońca
lśnię perelką,
gdy podskoczę –
będę mgielką!*

*Mglistą smużką
wzlecę w górę,
tam się zmienię
w szarą chmurę!*

*A tam w górze
wiatry, burze,
deszcz się zbiera
w ciemnej chmurze!*

*Mróz przy chmurze
jest nierzadki,
zamiast deszczu –
śniegu płatki.*

*Lecą śnieżne
gwiazdki z nieba!
To śnieżycą,
nie ulewa!*

*Trochę ciepła –
i stopniałam!
Zamiast śnieżki –
kropla mała!*

Ale najbardziej lubię być kropelką, podobną do innych kropelek jak dwie krople wody! I jestem dumna z tego, że jestem kropelką! Bo jedna kropla drąży kamień!

*Małą kropłą
z deszczem spadam,
mróz mnie zmroził
w kulkę gradu!*

*Znowu ciepłe
wiatry wiały,
grad w kropelki
pозmieniały!*

*Jestem kropłą,
skaczę – hopla!
Dzwonię w szybę
twego okna!*

*Jestem parą,
jestem wodą,
śniegiem, szronem,
gradem, lodem!*

*Ciągle zmieniam
swoją postać
i czym zechcę –
mogę zostać!*

3. Omówienie, co przydarzyło się kropelce wody (krążenie wody w przyrodzie) na podstawie ilustracji.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kałuże*.

Dzieci poruszają się swobodnie pomiędzy szarfami – *kałużami*, które rozłożył na podłodze nauczyciel. Na uderzenie w bębenek każde dziecko wskakuje do szarfy i wytopuje rytm rymowanki: *Chętnie chodzę po kałuży, chociaż jestem dosyć duży*. Dwa uderzenia w bębenek są sygnałem do ponownego, swobodnego ruchu.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw V (*przewodnik*, s. 28–29).

III

1. Rozwiązywanie zagadek.

Nauczyciel mówi zagadki, a dzieci pokazują ich rozwiązania ruchem.

*Wieje, szumi, cichnie czasem,
huczy w polu i nad lasem.*

*Dmucha w chmury, drzewa kładzie,
zrywa liście w listopadzie. (wiatr)*

*Rosną po nim grzyby i rośliny też,
kiedy pada z chmury rześisty... (deszcz)*

*Tak samo nazywa się
drobniutki deszcz*

*jak zupka,
którą czasami jesz. (kapuśniaczek)*

*Gdy deszcz pada,
nad głową go rozkładasz. (parasol)*

 Zabawa muzyczno-ruchowa *Wiatr, wichura, wietrzyśko*.

Nauczyciel rozdaje dzieciom gazety, które kładą na dywanie. Potem każde dziecko kładzie się na swojej gazecie i słucha muzyki (lub akompaniamentu tamburynu). Reaguje w następujący sposób:

- dźwięki ciche – dzieci poruszają się po gazecie całym ciałem w sposób delikatny, tak by gazeta cichutko szeleściła;
- dźwięki głośniejsze – dzieci poruszają się mocniej;
- dźwięki bardzo głośne – dzieci poruszają się gwałtownie (tak by gazeta była jak najbardziej zniszczona).

Po zakończeniu zabawy dzieci podnoszą swoje kawałki gazet i sprawdzają, czy ich *wiatr* przegonił szare chmury.

Tydzień IV: Zdrowie naszym skarbem

Dzień 1. *K jak kot*

Cele główne:

- zapoznanie z literą **k** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **k** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: wiersz J. Koczanowskiej *Gimnastyka*, nagranie piosenki o tematyce jesiennej, rymowanka, obrazki, woreczki gimnastyczne, kosz, poznane litery, nakrywki – białe, czerwone, niebieskie, zagadka, zdjęcia – kota domowego i tygrysa, litery **k**: mała i wielka, drukowana i pisaną, rysunki, sylwety kota, klej, nożyczki, karty pracy, cz. 2, s. 24, 25, 26, 27, 28.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa z zastosowaniem rymowanki.

Dzieci dobierają się w pary, stają naprzeciwko siebie i mówią za nauczycielem rymowankę. Uderzają raz w swoje dłonie, raz w dłonie partnera.

*O zdrowie dbamy –
myjemy się,
ruszamy,
owoce, warzywa
zjadamy.*

2. Dzielenie nazw obrazków na sylaby i na głoski.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XII (według M. Markowskiej).

Przybory: woreczki gimnastyczne.

Ćwiczenia z woreczkami.

- Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie, w odległości 7–10 kroków. Jednocześnie starają się dorzucić woreczkiem do nóg partnera.
- Dzieci stają w luźnej gromadce. Trzymają woreczki w prawych rękach. Upuszczają woreczki za siebie przez lewy bark, odwracają się, podnoszą je lewą ręką i upuszczają przez prawy bark. Podrzucają woreczki do góry i starają się je złapać. Kładą woreczki na głowach, zrzucają na podłogę poprzez skłon w przód, w tył i skłony boczne. Leżą tyłem, woreczki trzymają na brzuchach, oddychają – woreczki poruszają się w górę i w dół. Maszerują po sali, trzymając woreczki na głowach, przy nagraniu piosenki o tematyce jesiennej. Gdy podchodzą do nauczyciela, każde dziecko schyla głowę – woreczek wpada do utrzymanego przez niego kosza.

II

☐ Wprowadzenie litery **k** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Rozwiązanie zagadki.

*Mały mieszka w domu
i cichutko mruczy.
Duży biega po sawannie
i głośno ryczy.*

Dzieci podają rozwiązanie zagadki: kot i dziki kot, czyli lew, tygrys, lampart...

Nauczyciel wyjaśnia, że wszystkie te zwierzęta należą do rodziny kotów.

2. Porównanie wyglądu kota i tygrysa.

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia – kota domowego i tygrysa. Dzieci wskazują i nazywają podobieństwa między nimi.

3. Analiza i synteza słuchowa słowa *kot*.

- Dzielenie słowa *kot* na sylaby.
- Dzielenie słowa *kot* na głoski.
- Podawanie słów rozpoczynających się głoską *k* (*kura, krata, korek...*), kończących się tą głoską (*sok, zegarek, ptak...*) oraz mających ją w środku (*okno, bulka, sroka...*).

– Z ilu głosek składa się słowo *kot*?

4. Budowanie schematu słowa *kot*.

☐ Zabawa ruchowo-naśladowcza *Co robi kotek?*

Dzieci naśladowują czynności kota na hasła – ich nazwy podane przez nauczyciela. Np. kotki śpią, piją mleko, robią koci grzbiet, skradają się...

5. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski *k* długo: kkkkyyyy...
- Wypowiadanie głoski *k* krótko: k, k, k, k, k...
- Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).

6. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *kot*.

7. Syntezowanie głosek z nazw obrazków, wskazanych liczbą.

Obrazki: mak brama korek balon klocki

(3) (3) (3) (4) (2)

- Podanie otrzymanego imienia.

8. Analiza i synteza słuchowa imienia *Karol*.

Dzielenie słowa na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu, modelu.

9. Pokaz litery **k**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

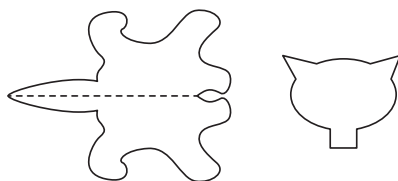
10. Umieszczenie pod modelami słów *kot*, *Karol* poznanych liter: **k, K, o, t, m, i, a**.

- Odczytanie wyrazu **kot**.

☐ Utrwalanie poznanych liter.

1. *Kotek* – papieroplastyka.

Wycinanie sylwety kota. Zaginanie wzdłuż linii przerywanych, łączenie elementów za pomocą kleju. Kolorowanie sylwety.

2. Zabawa językowa *Imię dla kota*.

Dzieci siedzą przy stolikach. Przed każdym leżą litery, które dziecko poznało. Są to: **o, O, a, A, m, M, i, I, e, E, t, T, d, D, k, K**. Dzieci układają z nich imię dla kota. Należy przypomnieć, że imiona rozpoczynają się zawsze wielką literą.

3. Karty pracy, cz. 2, s. 24, 25, 26, 27.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swej nazwie ma głoskę *k*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami tyłu kresek, z ilu głosek składają się ich nazwy. Czytanie połączeń litery **k** z poznanymi literami. Czytanie, ukrytych w płatanince, imion kotków.
- Rozwiązywanie rebusów. Nazywanie zwierząt z rodziny kotowatych. Czytanie tekstu.
- Kreślenie liter **k** pisanych w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
- Pisanie liter **k, K** po śladach, a potem – samodzielnie.

 Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 28.

Liczenie palców na zdjęciach. Pisanie w kwadratach odpowiednich liczb. Kolorowanie w każdym szeregu kwadratu z większą liczbą.

2. Zabawa z wykorzystaniem wiersza J. Koczanowskiej *Gimnastyka*.

*Gimnastyka to zabawa,
ale także ważna sprawa,
bo to sposób jest jedyny,
żeby silnym być i zwinnym.*

*Skłony, skoki i przysiady
trzeba ćwiczyć – nie ma rady!
To dla zdrowia i urody
niezawodne są metody.*

Nauczyciel recytuje wiersz i gimnastkuje się – wykonuje przysiad, skłon w bok, podnosi i opuszcza ramiona, staje na jednej nodze, podskakuje... Dzieci go naśladują.

Potem, siedząc w kole, dzieci dopowiadają ostatnie słowa z każdego wersu wiersza, który ponownie recytuje nauczyciel.

Dzień 2. Zdrowe odżywianie

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat zdrowego odżywiania,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz L. Łącz *Zdrowe odżywianie*, obrazki do układania zdań, nagrania: muzyki tanecznej, znanej, rytmicznej piosenki, piosenki o tematyce jesiennej, brzmienia instrumentów perkusyjnych, woreczki gimnastyczne, grzechotki lub butelki napełnione drobnym materiałem, produkty do wykonania kanapek, obrazek aktualnej piramidy zdrowia, instrumenty perkusyjne, talerzyki, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 20.

Przebieg dnia

I

1. Układanie zdań.

Nauczyciel przygotowuje obrazki, np. *talerz z owocami, dziewczynka jadąca na rowerze, chłopiec biegnący z psem, dziewczynka jedząca kanapkę z serem, pomidorem, ogórkiem i szczypiorkiem, chłopiec myjący zęby itp.*

Wskazane dzieci mówią zdania, a pozostałe liczą w nich słowa.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 20.

Rysowanie po drodze kotka do motka. Pisanie liter **k, K**.

📁 Ćwiczenia poranne – zestaw XII (*przewodnik*, s. 48).

II

📁 Słuchanie wiersza L. Łącz *Zdrowe odżywianie* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/236925/v/2/t/student-canon/m/KL1_ORE_V9_JESIEN_1_1_10_55_p2, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

1. Zabawa *Zdrowe czy niezdrowe?*

Nauczyciel mówi zdania o odżywianiu. Jeśli dzieci się z nimi zgadzają, to wstają, a jeśli nie – to krzyczą: *nie*.

Przykładowe zdania.

Cukierki dobrze działają na zęby.

Należy jeść owoce i warzywa.

Myć zęby należy przed posiłkami.

Dla zdrowia są ważne spacer, zabawy na świeżym powietrzu.

Należy jeść jeden raz, a dużo.

2. Słuchanie wiersza.

*Nie jest dobrze jeść zbyt dużo,
nie jest dobrze też się głodzić,
ale mądrze się odżywiać –
o to naszej mamie chodzi.*

*Mało tłuszczu, mało cukru,
za to wapń i witaminy.
Głównie nabiał i owoce
jedzą chłopcy i dziewczyny.*

*A więc jajka i jogurty
plus jarzyny i morele,*

*czasem mięso, często serek –
będzie zdrowiej i weselej!*

*Nie wystarczy jeść do syta,
lecz odżywiać się należy,
bo zawczasu zadbać trzeba,
żeby życie zdrowo przeżyć.*

*Zdrowo przeżyć i przetańczyć,
być odważnym i wesołym,
w sprawnym ciele światły umysł,
od przedszkola aż do szkoły!*

3. Rozmowa na temat wiersza.

– Ile powinno się jeść?

– Co głównie jedzą chłopcy i dziewczyny?

– Co należy jeść?

– Co to znaczy: *W sprawnym ciele światły umysł?*

– Co to znaczy: *Nie wystarczy jeść do syta, lecz odżywiać się należy?*

📁 Zabawa muzyczno-ruchowa *Zdrowy taniec*.

Przy nagraniu muzyki tanecznej dzieci wykonują różne ruchy. Nauczyciel tańczy z nimi i podpowiada, jak można się poruszać.

4. Oglądanie obrazka aktualnej *piramidy zdrowia*.

Dzieci oglądają piramidę, zauważają, że najważniejszy jest ruch, warzywa i owoce, których powinniśmy spożywać jak najwięcej; potem produkty zbożowe i nabiał, ryby, białe mięso. Najmniej powinniśmy spożywać tłuszczu.

5. Układanie całodziennego jadłospisu.

Dzieci dzielą się na małe grupy – 3–4-osobowe. Ich zadaniem jest ułożyć jadłospis na śniadanie, obiad i kolację. Potem kolejne grupy przedstawiają swoje jadłospisy, a pozostałe osoby oceniają, czy te posiłki są zdrowe, czy nie.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI (metodą K. Orffa).

Przybory: grzechotki lub butelki napelnione drobnym materiałem, nagranie znanej, rytmicznej piosenki, bębenek, tamburyn, nagrane brzmienia instrumentów perkusyjnych, instrumenty perkusyjne.

- Zabawa rytmiczna, ożywiająca.
Dzieci swobodnie biegają w różnych kierunkach, wykonują podskoki z wyskokiem w górę, przy nagraniu znanej, rytmicznej piosenki.
- Kształtowanie szybkiej reakcji i orientacji, z elementem równowagi.
Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem nagrania rytmicznej piosenki. Gdy muzyka milknie, zatrzymują się, stają na jednej nodze. Na zmianę: przodem do nauczyciela, tyłem (nauczyciel ustawia się w różnych miejscach sali).
- Umiejętność współdziałania z partnerem.
- *Ruchy sportowców*
Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie. Jedno dziecko pokazuje ruchy wykonywane przez sportowców (gimnastyka, łyżwiarza, piłkarza, koszykarza...), drugie je naśladuje.
- Ćwiczenia rytmiczne z użyciem grzechotek (dwie grzechotki dla jednego dziecka).
Dzieci w siadzie skrzyżnym, wybierają dwa słowa, np. dwusylabowe, rymujące się ze sobą. Trzymają instrumenty: w górze, na dole, z boku, i potrząsają nimi, akcentując sylaby. Np. la-to, ta-to; bu-rza, ró-ża...
- Odtwarzanie rytmu.
Dzieci stoją w sali, w rozsypce. Nauczyciel wystukuje rytm na bębnie. Dzieci odtwarzają go za pomocą grzechotek, wykonując jednocześnie rytmiczne podskoki w miejscu.
- Płynność ruchu w przestrzeni.
Dzieci poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym na grzechotkach. Maszerują, biegają, wykonują podskoki zmienne, tańczą.
- Reagowanie na zmianę rytmu.
Dzieci w pozycji na czworakach. Nauczyciel wystukuje różne rytmy na tamburynie. Dzieci poruszają się pomiędzy grzechotkami rozłożonymi na podłodze: maszerują, wykonują obroty, biegają wokół przyborów, przeskakują przez nie, poruszają się w wolnym i w szybkim tempie, dostosowując ruchy do podanego rytmu.
- Umiejętność współdziałania z partnerem.
- *Koncert*
- Dzieci w dowolnym siadzie na dywanie, naśladują ruchy nauczyciela, który improwizuje grę na różnych instrumentach muzycznych.
- Dzieci w siadzie skrzyżnym, w parach, naprzeciwko siebie. Jedno dziecko z pary podaje rytm, wystukując go na grzechotkach, drugie odtwarza go na swoich grzechotkach.
- Dzieci w leżeniu tyłem. Nauczyciel prezentuje nagrane brzmienia instrumentów perkusyjnych. Dzieci starają się rozpoznać instrument po dźwiękach i podać jego nazwę.
- Samodzielne odtwarzanie rytmu.
Dzieci biorą instrumenty perkusyjne. Maszerują po obwodzie koła, śpiewają znaną piosenkę i grają na instrumentach.

III

1. Wykonanie zdrowych kanapek na podwieczorek.
Dzieci omawiają etapy otrzymania kanapki z wymyślonych przez siebie produktów; wyobrażają sobie tę kolejność.
Potem oglądają produkty: pokrojony ciemny chleb, masło, ser żółty, sałata (opłukane listki), posiekany szczypiorek, pokrojone: ogórki kiszzone, ogórki surowe, pomidory, twarożek z rzodkiewką, pokrojone sery pleśniowe. Nazywają je. Potem, po umyciu rąk, komponują sobie na talerzykach po dwie kanapki, które powinny zawierać przynajmniej trzy składniki, nie licząc masła.

Po przygotowaniu kanapek sprzątaj swoje miejsca pracy.

Zjadają swoje kanapki w ramach podwieczorku.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Spaceruj tak jak ja*.

Dzieci idą za nauczycielem, naśladowując jego ruchy. Następnie idą za chętnym dzieckiem, naśladowując jego ruchy.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Reagowanie na ruchy rąk*.

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na umówiony sygnał – dźwięki tamburynu – zatrzymują się w miejscu. Z takiego ustawienia nauczyciel za pomocą różnych ruchów rąk wydaje polecenia oznaczające właściwe ustawienie się dzieci. Np.

- ręka podniesiona do góry – ustawienie się w rzędzie przed prowadzącym,
- dwie ręce podniesione – ustawienie w dwóch rzędach przed nauczycielem,
- zatoczenie rękami koła przed sobą – ustawienie w kole,
- podniesienie i opuszczenie ręki – wspięcie na palce, następnie przysiad podparty.

Dzień 3. Uśmiechnij się do sera

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- umuzykalnienie dzieci.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wykonuje prace z różnych materiałów,
- wyklaskuje rytm piosenki.

Środki dydaktyczne: wiersze: B. Formy *Myj zęby*, J. Koczanowskiej *Katar*; piosenka *Uśmiechnij się do sera*, plastelina, guziki, koraliki, wykałaczki, folia aluminiowa, papier kolorowy, klej, farby plakatowe, pędzle, nożyczki, kartki, woreczki gimnastyczne, nagranie piosenki o tematyce jesiennej, tamburyn, książka, s. 34, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 21.

Przebieg dnia

I

1. Słuchanie wiersza B. Formy *Myj zęby*.

*Każde dziecko dobrze wie,
że gdy ktoś cukierki je,
dziury w zębach ciągle miewa,
żadna plomba mu nic nie da.*

*Dobrą szczotkę zawsze miej,
mycie zębów powierz jej.*

*Niech wciąż dobrze je szoruje,
zabezpiecza, konserwuje.*

*– My jesteśmy zęby twoje,
precz cukierki, ciastka, kremy;
masz dbać o nas całe życie,
psuć się więcej już nie chcemy!*

- Co się dzieje z zębami, gdy jemy dużo słodczy?
- Co powinno się robić po posiłkach?
- Czego potrzebujemy, żeby umyć zęby?
- Dlaczego należy dbać o zęby?

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Myjemy zęby*.

Dzieci poruszają się po sali odpowiednio do dźwięków tamburynu (bieg, marsz, podskoki). Podczas przerwy w grze naśladowują za nauczycielem mycie zębów (wykonują ruchy poziome i pionowe).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XII (*przewodnik*, s. 48).

II

☐ Zabawy przy piosence *Uśmiechnij się do sera*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Przy dźwiękach tamburyńki dzieci chodzą po sali na czworakach. Podczas przerwy w grze kładą się na podłodze. Ponowne dźwięki tamburyńki zapraszają dzieci do czworakowania.

2. Słuchanie piosenki *Uśmiechnij się do sera* (sł. i muz. K. Gowik).

Ma - ru - dzisz cza - sem tak, że ma - mie słów już brak i
ca - ły świat jest zły, tak jak ty! I cią - gle mó - wisz nie! I
o - biad też jest be! Więc ra - dę do - brą dam dzi - siaj ci! Uś -
miech - nij się do se - ra, uś - miech - nij się do mle - ka, kieł - bas - ka py - szna też na cie - bie
cze - ka. Po - ko - chaj po - mi - dor - ki, po - ko - chaj ka - la - fior - ki, po -
ma - chaj do mar - chow - ki już z da - le - ka. Gdy zdro - wi chce - my być, to
trze - ba wszys - tko jeść, na spa - cer co dzień iść i
do - bry hu - mor mieć, i do - bry hu - mor mieć!

I. *Marudzisz czasem tak, że mamie słów już brak
i cały świat jest zły, tak jak ty!
I ciągle mówisz nie! I obiad też jest be!
Więc radę dobrą dam dzisiaj ci!*

Ref.: *Uśmiechnij się do sera, uśmiechnij się do mleka,
kielbaska pyszna też na ciebie czeka.
Pokochaj pomidorki, pokochaj kalafiorki,
pomachaj do marchewki już z daleka.*

*Gdy zdrowi chcemy być, to trzeba wszystko jeść,
na spacer co dzień iść i dobry humor mieć,
i dobry humor mieć!*

II. *Posłuchaj mamy, bo jarzynki zdrowe są
i dadzą siłę ci, raz, dwa, trzy!
Owoców słodki sok przez cały długi rok
uśmiechu doda i otrze lzy!*

Ref.: *Uśmiechnij...*

III. *Nikt nie chce smutnym być, urosnąć każdy chce.
Lecz jak to zrobić, gdy mówisz: nie?
Więc szybko powiedz: tak! To przecież lepiej brzmi!
A za marudą zamkniesz już drzwi!*

Ref.: *Uśmiechnij...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Co trzeba robić, żeby być zdrowym?
- Co to znaczy, żeby uśmiechnąć się do sera, marchewki czy kalafiora?

4. Zabawa przy piosence.

Podczas zwrotek piosenki dzieci w parach poruszają się rytmicznie. Podczas refrenu – wraz z nauczycielem wykłaskują rytm piosenki.

 Zabawa plastyczna *Wymarzona witamina*.

1. Rozmowa na temat witamin.

- Czym są witaminy?
- Gdzie się znajdują?

2. Kończenie zdania:

Należy jeść witaminy, bo...

 Zabawa ruchowa *Warzywno-owocowa salátka witaminowa*.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilka grup. Każdej z grup przyporządkowuje nazwę warzywa lub owocu. Dzieci siadają w kole. Na hasło *Myjemy warzywa i owoce* – powoli i płynnie unoszą się w górę, a potem opadają do przysiadu podpartego, *falując* jednocześnie rękami. Na hasło *Kroimy jabłko* – dzieci-jabłko wchodzi do środka koła i podskakują obunóż. *Pokrojone jabłko* siadają skrzyżnie w środku koła. Tak samo postępujemy w przypadku pozostałych owoców i warzyw. Na hasło *Mieszamy składniki* – dzieci wirują w jedną lub w drugą stronę. W *mieszaniu* składników może pomóc dźwięk tamburynu.

3. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Nauczyciel przygotował dwa rodzaje materiałów: na jednym stoliku materiały do wykonania formy przestrzennej – plastelinę, guziki, koraliki, wykałaczki, folię aluminiową..., a na drugim – kartki, papier kolorowy, klej, farby, pędzle, nożyczki... Nauczyciel proponuje dzieciom zabawę w wytwórców witamin. Każde dziecko wymyśla swoją witaminę w taki sposób, aby zachęcała do jej spożycia. Powinna więc być ciekawa i kolorowa. Można tę witaminę przykleić na kartce lub przedstawić w formie przestrzennej.

Dzieci wybierają materiały, z których chcą wykonać pracę. Mogą wybierać materiały z obu stolików.

4. Wykonanie prac przez dzieci.

5. Oglądanie wykonanych prac.

Autorzy opowiadają o swoich witaminach.

 Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 34.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego o zdrowiu. (Nauczyciel czyta wyrazy, a dzieci mówią nazwy obrazków).

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 21.

Kolorowaniu rysunków, które przedstawiają to, co służy zdrowiu. Dorysowywanie wzorów w kołach.

3. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej *Katar*:

*Złapał katar Katarzynę
i nas także dopaść może.
Trzeba sprytnie go unikać,
bo z katarzem żyć niedobrze.*

*A psik! A psik! – nos czerwony.
A psik! A psik! – głowa boli.*

*A psik! A psik! – precz z katarzem,
zmykaj od nas jak najdalej.*

*Złapał katar Katarzynę,
a my złapać się nie damy,
niech sam sobie kicha, prycha,
my ważniejsze mamy sprawy.*

- Jak się czujecie, gdy macie katar?
- Co robicie, żeby się go pozbyć?
- Co powinno się często robić, gdy mamy katar?
- Co powinno się robić, żeby nie mieć kataru?

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Reagowanie na ruchy rąk* (*przewodnik*, s. 53).

Dzień 4. Znamy różne figury

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- segreguje figury według kształtów,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: woreczki gimnastyczne, nagrania: znanej, rytmicznej piosenki, brzmienia instrumentów perkusyjnych, piosenki o tematyce jesiennej, instrumenty perkusyjne, grzechotki lub butelki wypełnione drobnym materiałem, figury geometryczne, koperty z figurami, kostka, książka, s. 35, karty pracy, cz. 2, s. 29, 30, 31.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 35.

Dobieranie się parami. Przygotowanie kostki i granie wspólnie w parze w grę.

Rzucanie kostką, liczenie oczek, które wskazała kostka; wykonywanie określonych ruchów, które są przedstawione pod odpowiednią liczbą kropek.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XII (*przewodnik*, s. 48).

II

 Znamy różne figury – ćwiczenia klasyfikacyjne.

1. Zabawa *Sprytnie figury*.

Dzieci dostają po jednej figurze od nauczyciela. Siadają w kole i słuchają, jaką figurę wywoła nauczyciel. Nauczyciel wydaje polecenie każdej wywołanej figury.

Np.

Dzieci z trójkątami skaczą obunóż jak piłeczki.

Dzieci z kołami stają na jednej nodze.

Dzieci z kwadratami kładą je na głowie i spacerują po sali tak, aby kwadraty im nie spadły.

Dzieci z prostokątami kładą je na podłodze i przeskakują przez nie do przodu i do tyłu.

2. Segregowanie figur według kształtu.

Dzieci nadal siedzą w kole. Nauczyciel rozdaje im koperty, w których są figury. Zadaniem dzieci jest posegregowanie figur według kształtu. Dzieci układają figury przed sobą, a potem kolejno określają, których figur mają najwięcej, których najmniej i ile mają pozostałych figur.

3. Karta pracy, cz. 2, s. 29.

Otoczanie czerwoną pętlą kół, zieloną – kwadratów, różową – prostokątów, a niebieską – trójkątów. Liczenie figur w każdej pętli.

Porównywanie liczby figur w poszczególnych pętlach.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI (*przewodnik*, s. 51–52).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 30.

- Czytanie z nauczycielem. Określanie, kiedy potrzebne są te rzeczy.
- Samodzielne czytanie, dopowiadanie, co ma Ida, a co Adam.
- Rysowanie po śladzie.

2. Rozmowa na temat pracy lekarza.

- Kiedy idziemy do lekarza?
- O co pyta lekarz? Co przepisuje?
- Czy należy słuchać jego rad? Dlaczego?
- Gdzie pracuje lekarz?
- Kiedy idziemy do szpitala?
- Kiedy idziemy do apteki?

3. Karta pracy, cz. 2, s. 31.

Określanie, kiedy chłopiec z rodzicem pójdzie do apteki, kiedy do przychodni, a kiedy mógłby trafić do szpitala.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

Dzień 5. Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka

Cele główne:

- uświadamianie dzieciom ich praw,
- zapoznanie z pracą farmaceuty.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wie, że – tak jak dorośli – posiada swoje prawa,
- wie, na czym polega praca farmaceuty.

Środki dydaktyczne: wiersze: M. Brykczyńskiego *O prawach dziecka*, A. Widzowskiej *Małe cuda*, opowiadanie L. Łącz *Drobnowstroje*, przysłowia o zdrowiu, sentencje na temat dzieci, woreczki gimnastyczne, nagranie piosenki o tematyce jesiennej, materiały na laurkę, rymowanka, tamburyn, tekst wiersza *O prawach dziecka* w ozdobnej ramce, karty pracy, cz. 2, s. 32, 33.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 32.

Czytanie całościowe nazw posiłków. Samodzielne zaplanowanie i narysowanie całodziennego menu.

2. Słuchanie przysłów o zdrowiu.

Czystość to zdrowie – mówi przysłowie.

Kto się myje, ten długo żyje.

Śmiech to zdrowie.

Po obiedzie spocznij chwilkę, po kolacji przejdź się milkę.

Nie wszystko zdrowe, co smakuje.

Próby wyjaśnienia ich znaczenia.

3. Wspólne wykonanie laurki dla pracowników apteki.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XII (przewodnik, s. 48).

II

 Rozmowa na temat praw dzieci – z okazji obchodów Międzynarodowego Dnia Praw Dziecka.

1. Słuchanie wiersza A. Widzowskiej *Małe cuda*.

To nieprawda, że dorośli najmądrzejsi są pod słońcem,

bo kto uczy ich radości? Małe roześmiane brzdące!

Tak wspaniale być maluchem, biegać bosy, liczyć mrówki,

koniec tęczy mieć za uchem, łowić ryby na sznurówki!

Wszystkie dzieci są ciekawe, chcą znać pismo i cyferki,

badać to, co piszczy w trawie, wiedzieć, czemu słoń jest wielki.

Gdy się dziecku coś nie uda i popada w tarapaty,

wspieraj je, a sprawisz cuda, nie krzycz głośniej od armaty!

Dzieci lubią być słuchane, kiedy mówią coś z powagą,

a gdy czasem chcą być same, mają też do tego prawo.

Nikt nie może szturchać dziecka, straszyć kłapsem ani pasem,

śmiać się, gdy mu leci łezka, lub nazywać je głuptasem.

Czasem dzieci są marudne, płaczą z żalu lub ze złości,

są samotne, śpiące, brudne, ale zawsze chcą miłości!

Gdy się duzi bawią z dziećmi w śmichy-chichy, w poczytajki,

świat jest piękny i bezpieczny, lepszy od zmyślonej bajki.

2. Rozmowa na temat wiersza.

– Kto uczy dorosłych radości?

– Czy dobrze jest być dzieckiem?

– Czy dzieci mają prawo być czasami same?

– Czy można bić dzieci, śmiać się z nich, gdy płaczą?

– Czy wszystkie dzieci mają co jeść, są czyste, mają wiele zabawek? Dlaczego?

– Czego zawsze pragną wszystkie dzieci?

– Kiedy według wiersza dzieci są szczęśliwe?

Nauczyciel deklaruje dzieciom swoją pomoc, gdyby miały problemy.

Wyjaśnia, że w tym dniu – 20 listopada – jest obchodzony Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka (w rocznicę uchwalenia Deklaracji Praw Dziecka w 1959 roku oraz Konwencji o Prawach Dziecka z 1989 roku).

Pamiętajmy: *Każde dziecko to Mały Człowiek posiadający swoje prawa.*

Nauczyciel mówi, że istnieje organizacja UNICEF, która zajmuje się pomocą dla dzieci (jedzenie, ubranie, nauka, szczepionki).

 Zabawa ruchowa z wykorzystaniem tekstu rymowanki.

Dzieci poruszają się odpowiednio do dźwięków tamburynu. Na przerwę w grze zatrzymują się i, klaszcząc rytmicznie, powtarzają za nauczycielem tekst rymowanki:

*Każde z nas prawa ma:
my i ty, on i ja.*

3. Słuchanie sentencji na temat dzieci.

Janusz Korczak

Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat.

Paulo Coelho

Dziecko może nauczyć dorosłych trzech rzeczy: cieszyć się bez powodu, być ciągle czymś zajęтым i domagać się z wszystkich sił tego, czego się pragnie.

4. Słuchanie wiersza M. Brykczyńskiego *O prawach dziecka*.

Po wysłuchaniu wiersza nauczyciel umieszcza jego tekst w ozdobnej ramce w widocznym miejscu sali.

Niech się wreszcie każdy dowie

I rozpowie w świecie całym,

Że dziecko to także człowiek,

Tyle, że jeszcze mały.

Dlatego ludzie uczeni,

Którym za to należą się brawa,

Chcąc wielu dzieci los odmienić,

Stworzyli dla Was mądre prawa.

Więc je na co dzień i od święta

Spróbujcie dobrze zapamiętać:

Nikt mnie siłą nie ma prawa zmuszać do niczego,

A szczególnie do zrobienia czegoś niedobrego.

Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zaciekawi

I mam prawo sam wybierać, z kim się będę bawić.

Nikt nie może mnie poniżać, krzywdzić, bić, wyzywać,

I każdego mogę zawsze na ratunek wzywać.

Jeśli mama albo tata już nie mieszka z nami,

Nikt nie może mi zabronić spotkać ich czasami.

Nikt nie może moich listów czytać bez pytania,

Mam też prawo do tajemnic i własnego zdania.

Mogę żądać, żeby każdy uznał moje prawa,

A gdy różnię się od innych, to jest moja sprawa.

Tak się tu w wiersze poukladały

Prawa dla dzieci na całym świecie,

Byście w potrzebie z nich korzystały

Najlepiej, jak umiecie.

5. Rozmowa na temat wiersza.

– Dlaczego dzieci mają prawa?

– Do czego macie prawo według tekstu wiersza?

Wycieczka do najbliższej apteki.

1. Zapoznanie z celem wycieczki.

• Zapoznanie z pracą farmaceuty, wyposażeniem apteki, sposobem robienia zakupów.

2. Wyjście do apteki.

• Oglądanie wyposażenia apteki.

- Przyglądanie się pracy farmaceuty.
 - Zwrócenie uwagi na to, że pewne lekarstwa kupuje się tylko na receptę, a inne można dostać bez recepty. W aptece także można dostać środki kosmetyczne.
 - Zakupienie cukierków ziołowych z witaminą C.
 - Wręczenie pracownikom apteki laurki, którą dzieci wykonały wspólnie w części I dnia.
3. Powrót do przedszkola.

III

1. Rozmowa na temat wycieczki.
 - Kogo spotkaliśmy w aptece? (Dzieci powtarzają za nauczycielem – farmaceutę).
 - Co widzieliście w aptece?
 - Czy praca farmaceuty jest ważna? Dlaczego?
2. Karta pracy, cz. 2, s. 33.

Rysowanie po śladach. Kolorowanie rysunków. Określanie, do czego one służą.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.
3. Słuchanie opowiadania L. Łącz *Drobnoustroje*.
 - *Cześć, kim jesteś? – spytał jeden z cudacznych stworów siedzących na dłoni Stasia, gdzieś między palcem środkowym a wskazującym.*
 - *Cześć! – odparł grzecznie zapytany, wyglądający jeszcze dziwniej. – Jestem normalny wirus! A ci tam, za mną – to moja liczna rodzina.*
 - *Witamy! Dużo was!*
 - *Fakt. Dużo. Jeśli nie ma tu dla nas miejsca, pójdziemy sobie gdzie indziej.*
 - *Ach, nie, zostańcie. Będzie jeszcze weselej!*
 - *Dziękujemy za tak serdeczne przyjęcie. A wy, kim właściwie jesteście?*
 - *My? Normalne bakterie!*
 - *Miło nam! A tam, obok małego palca? – dociekał gadatliwy, dorodny wirus.*
 - *Tam? Grzyby chorobotwórcze – informowała chętnie bakteria, bo dawno nie miała okazji do milej rozmowy. – Bliżej kciuka możesz spotkać grupkę pierwotniaków, ale ich jest strasznie mało – tylko kilka tysięcy.*
 - Wirus rozglądał się zaciekawiony, a wraz z nim jego rodzina. (...) Obie ręce Stasia aż lepiły się od brudu! Czyli – istny raj!*
 - *Skąd jesteście? – zagadywała bakteria.*
 - *My? Zza ucha tego bezdomnego psa. A wy?*
 - *Mieszkałyśmy poprzednio na ogonie czarnego kota, którego Staś tak bardzo chciał złapać. Kot się wymknął, a my zmieniłyśmy natychmiast miejsce pobytu.*
 - *Ale, ale, dokąd jedziemy?*
 - Wszyscy przestraszyli się nie na żarty. Rozmawiając, nie zauważyli, że Staś wracał do domu. Otworzył drzwi i pobiegł prosto do kuchni. Już z daleka widać było na stole talerz z ciastkami upieczonymi właśnie przez mamę.*
 - *Świetnie! – zapiszczały chórem wirusy, bakterie, pierwotniaki i grzyby chorobotwórcze.*
 - *Mały na pewno się rozchoruje, a my będziemy mieć używanie.*
 - Cieszyły się jednak przedwcześnie. Zanim bowiem wyciągnięty paluszek Stasia dotknął słodkiego kremu, usłyszały groźny głos taty: – Umyłeś ręce po przyjściu z podwórka?*
 - *Już, już myję. Chociaż są czyste – mamrotal chłopiec pod nosem, idąc do łazienki. – Pamiętam, pamiętam. Nie musisz mi ciągle przypominać, że różne drobnoustroje są tak małe, że ich wcale nie widać.*
 - A na jego dłoniach panowała martwa cisza.*
 - *No to po nas – jęknęła tylko największa bakteria.*
 - *Niech się pani nie martwi – zdążył zawołać w jej stronę znajomy wirus, gdy z kranu lała się woda.*

- *Popłyniemy do rur po nową przygodę. Zatruc wodę też jest przyjemnie.*
- *O, niedoczekanie. – To pachnące mydło aż spieniło się ze złości. Podskoczyło do góry i ruszyło do ataku. Kręciło się prędko jak chyba jeszcze nigdy przedtem. Mało nie wpadło do umywalki. Po chwili w całym domu zapanował ład i porządek. Tata spokojnie czytał gazetę, Staś zajadał ciastka, a mydło zdrzemnęło się uspokojone, z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku.*
- Wypowiadanie się na temat dbania o czystość.

Grudzień

Tydzień I: Co robimy w wolnym czasie?

Dzień 1. *L* jak *lalka*

Cele główne:

- zapoznanie z literą **l** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **l** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: wiersz Doroty Gellner *Prezent dla Mikołaja*, piłki, gwizdek, poznane litery, litery **l**: mała i wielka, drukowana i pisaną, wyraz **lalka**, kartoniki z imionami lalek, nakrywki – czerwone, niebieskie, białe, kwadratowa kartka, kolorowy papier, bibuła, powiększone litery **l**, **L**, 6 różnych lalek, kartoniki z cyframi (od 1 do 6), grzechotka, kołatka, zagadka, bębenek, tamburyn, klej, karty pracy, cz. 2, s. 34, 35, 36, 37.

Przebieg dnia

I

- Zabawa ćwicząca wrażliwość słuchową – rozpoznawanie dzieci po głosie. Jedno dziecko staje tyłem do grupy i nauczyciela, a wskazane dziecko z grupy mówi zdanie: *W czasie deszczu dzieci się nudzą. Żeby utrudnić odgadnięcie, kto mówi, dziecko mówi, np. płacząco lub jednocześnie się śmiejąc, grubym lub cienkim głosem.*
- 📁 Ćwiczenia poranne – zestaw XIII.

Przybory: lekkie piłki, gwizdek.

Ćwiczenia z piłkami.

 - Dzieci biegają po sali, trzymając piłki pod prawymi pachami. Na sygnał (dźwięki gwizdka) zatrzymują się i umieszczają piłki pod lewymi pachami, a potem kontynuują bieg.
 - Dzieci stoją, stopy mają złączone, wykonują skłon tułowia w przód i toczą piłki dookoła swych stóp w prawą stronę, a na sygnał – w lewą stronę.
 - Odbijają piłki oburącz o podłogę i naśladują odbicia piłki, wykonując podskoki obunóż.
 - W siadzie prostym, toczą piłki po nogach w stronę stóp i z powrotem do pozycji wyjściowej.
 - W siadzie skrzyżnym, wykonują skręt tułowia w prawą stronę i kładą piłki za plecami, wracają do pozycji wyjściowej, wykonują skręt tułowia w lewą stronę i podnoszą piłki.

II

- 📁 Wprowadzenie litery **l** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
 - Oglądanie sześciu różnych lalek ułożonych w szeregu.
 - Ponumerowanie lalek – umieszczenie przed nimi kartoników z cyframi.
 - Omówienie wyglądu pierwszej, drugiej... szóstej lalki.

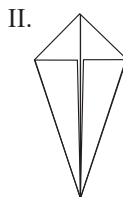
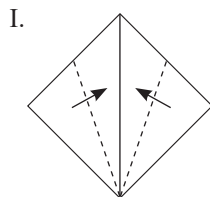
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *lalka*.
 - Dzielenie słowa *lalka* na sylaby.
 - Dzielenie słowa *lalka* na głoski.
 - Określenie pierwszej głoski w słowie *lalka*.
 - Podawanie słów rozpoczynających się głoską *l* (*lustro, las, lampa...*), mających ją na końcu (*bal, koral, góral...*) i w środku (*balon, cebula, morele...*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *lalka*?
3. Budowanie schematu słowa *lalka*.

4. Określanie rodzaju głoski.
 - Wypowiadanie głoski *l* długo: *lllyyyy...*
 - Wypowiadanie głoski *l* krótko: *l, l, l, l...*
 - Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
5. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *lalka*.
 - Zabawa muzyczno-ruchowa *Lalki i misie*.
Przy dźwiękach grzechotki na paluszkach poruszają się dziewczynki – *lalki*, a przy dźwiękach kołatki poruszają się, ciężko stąpając, chłopcy – *misie*.
6. Analiza i synteza imienia *Lena*.
Podział imienia na sylaby, na głoski; budowanie schematu i modelu słowa *Lena*.
7. Pokaz litery **l**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
8. Umieszczenie pod modelami słów *lalka, Lena* poznanych liter: **l, L, a, k, e**.
 - Odczytanie wyrazu **lalka**.
9. Nadanie imion lalkom (ćw. 1.).
Nauczyciel umieszcza przy lalkach napisy – kartoniki z imionami: **Ala, Ola, Ela, Ida, Lola, Kamila**. Dzieci czytają je; mówią, jak ma na imię pierwsza lalka, druga lalka... szósta lalka.

 Utrwalanie litery **l**.

1. Zabawa *Latawce*.
 - Rozwiązywanie zagadki.
*Z listewek i papieru zrobiony przez ciebie,
przy jesiennym wietrze wiruje po niebie. (latawiec)*
 - Czy budowaliście już latawce?
 - Co jest potrzebne, aby zbudować latawiec?
 - Dzielenie na sylaby słów: *lot, latać, latawiec* – połączone z tupaniem (tyle tupnięć, ile sylab w słowie).
 - Wypowiadanie kolejnych głosek w słowach: *latać, latają*.
 - Określanie, jakich głosek brakuje w słowach: *. ampa, . ornetka, . usterko, . atawiec*.
2. *Latawiec* – składanka origami.
Do wykonania latawca potrzebujemy kwadratowej kartki papieru, dowolnej wielkości, oraz różnokolorowego papieru do wykonania wesołego uśmiechu oraz ogona. Jest to jedna z najprostszych form podstawowych.
 - Kartkę kładziemy lewą stroną do góry, wykonujemy zagięcia po przekątnej i formę ponownie rozkładamy. Obie dolne krawędzie zaginamy do linii zagięcia. Latawiec odwracamy i dekorujemy.

Zabawa bieżna *Latawiec*.

Dzieci dzielimy na cztery grupy według kolorów latawców. Każdą grupę umieszczamy w innym rogu sali. Dzieci siadają skrzyżnie i oczekują na hasło *zapraszające* je do zabawy. Następnie na hasło *Start* wyznaczona grupa rozpoczyna bieg po sali. Na hasło *Ładować* – dzieci wracają na swoje miejsca. Potem *latają* inne grupy.

3. Karty pracy, cz. 2, s. 34, 35, 36, 37.

- Opowiadanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *l*. Czytanie tekstu.
- Dzielenie na głoski nazw obrazków. Rysowanie pod nimi odpowiedniej liczby okienek. Wskazywanie takich samych zestawów liter. Czytanie ich. Czytanie połączeń litery *l* z poznanymi literami. Czytanie zdań. Wpisywanie ich numerów przy odpowiednich obrazkach.
- Kreślenie liter *l*, *L* pisanych w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek. Pisanie liter *l*, *L* po śladach, a potem – samodzielnie.

III

1. Wyklejanie powiększonych liter *l*, *L* kuleczkami bibuły.
2. Słuchanie wiersza Doroty Gellner *Prezent dla Mikołaja*.

*A ja się bardzo, bardzo postaram
i zrobię prezent dla Mikołaja.
Zrobię mu szalik piękny i nowy,
żeby go nosił w nocie zimowe,*

*i żeby nie zmarł w szyję i w uszy,
gdy z burej chmury śnieg zacznie prószyć.
Niech się ucieszy Mikołaj Święty –
tak rzadko ktoś mu daje prezenty.*

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Słuchaj uważnie*.

Dzieci stoją w rozсыpcie. Nauczyciel prosi je, żeby słuchały sygnałów, jakie będzie podawał. Dźwięk tamburynu oznacza, że dzieci mogą swobodnie biegać po sali. Zmiana sygnału – uderzenia w bębenek – to znak, że dzieci muszą szybko połączyć się w pary i maszerować w dowolnym kierunku.

Dzień 2. Małe figury, duże figury

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- segreguje figury według wielkości,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz Doroty Gellner *Prezent dla Mikołaja*, kartonowe figury – małe i duże, w różnych kształtach, 2 obręcze, cyfry, lekkie piłki, gwizdek, grzechotki lub butelki napełnione drobnym materiałem, bębenek, tamburyn, nagrania: brzmienia instrumentów perkusyjnych, znanej, rytmicznej piosenki, instrumenty perkusyjne, kartoniki z cyframi, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 22, karty pracy, cz. 2, s. 38, 39.

Przebieg dnia

I

1. Nauka I zwrotki wiersza Doroty Gellner *Prezent dla Mikołaja* fragmentami, metodą ze słuchu (*przewodnik*, s. 63).
2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 22.
Rysowanie po śladach dróg dzieci do ich piłek. Rysowanie każdej drogi kredką w innym kolorze. Kolorowanie piłek. Pisanie liter **I, L**.
- 📎 Ćwiczenia poranne – zestaw XIII (*przewodnik*, s. 61).

II

- 📄 *Małe figury, duże figury* – ćwiczenia klasyfikacyjne.
1. Zabawa z elementem dramy – *Jestem figurą*.
Chętne dzieci wcielają się w rolę wybranej figury i opowiadają o niej, nie używając nazwy.
Np. *Mam cztery boki, cztery wierzchołki, boki mam parami równe...*
2. Segregowanie figur pod względem wielkości.
Nauczyciel przygotował dwie obręcze i kartonowe figury w różnych kształtach – małe i duże.
Dzieci wkładają do jednej obręczy duże figury, a do drugiej – małe figury.
3. Porównywanie liczebności figur w obręczach.
Dzieci liczą duże figury, a potem małe figury; wskazują te, których jest więcej. Określają, o ile jest ich więcej (o ile jest ich mniej).
4. Karta pracy, cz. 2, s. 38.
Przekształcanie małych figur w duże, a dużych w małe. Zamienianie kolorów figur według wzoru.
- 📎 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI (*przewodnik*, s. 51–52).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 39.
Rysowanie według instrukcji. (Każdy rysunek przedstawia przedmiot, roślinę, zwierzę, które trzeba umieścić na rysunku. Cyfra informuje o liczbie danych rysunków).
2. Zabawa matematyczna *Do przodu marsz*.
Dzieci są zgromadzone w jednym końcu sali. Przed nimi stoi nauczyciel, który pokazuje kartoniki z cyframi. Dzieci nazywają liczbę, której zapis graficzny oglądają, a następnie idą tyle kroków do przodu, ile wskazuje ta liczba.

Dzień 3. Czy Mikołaj przyjdzie do nas?

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie aktywności twórczej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy piosence,
- bawi się dłońmi.

Środki dydaktyczne: piosenka *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?*, lekkie piłki, gwizdek, lupy, karty pracy, cz. 2, s. 40, 41.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 40.
Rozwiązywanie sudoku. (Żadna piłka nie może powtarzać się w rzędzie, szeregu ani w kwadracie). Naklejanie w pustych polach obrazków piłek w odpowiednich kolorach (naklejki). Łączenie klocków z wieżą, która została z nich zbudowana.

II

Zabawy przy piosence *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?*

1. Wykonywanie ruchów legato i staccato.

Przy akompaniamentcie legato dzieci wykonują płynne ruchy, ciągłe i wolne, całym ciałem.
Przy akompaniamentcie staccato ruchy dzieci są krótkie i szybkie.

2. Słuchanie piosenki *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?* (sł. i muz. K. Gowik).

Przy-je - chał Mi - ko - łaj do na - sze - go mia - sta, szu-ka grze-cznych
dzie - ci, nie - spo-dzian-ki dla nich ma! Lu - bi pić her - bat - kę
przy ka - wał - ku cia - sta. Więc go za pro - si - my! Mo - że nam coś
da?... I choć gło - śno dziś krzy - cza - ła ca - ła gru - pa, że nie -
czyn - ki dziś zam - knę - ły się w ła - zien - ce i miś -
do - bra by - ła zu - pa! Cho - ciał chło - pcy prze - szka -
ko - wi my - ły rę - ce, chło - pcy gło - śno roz - ma -
dza - li i pa - ni nie słu - cha - li, przy - bądź do nas,
wia - li i pa - ni nie słu - cha - li, przy - bądź do nas,
Mi - ko - ła - ju, po - pra - wi - my się! Choć dziew -
Mi - ko - ła - ju, po - pra - wi - my się!

- I. *Przyjechał Mikołaj do naszego miasta,
szuka grzecznych dzieci, niespodzianki dla nich ma!
Lubi pić herbatkę przy kawalku ciasta.
Więc go zaprosimy! Może nam coś da? ...*

Ref.: *I choć głośno dziś krzyczała cała grupa, że niedobra była zupa!
Chociaż chłopcy przeszkadzali i pani nie słuchali,
przybądź do nas, Mikołaju, poprawimy się!
Choć dziewczynki dziś zamknęły się w łazience
i miśkowi myły ręce,*

*chłopcy głośno rozmawiali i pani nie słuchali,
przybądź do nas, Mikołaju, poprawimy się!*

- II. *Cztery renifery ciągną białe sanie,
a na saniach worek taki wielki, że ho, ho!
Mikołaja zaraz prosimy na śniadanie,
wszyscy razem głośno zawołajmy go!*

Ref.: *I choć głośno...*

- III. *Czekaliśmy wszyscy na te odwiedzinki.
Czekaliśmy długo na prezentów miły czas.
Przyjeźdź, Mikołaju, do naszej rodzinki!
Zanim znów odjedziesz w ciemny, mroźny las.*

Ref.: *I choć głośno...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- Kogo dzieci chcą zaprosić do przedszkola?
- Jak zachowywały się dzieci?
- Co obiecują Mikołajowi?

4. Zabawa przy piosence.

Zwrotka I – dzieci tworzą zaprzęgi i poruszają się po sali.

Refren – dzieci zatrzymują się, wyklaskują rytm piosenki.

Zwrotka II – tworzą zaprzęgi, które ciągną *cztery renifery*, i poruszają się po sali.

Refren – jw.

Zwrotka III – tworzą duże koło i poruszają się w nim.

Refren – jw.

5. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?*

Zabawy i rozmowy na temat: *Do czego są potrzebne palce rąk?*

1. Zabawa odpuszczająca *Chowające się palce*.

Dzieci siadają na podłodze i wyciągają ręce do przodu. Poruszają palcami dłoni zgodnie ze słowami, które wypowiada nauczyciel:

- *Poruszajcie równocześnie wszystkimi palcami.*
 - *Niech wasze palce szybko biegną przez powietrze: do góry, na dół, w lewą stronę, w prawą stronę.*
 - *Schowajcie palce w dłoniach tak, aby całkowicie zniknęły.*
 - *Rozłóżcie palce bardzo szeroko, aby wyglądały jak gwiazdka, potem je schowajcie i znów rozłóżcie.*
 - *Pomachajcie dłońmi koledze lub koleżance i powiedzcie swoimi dłońmi: „Cześć. Tu jestem!”*
- Na zakończenie zabawy dzieci kładą swoje dłonie na biodrach lub udach i dają im odpocząć. Nauczyciel mówi:

Niech odpoczną wasze małe palce, niech zrobią się lekkie, niech odpoczną wasze palce serdeczne, niech odpoczną palce środkowe, a potem wskazujące. Teraz odpoczną wasze zwinne kciuki.

2. Rozmowa na temat: *Do czego potrzebujemy dłoni?*

- Co by było, gdyby wasze palce u rąk były złączone, sklezione?
- Czy palce są potrzebne?
- Kiedy używacie dłoni? (Podczas rysowania, ubierania się, jedzenia, witania się...).

3. Porównywanie przez dzieci swoich dłoni.
 - Zwrócenie uwagi na drobne różnice w kolorze skóry, wielkości dłoni, długości palców, kształcie paznokci...
 - Wyjaśnienie, od czego zależą te różnice.
 4. Zwrócenie uwagi na konieczność dbania o dłonie.
 - Zakładanie rękawiczek, kiedy jest zimno.
 - Mycie dłoni po wyjściu z toalety, przed jedzeniem...
 5. Oglądanie dłoni przez lupę.
 - Zwrócenie uwagi na linie papilarnie (charakterystyczne dla każdego człowieka, niepowtarzalne; można po nich zidentyfikować każdego z nas).
 6. Zabawa palcami.
 - Witanie się palców – palce jednej dłoni stykają się opuszkami z palcami drugiej dłoni: kciuk z kciukiem, wskazujący ze wskazującym itd.
 - Obrysowywanie swoich dłoni i zaznaczanie na nich wymyślonych linii papilarnych.
- Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie przed zbliżającą się zimą.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 41.

- Liczenie zabawek. Wpisywanie ich liczby przy ich cieniach.
- Rysowanie drogi nakręconego samochodziku do garażu.
- 2. Zabawa przy piosence *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?* (przewodnik, s. 66).
- 3. Zabawa słowna *Rozmowy paluszków*.
- Przypomnienie nazw kolejnych palców dłoni.
- Dialogi w parach na temat tego, który palec jest ważniejszy.
- Dzieci wcielają się w rolę wybranego palca dłoni i prowadzą ze sobą rozmowę, udowadniając, że ten właśnie palec jest ważniejszy.
- Zabawa ruchowa *Podskoki na jednej nodze*.
- Dzieci w parach stają naprzeciwko siebie, trzymają się za prawe dłonie. Równocześnie unoszą wyprostowane prawe nogi i chwytają lewą ręką za kostkę uniesionej prawej nogi partnera. Stojąc na jednej nodze, wykonują podskoki, obracając się w lewą stronę. Następnie zmieniają ułożenie nóg, powtarzają ćwiczenie i obracają się w prawą stronę.

Dzień 4. Odwiedził nas Mikołaj

Cele główne:

- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- integrowanie się dzieci.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dzieli słowa na głoski,
- bawi się z młodszymi dziećmi.

Środki dydaktyczne: piosenka *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?*, lekkie piłki, gwizdek, obrazki, litery, napis *Mikołaj*, rymowanka, kartki formatu A5, materiały na laurki, nagrania piosenek dla dzieci, prezenty dla grup.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa słowna *Czy umiemy zadawać pytania?*
Nauczyciel wypowiada zdania oznajmujące, a dzieci zadają do nich pytania. Na początku zabawy zdania formułowane przez nauczyciela powinny być proste, potem – bardziej złożone.

Zabawę należy poprzedzić wspólnym układaniem pytań, by dzieci zrozumiały, na czym polega istota ich formułowania.

Przykładowe zdania.

Mama przygotowuje kanapki.

Tomek buduje domek z klocków.

Zosia rysuje czerwone tulipany i żółte żonkile.

Pytania:

- Kto przygotowuje kanapki? Co przygotowuje mama?
 - Kto buduje domek z klocków? Co buduje Tomek?
 - Z czego Tomek buduje domek?
 - Kto rysuje czerwone tulipany i żółte żonkile? Co rysuje Zosia? Jakie kwiaty rysuje Zosia? Jakiego koloru są tulipany, a jakiego żonkile?
2. Nauka II zwrotki piosenki *Czy Mikołaj przyjdzie do nas?* (przewodnik, s. 65–66).
- Ćwiczenia poranne – zestaw XIII (przewodnik, s. 61).

II

 Zabawy z Mikołajem.

1. Zabawa *Kto nas dzisiaj odwiedzi?*

Dzieci wyszukują w nazwach obrazków głoski określone podanymi liczbami. Łączą głoski i podają słowo – nazwę osoby, która dzisiaj odwiedzi je w przedszkolu.

Np. mysz (1), igła (1), makaron (3), okulary (1), bałwan (3), ręka (4), jajko (1).

2. Zabawa *Co dostanę od Mikołaja?*

Dzieci kolejno podają nazwy prezentów, które chciałyby dostać od Mikołaja. Dzielą je na sylaby, a potem na głoski (w razie potrzeby pomaga nauczyciel).

Np. *wózek*: wó-zek, w-ó-z-e-k...

3. Zabawa z elementem dramy – *Jak porusza się Mikołaj?*

Dzieci pokazują, jak porusza się Mikołaj z workiem pełnym prezentów dla dzieci, a potem, jak porusza się, gdy wraca od dzieci z pustym workiem.

4. Rymizowanie tekstu rymowanki.

Czy wy wie-cie, czy nie wie-cie, Mi-ko-ła-je są na świe-cie.

Czy wie-rzy-cie lub też nie, Mi-ko-łaj od-wie-dzi mnie!

5. Układanie wyrazu **Mikołaj** według wzoru.

Nauczyciel umieszcza na tablicy wyraz **Mikołaj**. Dzieci mają litery, z których układają ten wyraz według wzoru.

6. Wykonanie laurek dla Mikołaja.

Dzieci dostają różny materiał i kartki formatu A5 (połowa kartki z bloku). Wykonują laurki według własnych pomysłów. Potem nauczyciel łączy je, tworząc jedną książeczkę, i podpisuje – *Prezent dla Mikołaja*.

7. Zabawa *Mikołajowy korowód*.

Dzieci poruszają się tanecznym krokiem, idąc jedno za drugim, prowadzone przez nauczyciela – idą do sali, gdzie będą oczekiwać na przybycie Mikołaja.

 Spotkanie z Mikołajem.

1. Powitanie gościa.

Dzieci z wszystkich grup śpiewają na melodii piosenki *Panie Janie* tekst:

*Mikołaju, Mikołaju,
witaj nam, witaj nam!
Wszyscy się cieszymy,*

*wszyscy się cieszymy.
Bądź wśród nas,
bądź wśród nas.*

2. Rozmowa z Mikołajem.

Dzieci rozmawiają z Mikołajem, zadają mu pytania, np. skąd przybył, jak dostał się do przedszkola, czy ma dużo pracy, kto mu pomaga...

3. Słuchanie piosenek o Mikołaju w wykonaniu dzieci z poszczególnych grup.

4. Zabawy z Mikołajem przy piosenkach dla dzieci.

5. Otrzymywanie od Mikołaja prezentów dla każdej grupy.

6. Pożegnanie gościa.

Dzieci śpiewają na melodię piosenki *Panie Janie*, tekst:

Mikołaju, Mikołaju,

wszyscy cię kochamy.

żegnaj nam, żegnaj nam.

Wróć do nas,

Wszyscy cię kochamy,

wróć do nas!

- Recytacja wiersza Doroty Gellner *Prezent dla Mikołaja* i wręczenie Mikołajowi laurek.

III

1. Oglądanie prezentów od Mikołaja. Wspólna zabawa.

 Zabawa ruchowa *Podskoki na jednej nodze* (*przewodnik*, s. 67).

2. Zabawy tematyczne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5. Prawdziwy skarb

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- łączy barwy – ciepłe i zimne – z odpowiednimi cechami charakteru,
- ćwiczy zwinność i szybkość.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, opowiadanie M. Strękowskiej-Zaremby *Bajka o prawdziwym skarbie*, ilustracje do opowiadania, obrazki, farby w kolorach podstawowych, pędzle, słomki do napojów, kartki pomalowane na kolory ciepłe i zimne, kartki, lekkie piłki, gwizdek, grzechotki lub butelki napełnione drobnym materiałem, bębenek, tamburyn, nagrania: brzmienia instrumentów perkusyjnych, znanej, rytmicznej piosenki, instrumenty perkusyjne, kolorowe nakrywki, karty pracy, cz. 2, s. 42, 43, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 23.

Przebieg dnia

I

1. Rozdmuchiwanie na kartkach barwnych płam.

Dzieci dostają kartki. Umieszczają na nich krople farb w trzech kolorach: żółtym, niebieskim i czerwonym. Potem rozdmuchują te krople za pomocą słomek do napojów.

Przed rozdmuchiwaniem farb nauczyciel pyta dzieci, co będzie, gdy te farby się im zmieszają. Dzieci próbują określić kolory, jakie powstaną.

Dzieci rozdmuchują kolory, obserwują ich zmieszanie i określają, jakie barwy powstają.

Potem nauczyciel przygotowuje roztwory barw: żółtej, czerwonej i niebieskiej. Miesza je ze sobą, a dzieci określają powstałe barwy.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 23.

Kolorowanie bałwanków. Czytanie ich imion. Układanie swoich imion dla bałwanków z poznanych liter.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XIII (*przewodnik*, s. 61).

II

☐ Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby *Bajka o prawdziwym skarbie* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/238091/v/2/t/student-canon/m/KL2_ORE_V9_JE-SIEN_2_2_15_069_p1, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska)..

1. Rozmowa o skarbie.
 - Co to jest skarb?
 - Czy dla każdego to samo jest skarbem?
 - Co dla was może być skarbem?
2. Słuchanie opowiadania.

Mały domek na wzgórzu stoi samotnie. Ludzie omijają go z daleka. Nie chcą słyszeć awantur i wrzasków.

– Biedna Marysia – myślą, ilekroć głos krzyczącej na dziewczynkę gospodyni dociera aż nad rzekę. Marysię znają wszyscy. Ta dobra, serdeczna dziewczynka dawno straciła matkę. Zastąpiła ją macocha, swarliwa złoźnica, która wraz ze swoją córką, rozpieszczoną Aurelią, zamieniła życie pasierbicy w pasmo udręk i nieszczęść.

– Co tu jeszcze robisz, ty leniwy fletuchu?! – wrzeszczała teraz na sierotkę. – Już dawno powinnaś być nad rzeką!!!

– Chcę się umyć! – piszczała na całą okolicę Aurelia. – W tej chwili przynieś wody!!!
Marysia z ulgą wyszła z domu. Kiedyś była w nim szczęśliwa. Ale tego dnia nie uśmiechała się do mijanych ludzi. Nie pozdrawiała ich jak zwykle. Łzy goryczy toczyły się po policzkach dziewczynki przezroczystym strumykiem. Nikt jej nie zapytał, co się stało. Po co pytać, skoro nie można pomóc...

Panująca nad rzeką cisza zdumiała Marysię. Zwykle witały ją rozświergotane ptaszki i dzikie kaczkę. Z dala dostrzegła przygarbioną postać.

„Ktoś siedzi na brzegu – pomyślała. – I pewnie dlatego moi przyjaciele zamilkli”.

Gdy podeszła bliżej, zobaczyła nieznaną jej staruszkę w zgrzebnej sukience. Nieznajoma uśmiechnęła się i odezwała drżącym głosem.

– Życie me ucieka niczym rwąca rzeka. Przychodzę do ciebie z bardzo daleka. Potrzebuję łyk wody. Dla zdrowia i ochłody...

– Pomogę pani! – rzekła z uśmiechem Marysia, zapominając o własnych kłopotach. Zanurzyła w rzece ciężki dzban, a gdy wypełnił się po brzegi, pośpieszyła do staruszki.

– Jaka ludzka pomoc, takie są nagrody. Dziękuję ci, dziecino, za łyk dobrej wody – odezwała się starowinka.

Marysia chciała ją zapewnić, że to żaden kłopot, ale... kobieta nagle znikła. A na miejscu, w którym siedziała, stał maleńki kuferek z uchylonym wiekiem.

– Oj! Och! Ach! – rozbrzmiewały na polanie Marysine okrzyki.

Bo gdy zanurzyła dłoń w kufierku, odnalazła w nim skarby. Piękny, mieniący się pierścień, rubinową koronę i połyskliwe korale.

Pobiegła z tym niezwykłym darem do domu.

Macocha z córką rzuciły się na klejnoty, wyrrywając je sobie z rąk. Ale gdy wyjmowały ze skrzynki jedną z ozdób, jej miejsce zajmowała nowa, identyczna. Magiczna skrzynka nie pustoszała.

Od tego dnia macocha z córką codziennie biegły na targ, aby sprzedać kosztowności. Wracały szczęśliwe, a za nimi wolno podążała Marysia, z trudem dźwigając nowe suknie, buty i ozdoby, na które zaczynało brakować miejsca w małej chatce.

– Wzniesiemy pałac – zacierała ręce macocha.

– Chcę mieć własny pałac! – tupiała nogą Aurelia. – I prawdziwą służącą, a nie tego kocmołucha! Nikt już nie pamiętał, skąd wzięło się bogactwo w skromnym gospodarstwie. Marysi przybywało pracy, a macosze i jej córce powodów, aby dręczyć biedną dziewczynkę.

„Skoro ta niezgula dostała taki skarb, to mojej córce tym bardziej się należy!” – myślała przed snem chytra gospodyni. Aż nie mogła zasnąć, tak ją kusilo podwójne bogactwo. Wreszcie zawołała córkę.

– Moja śliczna Aurelio – rozpoczęła. – Pójdź i ty z dzbanem nad rzekę! Znajdź tam staruchę i proś o drugi kuferek. Komu, jak nie nam, należą się korale, pierścionki i korona? My tu królowe! Aurelia była bardzo leniwa, więc wyśmiała matkę:

– Ja? Z dzbanem? W to błoto? Nigdy!

Ale pragnienie własnego pałacu i służby okazało się silniejsze. Na myśl o wielkich komnatach pełnych pięknych rzeczy Aurelia założyła wytworną sukienkę, haftowane botki i ruszyła nad rzekę.

– Fuj! Co za okropna baba! – wdrygnęła się na widok przygarbionej staruszki. Podeszła jednak bliżej, aby mieć pewność, że właścicielka siwych włosów i burej sukni to ta sama wróżka, która sprawia, że ludzie stają się bogaci.

– Wiedźma, nie wróżka! – wdrygnęła się Aurelia, ale przemogła wstręt i podeszła jeszcze bliżej.

– Życie me ucieka niczym rwąca rzeka – odezwała się starowina. – Przychodzę do ciebie z bardzo daleka. Daj mi tyk wody dla zdrowia i ochłody – poprosiła, patrząc błękitnymi oczami na patrzącą wyniosłe dziewczynę.

– Zwariowałaś, starucho?! – oburzyła się przyrodnia siostra Marysi, ciskając dzban w przybrzeżne krzaki. – Po kufer do ciebie przyszłam, a nie nogi w botkach moczyć! Gdzie jest magiczna skrzynia? – Rozejrzała się ze złością dokoła.

– Jaka ludzka pomoc, takie dziękowanie. Oto twoje skarby. I uważaj na nie! – usłyszała starczy głos, ale nad rzeką nikogo już nie było. Tylko mała skrzynka z zamkniętym wieczkiem błyszczała w promieniach słońca.

Aurelia wzruszyła ramionami.

„Okropne babsko! – pomyślała. – Dobrze, że oddała mój kufer zanim zapadła się pod ziemię. Tam jej miejsce!” – warknęła złośliwie i ruszyła do domu.

Macocha aż pokraśniała ze szczęścia, widząc córkę wracającą z magiczną szkatułką. Klócili się o nią i wrywały ją sobie z rąk. Próbowaly podnieść drewniane wieko, ale nie ustępowało. Wreszcie postanowiły otworzyć ją razem, a kiedy wspólne wysiłki nie przyniosły rezultatu, z całych sił rzuciły kufierkiem o kamienną podłogę. Wieko odskoczyło.

– Nie gap się, ty tłumoku! – krzyknęła macocha w stronę Marysi.

– Pakuj swoje manatki i wynocha! Mamy cię dość! – dodała Aurelia, dopadając magicznej skrzynki.

Marysia westchnęła głęboko. Nie miała nic, co mogłaby zabrać w dalszą drogę. Cichutko zamknęła drzwi i ruszyła w stronę rzeki.

Ręce matki i córki zanurkowały do wnętrza skrzynki. I nagle izbę przeciął wielki, pełen przerażenia krzyk, a z leżącego kufra wypęły potężne węże, wyskoczyły żaby, wychyliły się obślizgłe lebki ślimaków.

Nie wiadomo, co stało się z macochą i niedobrą Aurelią. Dość powiedzieć, że ojciec Marysi, pracowity drwal, odnalazł nad rzeką swą biedną córkę. Gdy razem wrócili do małego domku, izba świeciła pustkami. Gdzieniedzie tylko wałaty się suknie i spódnice strojnis. Po ich właścicielkach nie było ani śladu.

Życie Marysi i jej ojca toczyło się spokojnie. Oboje pracowali jak dawniej, dbając o siebie i przydomowy ogródek. Marysia odkryła w nim dwie potężne ropuchy, krzykliwe i brzydkie. Ale była dobrą dziewczynką, więc dbała, by ropuchom w jej gospodarstwie niczego nie brakowało. Pewnego razu przejeżdżał obok małego domku ksiądz Henryk. Gdy zobaczył Marysię karmiącą ropuchy, wzruszył się jej dobrocią. Zachwycił urodą.

Nie trzeba dodawać, że w dniu ślubu Marysia miała na szyi najpiękniejsze korale, na palcu najprawdziwszy brylant, a na głowie koronę zdobytą dobrocią i życzliwością. A taka królowa, jak powszechnie wiadomo, żyje długo i zawsze jest szczęśliwa...

3. Rozmowa na temat opowiadania.
 - Kim była Marysia?
 - Kogo spotkała nad rzeką?
 - Jak Marysia postąpiła względem staruszki?
 - Co zostawiła jej staruszka?
 - Jak zachowała się Aurelia względem staruszki?
 - Co dostała w nagrodę?
 - Jak skończyło się opowiadanie?
 - Co jest tym prawdziwym skarbem?
 4. Ocenianie zachowania Marysi i Aurelii.
 - Jaka była Marysia? (Dobra, uczynna, pracowita, skromna...).
 - Jaka była Aurelia? (Zła, leniwa, nie szanowała innych...).
 5. Poznawanie barw ciepłych i barw zimnych.

Nauczyciel ma sześć kartek pomalowanych na: zielono, niebiesko, jasnofioletowo, czerwono, pomarańczowo, żółto.

Dzieci próbują wskazać kartki z barwami ciepłymi, a potem – z barwami zimnymi.

Nauczyciel grupuje kartki na przedstawiające barwy zimne (niebieska, zielona i jasnofioletowa) i na barwy ciepłe (czerwona, pomarańczowa i żółta).

Wyjaśnia, że barwy zimne koją, uspokajają, a ciepłe – pobudzają.
 6. Malowanie Marysi i Aurelii – bohaterki opowiadania.

Nauczyciel prosi dzieci, żeby za pomocą barw przedstawiły te dziewczyny – dobrą Marysię i złą Aurelię.
 7. Wykonanie prac przez dzieci.
 - Oglądanie wykonanych prac; wskazywanie tych, na których barwami przedstawiono prawidłowo charakterystyki tych dwóch postaci.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI (przewodnik, s. 51–52).

III

1. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach* – wprowadzenie nazwy miesiąca grudzień.

<i>Przybywa grudzień, z braci ostatni, by drzewom białe nałożyć czapki,</i>	<i>pola otulić koldrą śniegową, nim mroźny styczeń nadejdzie znowu.</i>

 - Jak nazywa się miesiąc, który się rozpoczął?
 - Jak nazywa się miesiąc, który jest przed grudniem?
 - Jaki miesiąc będzie po nim?
 - Co robi grudzień?
2. Karty pracy, cz. 2, s. 42, 43.

Kończenie rysowania zabawek według wzoru. Kończenie rysowania szlaczków.

 Zabawa ruchowa *Podskoki na jednej nodze* (przewodnik, s. 67).
3. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

Tydzień II: To już zima

Dzień I. Y – narty

Cele główne:

- zapoznanie z literą y – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę y – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: duża piłka, kostka z literami, kartoniki z literami, litery, nakrywki – białe, czerwone, niebieskie, litera y: mała, drukowana i pisana, poznane litery, obrazki, napisy do uzupełnienia, bębenek, chorągiewka, rymowanka, tamburyn, karty pracy, cz. 2, s. 44, 45, 46, 47.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Co kojarzy się z zimą?*

Dzieci siedzą w kole. W środku koła znajduje się nauczyciel, który trzyma dużą piłkę. Umawia się z dziećmi, że piłka to duża kula, którą będzie kolejno toczyć do dzieci. Dzieci muszą podać słowo kojarzące się z zimą i poturlać kulę z powrotem do nauczyciela.

Przykładowe słowa kojarzące się z zimą: *śnieg, zimno, bałwan, sanki, narty...*

2. Podział na sylaby i na głoski słów kojarzących się z zimą, np.: *sopel, sanki, narty, bałwan...*

Ćwiczenia poranne – zestaw XIV.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci dobierają się parami. Na sygnał – podniesienie chorągiewki przez nauczyciela – biegają swobodnie, wymijając się zręcznie, a na uderzenie w bębenek chwytają się za ręce i obracają.

- Ćwiczenia ramion – *Kto kładnie najwyżej?*

Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, ręce trzymają wzdłuż tułowia. Przenoszą ramiona bokiem w górę, klaszczą jak najwyżej nad głową i opuszczają ramiona bokiem w dół.

- Ćwiczenia tułowia i równowagi – *Przejdź przez okienko.*

Dzieci stoją z rękami splecionymi przed sobą. Przekładają nogę na zmianę – raz prawą, raz lewą, przez splecione ręce i wyjmują ją z powrotem.

- Czworakowanie.

Dzieci powoli, rytmicznie maszerują w różnych kierunkach sali na czworakach. Na hasło *Po-proś*, siadają skrzyżnie i naśladują ruchy proszenia – machają wzniesionymi rękami od góry do dołu.

- Ćwiczenia skoczne.

Dzieci wykonują kilka podskoków obunóż: do przodu, do tyłu, a potem skaczą na jednej nodze (na lewej lub na prawej – na zmianę).

- Marsz po sali.

Dzieci maszerują po sali – wykonują cztery kroki bez klaskania i cztery kroki z klaskaniem – i tak na przemian.

II

☐ Wprowadzenie litery y – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Słuchanie rymowanki.

*Przyszła zima biała,
śniegu nasypała.
Wystawiła narty, sanki,
ulepiła trzy bałwanki.
Rozstawiła śnieżne zaspę,
by ozdobić świat.*

*Pomagał jej wiatr.
Zawołała dzieci,
niech się bawią.
Słońce świeci!
Niech zjeżdżają na nartach i sankach,
niech ulepią śmiesznego bałwanka.*

2. Rozmowa na temat rymowanki.

- Jaka pora roku się zaczyna?
- Co zrobiła zima?
- Do czego zachęcała dzieci?
- Na czym dzieci mogą zjeżdżać z górki?
- Czy ktoś z was jeździ na nartach?
- Co to są zaspę?
- Kiedy powstają?

3. Analiza i synteza słuchowa słowa *zaspę*.

- Dzielenie słowa *zaspę* na sylaby.
- Dzielenie słowa *zaspę* na głoski.
- Co słyszymy na końcu słowa *zaspę*?
- Podawanie słów kończących się głoską *y* (*domy, lasy, buty...*), mających ją w środku (*ryba, wydra, mydło...*).

(W języku polskim nie ma słów rozpoczynających się głoską *y*).

- Z ilu głosek składa się słowo *zaspę*?

4. Budowanie schematu słowa *zaspę*.

5. Określanie rodzaju głoski.

- Wypowiadanie głoski *y* długo: *yyyyyy...*
- Wypowiadanie głoski *y* krótko: *y, y, y, y...*
- Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to samogłoska).

6. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *zaspę*.

☐ Zabawa ruchowo-naśladowcza *Chodzimy po zaspach*.

Dzieci naśladowują chodzenie po zaspach – wysoko unoszą nogi, *wyciągając je ze śniegu*.

7. Pokaz litery *y*: małej, drukowanej i pisanej.

8. Umieszczenie poznanych liter *y*, *a* pod modelem słowa *zaspę*.

9. Uzupełnianka literowa.

Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki, a pod nimi napisy, w których brakuje liter. Zadaniem dzieci jest uzupełnić litery tak, aby powstały całe nazwy.

Obrazki: domy klatka motyle koty loki motyka klamka
dom. k.atka mot.le kot. lo.i mot.ka k.amka

☐ Utrwalanie litery *y*.

1. Gra z wykorzystaniem kostki z literami – *Tworzymy sylaby*.

Na kostce umieszczone są litery: **o, a, i, e, y, y**. Każde dziecko ma kartoniki z poznаныmi literami: **m, t, l, d, k**. Dzieci kolejno rzucają kostką i odczytują powstałe sylaby: **ma, mi, me, my, mo, ta, to, ti, te, ty, le, li, ly, lo, le, do, dy...**

2. Karty pracy, cz. 2, s. 44, 45, 46, 47.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę y. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
 - Dzielenie nazw obrazków na głoski. Zaznaczanie w okienkach miejsc głoski y w nazwach obrazków. Otaczanie pętlami liter y, Y.
 - Czytanie połączeń litery y z poznanymi literami. Rozwiązywanie rebusów. Czytanie tekstu. Czytanie wyrazów, łączenie ich liniami z odpowiednimi zdjęciami.
 - Kreślenie litery y pisanej w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
 - Pisanie liter y, Y po śladach, a potem – samodzielnie.
- Spacer – przyglądanie się ośnieżonym drzewom i krzewom.

III

1. Improwizacje wokalne tekstu rymowanki.

*Zima zaśnieżona
przyszła dzisiaj do nas.*

Dzieci śpiewają tekst na wymyślone przez siebie melodie.

2. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze *Zimowe odgłosy*.

Dzieci naśladują:

- odgłos wiejącego wiatru – *wiuu, wiuu, wiuu...*
- chrzęst śniegu pod butami – *chrup, chrup, chrup...*
- odgłos dzwoneczków przy saniach – *dzeń, dzeń, dzeń...*
- rżenie konia ciągnącego sanie – *ihaha, ihaha, ihaha...*

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Płatki śniegu wolno wirują*.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy dźwiękach tamburynu. Na przerwę w grze i hasło *Płatki śniegu* – zamieniają się w płatki śniegowe, które wirują pod wpływem wiatru i powoli opadają na ziemię. Dźwięki tamburynu zachęcają do ponownego swobodnego poruszania się po sali.

Dzień 2. Pada śnieg

Cele główne:

- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada historyjkę obrazkową,
- uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: wiersz Doroty Gellner *Pada śnieg*, biały nadmuchany balon, dzwoneczek, bębenek, chorągiewka, tamburyn, książka, s. 36, 37.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia emisyjne.

Dzieci śpiewają zdanie: *Już jest zima* na coraz wyższych dźwiękach, a potem na coraz niższych dźwiękach.

2. Słuchanie wiersza Doroty Gellner *Pada śnieg*.

*Pada śnieżek,
pada śnieżek.
Już ze śniegu
mam kołnierzyk,
białe uszy
i policzki,
i śniegowe
rękawiczki.*

*A jak padać
nie przestanie –
wiecie, co się
ze mną stanie?
Będzie kino
nie z tej ziemi –
nos w marchewkę
mi się zmieni.*

Mówienie fragmentu wiersza w rytmie wystukiwanym na bębnie przez nauczyciela.

📖 Ćwiczenia poranne – zestaw XIV (*przewodnik*, s. 73).

II

📖 Historyjka obrazkowa *Przygoda na górze*.

1. Ćwiczenia w książce, s. 36.

- Oglądanie obrazków przedstawiających zimę, omówienie ich.
- Ilustrowanie ruchem rymowanki.

Dzieci naśladują:

padający śnieg – poruszają palcami dłoni,
wiejący wiatr – poruszają ramionami jak gałęzie drzew poruszane wiatrem,
zimno – chuchają na zmarznięte dłonie, pokazują, że wszędzie jest biało,
radość z zimy – podskakują w miejscu, śmieją się i klaszczą,
zabawy na śniegu – pokazują jazdę na nartach lub w parach, na sankach.

2. Układanie porównań podkreślających charakterystyczne cechy śniegu.

Dzieci kończą porównania rozpoczęte przez nauczyciela.

Śnieg jest biały jak...

Śnieg jest zimny jak...

Śnieg jest lepki jak...

3. Ćwiczenia w książce, s. 37.

- Opowiadanie, co dzieje się na kolejnych obrazkach.
- Opowiadanie historyjki według kolejności zdarzeń.
- Nadawanie tytułu historyjce.

📖 Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Wirujące płatki śniegu*.

Dzieci stoją w sali, w rozsypce. Gdy nauczyciel dzwoni dzwoneczkiem, rozkładają ręce w bok i wirują wokół wolnym ruchem – *są płatkami śniegu poruszonymi podmuchami wiatru*. Gdy dzwoneczek milknie, *płatki spadają na ziemię* – dzieci wykonują przysiad.

📖 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII.

I

- Zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na hasło nauczyciela zatrzymują się, przyjmują wskazaną przez niego pozycję wyjściową i poruszają się w tej pozycji po sali.

Pozycja 1. – przysiad z ramionami ugiętymi z boku tułowia i z dłońmi skierowanymi w górę.

Pozycja 2. – przysiad z ramionami ugiętymi z boku tułowia i z dłońmi skierowanymi w dół.

Przed każdą zmianą pozycji dzieci swobodnie biegają.

II

- Zabawa bieżna z obrotem – *Teraz obrót*.

Dzieci biegają swobodnie po sali w różnych kierunkach. Na sygnał nauczyciela zatrzymują się, wykonują obrót wokół własnej osi, po czym kontynuują bieg. Starają się zapamiętać, w którą

stronę wykonywały obrót, by kolejny wykonać w przeciwnym kierunku.

Utrudnienie: po zatrzymaniu się dzieci wykonują dwa obroty dookoła własnej osi.

- Ćwiczenia z elementem mocowania.

Dzieci leżą przodem w parach, twarzami do siebie, w odległości wyciągniętych ramion jednego dziecka. Uginają ramiona w stawach łokciowych, przykładają swoje dłonie do dłoni partnera. Na sygnał nauczyciela unoszą ramiona nad podłogą i próbują je wyprostować, napierając na dłonie partnera. Po każdej próbie odpoczywają w leżeniu przodem, kładąc głowy i ramiona na podłodze.

- Ćwiczenia tułowia – *Myjemy szyby samochodu*.

Dzieci w siadzie skrzyżnym, w dowolnych miejscach sali, zwracają się przodem do nauczyciela. Trzymają ramiona ugięte w stawach łokciowych przed klatką piersiową, dłonie blisko siebie. Naśladują mycie szyby – zataczają dłońmi kółeczka (w płaszczyźnie czołowej), na zmianę: w prawą i w lewą stronę, z jednoczesnym skłonem tułowia na boki.

Pracują wycieraczki samochodowe – dzieci trzymają ramiona ugięte w stawach łokciowych przed klatką piersiową i wykonują powolne skłony tułowia w prawą i w lewą stronę.

- Skrętoskłony.

Dzieci w siadzie prostym, w szerokim rozkroku, z ramionami wyciągniętymi wysoko w górę, wykonują skrętoskłony, na zmianę: do prawej i do lewej nogi, próbując chwycić i przytrzymać palce stopy. Po każdym skrętoskłonie powracają do pozycji wyjściowej.

- Ćwiczenia nóg w podskokach.

Dzieci wykonują podskoki zmienne dookoła sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Gdy akompaniament milknie, zatrzymują się i wykonują dwa podskoki obunóż w miejscu, po czym kontynuują podskoki zmienne w przeciwnym kierunku.

III

- Ćwiczenia oddechowe *Mocny podmuch wiatru*.

Dzieci stają w parach naprzeciwko siebie na jednej połowie sali. Jedno dziecko z pary wykonuje głęboki wdech i wypuszcza powietrze w stronę partnera, który pod wpływem podmuchu wiatru wykonuje trzy kroki do tyłu z lekkim skłonem tułowia w tył.

Dzieci w ten sposób przemieszczają się na drugą stronę sali, po czym następuje zmiana ról.

III

1. Zabawa utrwalająca oznaki zimy.

Nauczyciel wypowiada zdania. Jeżeli dzieci uznają, że zdania są prawdziwe – mówią *tak*, a jeżeli według nich to jest fałsz – wołają *nie*.

Przykładowe zdania:

Zimą pada śnieg.

Zima nadchodzi po lecie.

Zimą dni są krótkie.

Zimą jest ciepło.

Śnieg to zamrznięta woda.

Na sankach jeździ się po lodowisku.

Drzewa iglaste są wiecznie zielone.

Po zimie mamy wiosnę.

2. Kończenie zdań:

Lubię zimę, bo...

Nie lubię zimy, bo...

Dzieci siedzą w kole i kolejno kończą wybrane zdanie.

3. Zabawa integracyjna *Śniegowa kula*.

Dzieci siedzą w parach, w dwóch szeregach na dywanie, blisko siebie, tak by mogły dotknąć się stopami. Między stopy dzieci z pierwszej pary nauczyciel wkłada biały, nadmuchany balon – *śniegową kulę*. Musi on teraz przewędrować przez cały szereg, nie upadając przy tym na podłogę.

Dzień 3. Zima, zima

Cele główne:

- zapoznanie z instrumentem perkusyjnym – trójkątem,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- akompaniuje na trójkącie,
- wykonuje wycinankę – bałwanka.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zima*, nagranie muzyki do ćwiczeń, słoik ze śniegiem, pojemnik po jogurcie, trójkąty, napis *bałwan*, kartki – białe i kolorowe, niebieskie, papier kolorowy, klej, nożyczki, lupy, bębenek, chorałgiewka, rymowanka, tacka, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 24.

Przebieg dnia

I

1. Sprawdzanie, co stało się ze śniegiem umieszczonym w słoiku i położonym na kaloryferze. Porównywanie wody ze stopionego śniegu z wodą z kranu.

Dzieci porównują wodę w słoikach. Stwierdzają, że śnieg jest brudny.

– Dlaczego woda powstała ze stopionego śniegu jest brudna? (*Padający śnieg wylapuje zanieczyszczenia z powietrza*).

– Czy śnieg można zamienić w bryłę lodu?

Nauczyciel napełnia pojemnik po jogurcie (lub kilka pojemników) puszystym śniegiem i nie ugniata go. Dzieci oglądają pojemnik ze śniegiem. Nauczyciel znosi go do lodówki, do zamrażalnika. Zadaje dzieciom pytanie:

– Co się stanie ze śniegiem w zamrażalniku lodówki? Czy będzie tak samo miękki i puszysty? Odpowiedzi dzieci nauczyciel zapisuje na kartce i umieszcza w widocznym miejscu sali.

Następnego dnia sprawdzi, co się stało ze śniegiem i czy dzieci odgadły.

2. Rozmowa na temat ubierania się zimą.

- Nazywanie części garderoby zimowej.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 24.

Oglądanie obrazków, przyporządkowanie ich literom. Rozszyfrowanie nazw. Rysowanie tego, czego nazwa powstała.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XIV (*przewodnik*, s. 73).

II

 Zabawy przy piosence *Zima*.

1. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z charakterem słyszanej muzyki (bieg, marsz, podskoki).

Na hasło *Koło* – tworzą jedno koło, na hasło *Dwa koła*, ustawiają się w dwóch kołach. Gdy usłyszą hasło *Rząd*, ustawiają się w rzędzie, *Pary* – ustawiają się w pary, *Szereg* – ustawiają się w szeregu.

2. Słuchanie piosenki *Zima* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Chords: d, g, C, F, d, g, C, F, d, g, 1. A, 2. A, d

Ta - ka ci - sza do - o - ko - ła, tak się zmie - nił park i sad.
No - cą przy - szła do nas zi - ma, za - sy - pa - ła śnie - giem świat. Pa - da śnieg,
pa - da śnieg, pa - da bia - ły śnieg. bia - ły śnieg.

I. *Taka cisza dookoła,
tak się zmienił park i sad.
Nocą przyszła do nas zima,
zasypała śniegiem świat.*

Ref.: *Pada śnieg, pada śnieg, pada biały śnieg.
Pada śnieg, pada śnieg, biały śnieg.*

II. *Patrz, śnieżynki tańczą walca
i wirują z wiatrem w takt.
Wznoszą się wysoko w górę,
niech ten taniec długo trwa.*

Ref.: *Pada śnieg...*

III. *Jest tak pięknie, tak jak w bajce,
jakby ktoś odmienił świat.
Jakby czarodziejską różdżką
zmienił wszystko wokół nas.*

Ref.: *Pada śnieg...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- O czym jest piosenka?

4. Zapoznanie z instrumentem perkusyjnym – trójkątem.

Nauczyciel pokazuje sposób trzymania trójkąta i grę na nim. Dzieci kolejno próbują wystukać prosty rytm na trójkącie.

5. Nauka refrenu fragmentami, metodą ze słuchu.

6. Wspólne śpiewanie refrenu przy akompaniamencie trójkątów.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy – pierwsza grupa śpiewa refren, a druga gra na trójkątach. Potem następuje zmiana.

7. Nauka kroku walca przy nagraniu piosenki.

Bałwanek – wycinanka z białego i z kolorowego papieru.

Zabawa ruchowa *Bałwanek*.

Dzieci podają sobie ręce, tworząc koło. W środku koła stoi jedno dziecko – *bałwanek*. Dzieci chodzą wokół *bałwanka*, mówiąc rymowanek:

*Stoi bałwan, stoi,
nikogo się nie boi!*

Zatrzymują się i rysują rękami koło – *slonko* – mówiąc:

*Gdy slonko zaświeciło,
bałwanka już nie było!*

Bałwanek ucieka ze środka koła do dzieci stojących w kole.

1. Czytanie całościowe wyrazu **bałwan**.
 2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
Dzieci dostają kartki – białe i kolorowe. Wycinają koła różnej wielkości z białych kartek, układają z nich postać bałwanka i przyklejają na niebieskiej kartce. Wycinają z kolorowego papieru pozostałe elementy: nos, kapelusz, miotłę, guziki, oczy, buzię... Można też wyciąć słoneczko, chmurki, drzewko iglaste i przykleić na kartce.
 3. Wykonanie prac przez dzieci.
 4. Oglądanie wykonanych bałwanków, nadanie im imion przez autorów.
 5. Sprzątanie stanowisk pracy przez dzieci.
- Spacer – szukanie oznak zimy.

III

1. Zabawa relaksacyjna *Śnieg*.
Dzieci kładą się na dywanie i słuchają, co mówi nauczyciel.
Spadacie zawsze tak łagodnie z nieba – jesteście miękkie i białe. Jesteście szczęśliwe, że spadacie w dół razem z wieloma, bardzo wieloma innymi płatkami. Lądujecie na ziemi i tworzycie z pozostałymi płatkami białą czapę. A potem zasypiacie. Śpicie, przyjemne, chłodne i spokojne, ponad wszystkim, co leży na ziemi. Czym jesteście?
2. Oglądanie płatków śniegu przez lupę.
Nauczyciel nakłada na tackę śnieg z za okna. Dzieci oglądają płatki śniegu przez lupę.
3. Słuchanie ciekawostek na temat płatków śniegu.
Płatki śniegu powstają w chmurach, gdzie znajduje się wiele wody w postaci pary wodnej. Gdy robi się zimno, zaczynają się tworzyć płatki śniegu (zlepek kryształków lodu powstającego w wyniku bezpośredniej zmiany pary wodnej zawartej w powietrzu w lód). Tworzące się płatki mogą mieć różne kształty (zależnie od temperatury i wilgotności). Zazwyczaj są to sześcioramiennie, symetryczne gwiazdki. Mogą też mieć kształt płaskich, sześciokątnych płytek, igielek, słupków, krążków, a czasem nieregularnych brył. Nie ma dwóch takich samych płatków śniegu.
4. Zabawa z zastosowaniem rymowanki.

*Padają płatki śniegu,
jeden, drugi, trzeci.
Padają płatki śniegu.
Łapcie je, dzieci!*

Dzieci:
pokazują ruchami dłoni padający śnieg,
liczą, pokazują na palcach ich liczbę,
naśladują ruchami dłoni padający śnieg,
podskakują, jakby chciały złapać płatki śniegu.

Dzień 4. 0 kul śniegowych

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby **0**,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa cyfry: 0, 1, 2, 3, 4, 5,
- uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zima*, bębenek, tamburyn, chorągiewka, kartoniki z cyframi od 0 do 5, papierowe śniegowe gwiazdki, karty pracy, cz. 2, s. 48, 49, 50.

Przebieg dnia

I

1. Sprawdzenie, co stało się ze śniegiem umieszczonym w zamrażalniku lodówki.
 - Oglądanie powstałych bryłek lodu.
 - Odczytanie wypowiedzi dzieci z poprzedniego dnia; ustalenie, kto miał rację.
 - Poinformowanie, że tak samo będzie, gdy ugnieciemy śnieg dłońmi. Powstanie z niego mniejsza, zbita kulka. Przez ugniatanie można usunąć powietrze znajdujące się między płatkami śniegu i dlatego zamienia się on po pewnym czasie w bryłki lodu.
 2. Nauka I zwrotki piosenki *Zima* (*przewodnik*, s. 79).
Próby tańczenia walca w parach.
- Ćwiczenia poranne – zestaw XIV (*przewodnik*, s. 73).

II

- Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 0.
Dzieci siadają w kole. Każde z nich otrzymuje komplet kartoników z cyframi, od 1 do 5, oraz wycięte wcześniej śniegowe gwiazdki.
1. Zabawa *Ile razy?*
Nauczyciel stuka w bębenek (od 1 do 5 razy, w różnej kolejności), dzieci liczą uderzenia i pokazują kartonik z odpowiednią cyfrą.
 2. Układanie kartoników z cyframi według kolejności (od 1 do 5).
 3. Zabawa *Chowany ze śniegowymi gwiazdkami*.
Nauczyciel umieszcza na tablicy 5 papierowych, śniegowych gwiazdek. Dzieci układają ich tyle samo przed sobą. Nauczyciel proponuje dzieciom zabawę w chowanego. Dzieci na chwilę zamykają oczy, a nauczyciel w tym czasie zdejmuje z tablicy 2 gwiazdki śniegowe. Dzieci przeliczają, ile gwiazdek pozostało, i tyle samo pozostawiają u siebie. Jedno z dzieci wskazuje kartonik z liczbą określającą, ile gwiazdek zostało. Następnie, tak jak poprzednio, nauczyciel chowa 2 gwiazdki, a potem – 1 gwiazdkę. Dzieci za każdym razem odkładają odpowiednią liczbę gwiazdek. Gdy już nie pozostała żadna gwiazdka, nauczyciel pyta:
 - Ile gwiazdek pozostało na tablicy?
 - Czy jest taka liczba, którą możemy określić, ile to jest nic?
 4. Pokaz i omówienie wyglądu cyfry 0.
 - Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry 0 przez nauczyciela.
 - Kreślenie cyfry 0 w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
 - Co wam przypomina cyfra 0?
 - Ile oznacza liczba 0?
 5. Zabawa *Skaczące gwiazdki*.
Nauczyciel pokazuje kartoniki z cyframi (od 0 do 5 – w różnej kolejności), a dzieci nazywają liczbę i podskakują odpowiednią ilość razy.
 6. Karty pracy, cz. 2, s. 48, 49.
 - Rysowanie tyłu figur, aby ich liczba odpowiadała umieszczonej obok cyfrze. Kolorowanie tyłu figur, ile wskazują umieszczone obok cyfry. Liczenie koralików, naklejanie obok nich odpowiednich cyfr.
 - Dorysowywanie lub skreślanie figur tak, aby ich liczba odpowiadała umieszczonym obok cyfrom. Liczenie figur, naklejanie odpowiednich cyfr odszukanych wśród naklejek. Pisanie cyfr 0 po śladach.
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII (*przewodnik*, s. 76–77).

III

1. Przypomnienie nazw pór roku.
 - Jak nazywa się pora roku, która się zaczęła?
 - Jak nazywa się pora roku, która była przed zimą?
 - Jaka pora roku będzie po zimie?

2. Karta pracy, cz. 2, s. 50.

Czytanie całościowe nazw pór roku: **jesień, zima, wiosna**. Samodzielne czytanie wyrazu **lato**. Kończenie rysunków kasztanowca odpowiednio do podanych pór roku.

Zabawa ruchowa *Buch w śnieżny puch*.

Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach tamburynu. Słyszając uderzenie w bębenek, skaczą do *śniegowej zasy i rozgarniają śnieg rękami* – próbują się z niej wydostać. Dźwięki tamburynu ponownie zapraszają do marszu w różnych kierunkach sali.

Dzień 5. Zimowy spacer

Cele główne:

- rozwijanie słuchu fonematycznego,
- zachęcanie do zabaw badawczych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- dzieli słowa na głoski,
- podaje właściwości śniegu.

Środki dydaktyczne: piosenka *Zima*, lupy, termometr zaokienny, bębenek, chorągiewka, karty pracy, cz. 2, s. 51, 52, 53.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 51.

Kolorowanie rysunków ubrań, które nosi się zimą.

Rysowanie bałwanka: przed drzewkiem iglastym, po jego lewej stronie, a potem – po prawej stronie.

2. Nauka III zwrotki piosenki *Zima* (*przewodnik*, s. 79).

Ćwiczenia poranne – zestaw XIV (*przewodnik*, s. 73).

II

Ćwiczenia artykulacyjno-słuchowe *Zimowy spacer*:

1. Dzielenie na sylaby słów związanych z zimą, np.: *śnieg, zasy, opady, śnieżynki, chmury, sople, zawieje...*
2. Ćwiczenia oddechowe – chuchanie na kolejne palce dłoni, bo *zmarzły*.
3. Opowiadanie nauczyciela na temat zimy.

Dzieci wykonują ruchy, o których jest mowa, naśladują odgłosy z opowiadania.

Dzieci z przedszkola wyszły na zimowy spacer (dzieci maszerują w miejscu). Przyglądały się ośnieżonym drzewom liściastym (kreślą w powietrzu kształty pnia i gałęzi drzewa) i ładnym drzewom iglastym (kreślą oburącz w powietrzu kształt sylwetki drzewa iglastego). Naśladują odgłos wiejącego wiatru (mówią: wiju, wiju, wiju...) i wróbla, który usiadł na gałęzi i ćwierka (mówią: ćwir, ćwir, ćwir...). Nagle przeleciała nad nimi wrona, głośno kracząc (mówią: kraa, kraa...). Dzieci wciągały świeże powietrze nosem, a wydychały ustami, oddychając głęboko. Potem naśladowały ruchy zwierząt, których ślady pokazywał im nauczyciel: skakały jak zające (naśladują skoki zająca), fruwały jak ptaki (wyciągają ramiona w bok i naśladują fruującego

ptaka). *Wracając do przedszkola, tupaty, żeby zrzucić śnieg, który przylepił się do butów (tupią w miejscu).*

4. Rytmizowanie tekstu o zimie.

*Przyszła zima biała,
śniegu nasypała.
Pobielila lasy, pola,
zawitała do przedszkola.*

Dzieci powtarzają za nauczycielem tekst, dzieląc słowa na sylaby.

5. Wymyślanie słów kojarzących się z zimą, a rozpoczynających się:

- na określoną głoskę:
s – sanki, sople; *z* – zaspasy; *b* – biało, bałwan; *g* – górka, gile; *k* – karmnik, kule śnieżne; *ł* – łyżwy...
- mających w środku określoną głoskę:
r – górka, narty, karmnik, wrona; *k* – sroka; *p* – czapka, zaspas...
- kończących się określoną głoską:
g – pług, kulig; *a* – jemioluska, zawieja; *y* – chmury, narty...

6. Rysowanie na temat: *Zimowy spacer*.

Zabawy na placu przedszkolnym, połączone z obserwacją zjawisk atmosferycznych.

1. Przygotowanie do wyjścia.
 - Zwrócenie uwagi na właściwy ubiór (szaliki, czapki, rękawiczki).
 - Sprawdzenie temperatury powietrza przez nauczyciela przy użyciu termometru zaokiennego.
 - Zabranie ze sobą lup do obserwacji śniegu.
2. Prowadzenie obserwacji na placu przedszkolnym, zabawy badawcze na placu przedszkolnym.
 - Określanie wyglądu drzew.
 - Oglądanie przez lupy ośnieżonych gałązek lub padających płatków śniegu; zwracanie uwagi na ich kształty (czy są podobne do tych, które dzieci wcześniej oglądały).
 - Sprawdzanie, czy ze śniegu da się lepić kule (kule lepi się wtedy, kiedy pada mokry śnieg i nie jest zbyt mroźno).
 - Sprawdzanie, czy śnieg można zdmuchnąć z ręki (jeżeli śnieg jest suchy, daje się łatwo zdmuchnąć).
3. Wydeptywanie śladów na śniegu (za nauczycielem).
4. Wspólne lepienie bałwana.
5. Powrót do przedszkola.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 52.

Rysowanie drogi chłopca do dziewczynki. Liczenie po drodze bałwanków. Określanie, których jest więcej – małych czy dużych. Kończenie rysowania bałwanków.

2. Śpiewanie piosenki *Zima* (*przewodnik*, s. 79).

Próby tańczenia walca przy piosence.

3. Karta pracy, cz. 2, s. 53.

Czytanie z nauczycielem nazw zdjęć. Łączenie głosek wskazanych liczbami i podawanie imion dzieci: tego, które ma sanki (Tomek), które ma narty (Mela), i tego, które ulepiło bałwana (Kamil).

Tydzień III: Święta tuż-tuż

Dzień 1. Coraz bliżej święta

Cele główne:

- zapoznanie z literą **r** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **r** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: litery **r**: mała i wielka, drukowana i pisana, poznane litery, napis **Radek**, kartoniki z wyrazami, w których brakuje liter, litery do uzupełnienia wyrazów, paski kolorowej bibuły, kwadratowe kartki średniej wielkości, kartki świąteczne, materiały do wykonania kartek świątecznych, papierowe bombki z literami, litery, nakrywki – białe, czerwone, niebieskie, tamburyn, bębenek, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 25, karty pracy, cz. 2, s. 54, 55, 56, 57.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Układamy bombki*.

Dzieci otrzymują paski bibuły w różnych kolorach. Określają ich kolory. Poruszają się po sali w rytmie wystukiwanym przez nauczyciela na tamburynie. Podczas przerwy w grze dzieci układają przed sobą z pasków bibuły *bombki* w różnych kształtach. Potem znowu poruszają się po sali. Podczas drugiej przerwy w grze dzieci łączą się w grupy ze względu na kolory pasków bibuły i układają jedną dużą *bombkę* w tym samym kolorze.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 25.

Rysowanie w pętlach podanych elementów tyle razy, ile wskazują cyfry umieszczone przy rysunkach. Słuchanie rymowanki, zaznaczanie w niej na czerwono litery **y**. Pisanie cyfry **0**.

Ćwiczenia poranne – zestaw XV.

• Zabawa orientacyjno-porządkowa *Choinka*.

Dzieci swobodnie biegają po sali, podskakując. Na hasło *Choinka!* gromadzą się przy choince i naśladują *ubieranie choinki*.

• Zabawa *Coraz bliżej święta*.

Dzieci poruszają się w różnych kierunkach po sali, w rytmie wystukiwanym na bębnieku. Podczas przerwy w grze zatrzymują się, zwracają twarzami do nauczyciela, klaszczą w dłonie i wyraźnie powtarzają rymowankę: *Zbliżają się święta – każdy o tym pamięta*.

• Zabawa *Omijamy zaspę*.

Dzieci chodzą swobodnie po sali. Na hasło nauczyciela *Omijamy zaspę!* chodzą, podnosząc wysoko kolana.

• Ćwiczenie tułowia *Idziemy do lasu po choinkę*.

Dzieci naśladują czynności, o których mówi nauczyciel: *Idziemy do lasu* (maszerują), *oglądamy choinki* (rozglądają się, wykonują krążenia głową), *wybieramy choinkę* (wyciągają ręce przed siebie).

• Zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z klaskaniem, z akcentowaniem na dwa.

II

Wprowadzenie litery **r** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Rozmowa na temat świąt.

- Z czym kojarzą się wam święta Bożego Narodzenia?

- Kiedy ty i twoja rodzina zasiadacie do wieczerzy wigilijnej?
 - Co robicie przed jedzeniem?
 - Co wtedy pojawia się na stole?
 - Które potrawy lubicie najbardziej?
2. Analiza i synteza słuchowa słowa *ryba*.
- Dzielenie słowa *ryba* na sylaby.
 - Dzielenie słowa *ryba* na głoski.
 - Co słyszycie na początku słowa *ryba*?
 - Podawanie słów rozpoczynających się głoską *r* (*rak, rama, rysunek...*), kończących się tą głoską (*tor, aktor, klaser...*) i mających ją w środku (*makaron, burak, figura...*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *ryba*?
3. Budowanie schematu słowa *ryba*.

4. Określanie rodzaju głoski.
- Wypowiadanie głoski *r* długo: rrrryyyy...
 - Wypowiadanie głoski *r* krótko: r, r, r, r...
 - Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
5. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *ryba*.
6. Syntezowanie głosek z nazw obrazków, wskazanych liczbą.

Obrazki: rower ananas mydło skarpety bułka
 (5) (5) (3) (6) (4)

- Podanie otrzymanego imienia.
7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Radek*.
 Dzielenie słowa *Radek* na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu, modelu.

 Zabawa ruchowa *Z głoską r*.

Dzieci biegają po cichu po sali. Nauczyciel co jakiś czas mówi słowo. Jeżeli to słowo zawiera głoskę *r* – dzieci zatrzymują się przez chwilę i stoją bez ruchu. Jeżeli nie zawiera głoski *r* – biegają, nie zatrzymując się.

8. Pokaz litery **r**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
9. Umieszczenie poznanych liter: **r, R, a, y, d, e, k** pod modelami słów *ryba, Radek*.
- Odczytanie imienia chłopca – **Radek**.
10. Uzupełnianie wyrazów – wpisywanie brakujących liter.

Nauczyciel umieszcza na tablicy kartoniki z wyrazami, w których brakuje liter, a na dole tablicy – brakujące litery. Dzieci umieszczają litery w lukach i odczytują otrzymane wyrazy.

ko.ek kr.ta ra.i mo.ela ko.ale kok.rda tor. m.eko kot.k
t, a, r, r, k, a, t, l, e

 Utrwalanie litery **r**.

1. Origami *Rybka*.

Do składania ryb możemy używać kwadratowych kartek średniej wielkości. *Ryby* można zawiesić na cienkich nitkach w sali.

Na początku składamy formę latawca, po czym ją odwracamy.

Teraz dolny narożnik zaginamy do góry tak, żeby zagięcie przebiegało od prawego i lewego czubka.

Formę odwracamy, po czym prawy i lewy wierzchołek zaginamy do linii zagięcia, a następnie wykonujemy przeciwzagięcia.

Ponownie otwieramy oba ukośne zagięcia i oba trójkąty wsuwamy do formy.

Oba trójkąty odkładamy do góry. Rozpoznajemy w nich rybnie płetwy.

Obracamy rybę w poprzek i nacinamy ogon na linii środkowej na głębokość 1 cm. Oba wąskie czubki ogona zaginamy do góry, ewentualnie w dół. Wykonujemy przeciwwiąznięcia i obie części wyginamy. Możemy również wyciąć małeńki trójkącik na pyszczek.

2. Zabawa *Pary bombek*.

Dzieci dostają papierowe bombki, na których nauczyciel nakleił litery (małe, drukowane; wielkie, drukowane; małe, pisanie; wielkie, pisanie) – po jednej na bombce. Bombki parami są takie same. Dzieci swobodnie biegają po sali. Na hasło *Bombki w pary* – szukają osób z takimi samymi literami na bombkach. Potem zamieniają się bombkami i zabawę powtarzamy.

3. Karty pracy, cz. 2, s. 54, 55, 56, 57.

Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie na obrazku tego, co w swojej nazwie ma głoskę *r*.

- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod nimi tyłu okienek, z ilu głosek składają się ich nazwy. Kolorowanie pól według wzoru.
- Czytanie połączeń litery *r* z literami – odpowiednikami samogłosek. Skreślanie niepotrzebnych liter, czytanie powstałych wyrazów. Czytanie zdań. Pisanie ich numerów na odpowiednich obrazkach.
- Kreślenie liter *r*, *R* pisanych w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
- Pisanie liter *r*, *R* po śladach, a potem – samodzielnie.

III

1. Oglądanie różnych kartek świątecznych.

- Zwracanie uwagi na najczęściej powtarzające się elementy, np. choinka, bombki, świeceki...
Po raz pierwszy karty z okazji Bożego Narodzenia wysłano w Anglii w XIX wieku. Od tego czasu narodził się zwyczaj wysyłania życzeń świątecznych,

2. Projektowanie własnej kartki świątecznej.

- Podawanie swoich adresów i wpisywanie ich przez nauczyciela na odwrocie wykonanych kartek.
- 3. Układanie życzeń świątecznych dla bliskich.
 - Podawanie innych sposobów przekazywania sobie życzeń świątecznych.

Dzień 2. Święta, święta

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat świąt,
- uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie A. Galicy *Komu potrzebne jest Boże Narodzenie?*, ilustracje do opowiadania, świąteczne pudełko, skarby do niego – małe przedmioty kojarzące się ze świątami, kartki z rysunkiem konturowym choinki, rymowanka, paski kolorowego papieru, klej, bębenek, zagadki o tematyce świątecznej, tamburyn, książka, s. 38, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 26.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia grafomotoryczne – *Choinka z kolorowymi bombkami*.

Dzieci dostają kartki, na których są narysowane kontury choinki. Wypełniają cały rysunek choinki, rysując w nim kolorowe kółeczka, jedno obok drugiego.

Wypowiadanie rymowanki w rytmie wystukiwanym na bębnie przez nauczyciela.

*Choineczko, choineczko,
wczoraj rosłaś w lesie.
Dzisiaj dzieciom,
dzisiaj dzieciom,
dzisiaj radość niesiesz.*

2. Zabawa *Odszyfrowywanie świątecznych życzeń.*

Nauczyciel mówi zaszyfrowane życzenia, a dzieci je odszyfrowują.

Np.

Wesołych prezent świąt prezent życzy prezent babcia.

Dużo bombka prezentów bombka pod bombka choinką bombka życzy bombka ciocia.

Szczęśliwego choinka Nowego choinka Roku choinka życzy choinka wujek.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XV (przewodnik, s. 84).

II

 Słuchanie opowiadania A. Galicy *Komu potrzebne jest Boże Narodzenie?*

1. Zabawa *Świąteczne pudelko.*

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel pokazuje *świąteczne pudelko*, w którym są ukryte skarby kojarzące się ze świętami Bożego Narodzenia. Pyta dzieci:

– Czy chcecie zobaczyć, co w nim jest?

Dzieci wyjmują kolejno skarby, nazywają je i określają, z którym momentem świąt są związane, np.: mała czekoladowa figurka Mikołaja, srebrna gwiazda, bombki, opłatek, długie cukierki, obrazek choinki, kartka świąteczna, płyta z kolędami, pierniki, itp.

 Zabawa ruchowa twórcza *Świąteczne figurki.*

Dzieci swobodnie poruszają się po sali przy akompaniamencie bębenka. Na hasło nauczyciela *Świąteczne figurki* kładą się na dywanie lub stoją i tworzą ze swoich ciał kształty: bombki, łańcucha, choinki...

2. Słuchanie opowiadania.

Ciemnej nocy, gdy z chmury sypał gęsty śnieg, na gałęziach choinki siedziały zmarznięte wróble. Tymczasem z nieba na ziemię wędrował Aniołek.

W jednej ręce niósł złoty dzwoneczek, a w drugiej – małą latarenkę.

– *Hop, hop – przeskakiwał Aniołek ze śniegowego płatka na płatek i podzwaniał dzwonkiem, aż doszedł do ziemi i usiadł na płocie. A koło płotu przechadzał się szarobury Kocur.*

– *Co tu robisz? I czemu tak głośno dzwonisz?* – spytał.

– *Nie wiesz? Przypominam wszystkim, że niedługo Boże Narodzenie* – odpowiedział Aniołek.

I zawołał anielskim głosem:

– *Święta, nadchodzą święta!*

– *A po co komu te święta?* – mruknął Kot. – *Komu są potrzebne?*

– *Jak to?* – *zadziwił się Aniołek.* – *Wszyscy o nich pamiętają, bo wszystkim są potrzebne!* – *i znów zadzwonił złotym dzwonkiem.*

– *Wszystkim? To znaczy komu?* – *dopytywał się Kocur.*

Aniołek, słuchając Kota, śmiał się tak, że aż spadł z płotu. Otrzepując skrzydła, mówił:

– *Święta potrzebne są choinkom, żeby mogły przystroić się w kolorowe ozdoby, potrzebne są też gwiazdom, żeby mogły urosnąć na czubkach choinek.*

– *Miau... i jeszcze komu?*

– *Mamie* – *mówił Aniołek do kociego ucha.* – *By założyła piękną sukienkę, i tacie, który pokaże, jaki jest silny, gdy przyniesie największą choinkę.*

– *I komu jeszcze?* – *pytał Kot.*

– *I dzieciom, by pod choinką znalazły kolorowe prezenty.*

- *I jeszcze komu? – pomrukiwał Kot. – Powiedz, po co są te święta?*
- *Po to – szepnął Aniołek – by wszyscy mogli spróbować, jak smakuje biały opłatek.*
- *A czy święta potrzebne są kotom?*
- *Ach, kotom... – westchnął Aniołek. – Potrzebne są, by mogły dzieciom na dobranoc mruczeć kołody.*
- Śnieg przestał sypać, mrugały gwiazdki, Aniołek śpiewał kołędę, a Kot pomrukiwał:*
- *Już wiem, komu potrzebne jest Boże Narodzenie. Wszystkim, nawet kotom.*
- *Ćwir, ćwir – dziwiły się wróbelki. – Jeśli wszystkim, to i nam, ćwir, ćwir.*

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Kim są bohaterowie opowiadania?
- O czym rozmawiali Aniołek i Kocur?
- Jak skończyło się opowiadanie?

4. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat przygotowań do świąt w ich domach.

5. Ćwiczenia w książce, s. 38.

Omawianie materiałów, jakie dzieci przygotowały do dekoracji choinki. Nazywanie, umieszczonych z boku karty, dekoracji zrobionych przez dzieci.

Zabawa ruchowa *Łańcuchy choinkowe*.

Dzieci biegają po sali przy akompaniamencie bębna. Na hasło nauczyciela *Łańcuchy choinkowe* chwytają się za ręce i tworzą *łańcuchy*.

6. Wspólne wykonanie łańcucha na choinkę z pasków kolorowego papieru.

Odłożenie wykonanego łańcucha do dekoracji choinki.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII (*przewodnik*, s. 76–77).

III

1. Rozwiązywanie *świętecznych zagadek*.

*To drzewko, zawsze zielone,
w czasie świąt wystrojone.
Pod nim w świąteczny poranek
prezenty są znajdowane. (choinka)*

*W czerwonym stroju, z siwą brodą,
nocą się do domów skrada,*

*by pod choinką dla dzieci
prezenty zostawiać. (Mikołaj)*

*Już karp na stole
i przepiękna choinka stoi z boku,
to czas na kolację
najważniejszą w roku! (Wigilia)*

2. Ćwiczenia oddechowe *Wdech – wydech*.

Dzieci nabierają powietrze nosem, a potem – wypowiadając zdanie: *Każde dziecko pamięta, że zbliżają się święta!* – wypuszczają je buzią (na jednym wydechu).

Zabawa ruchowa *Łańcuchy choinkowe* (*przewodnik*, s. 88).

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 26.

Czytanie wyrazów umieszczonych na obrazku choinki. Kolorowanie bombek.

Dzień 3. Ubieramy choinkę

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- wykonuje świąteczny karnecik.

Środki dydaktyczne: piosenka *Świąteczne życzenia*, szablony związane tematycznie ze świętami, gazety, grzechotki, bębenki, chustki szyfonowe w pięciu kolorach (lub paski bibuły), sztuczna choinka, bombki, ozdoby na choinkę, kolorowy papier, długopisy brokatowe, klej, nożyczki, obręcz, kolorowe kartoniki o wymiarach 7 cm x 12 cm, dziurkacz, wstążeczki, tamburyn, plakaty dla grup, bębenek, książka, s. 39, 40.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Grająca choinka*.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy zespoły. Pierwszy zespół dostaje gazety – *szelest cukierków choinkowych*; drugi – grzechotki – *migające lampki*; trzeci bębenki – *bombki ocierające się o gałązki*. Na hasło nauczyciela *Choinka gra!* dzieci wydobywają dźwięki: najpierw bardzo cicho, potem coraz głośniejsze, znowu coraz ciszej, aż do zupełnego wyciszenia.

2. Ćwiczenia w książce, s. 39.

Nauczanie rymowanki o cykliczności pór roku. Opowiadanie o bombkach z choinki – określanie, z jaką porą roku się kojarzą i dlaczego. Wymienianie nazw pory roku, która jest, która była i która będzie.

📁 Ćwiczenia poranne – zestaw XV (*przewodnik*, s. 84).

II

📁 Zabawy przy piosence *Świąteczne życzenia*.

1. Zabawa *Gwiazdkowe kolory*.

Dzieci tworzą zespoły pięcioosobowe. W każdym zespole dzieci otrzymują chustki szyfonowe: jedno – niebieską, drugie – czerwoną, trzecie – żółtą, czwarte – zieloną, a piąte – białą (można zamiast chustek dać paski bibuły w pięciu kolorach). Dzieci – *gwiazdki* – tańczą w piątkach przy akompaniamencie tamburynu. Gdy muzyka cichnie, na hasło nauczyciela: *Gwiazdkowe kolory* i podanie kolejności kolorów, np.: żółty, niebieski, zielony, biały, czerwony – ustawiają się odpowiednio jedno za drugim.

2. Słuchanie piosenki *Świąteczne życzenia* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Gdy pie-rwsza gwia-zdka bły-śnie na wie-czo-rnym nie-bie, gdy po-pły-nie w świat ko-
 lę - da, przycho-ince zbie - ra się ro - dzi - na, to już są świę - ta.
 Gwia-zdka z nie - ba śle pro-my-ki zło - te i spe - lnia nam ma - rze - nia.
 Z ust do ust i z serc do serc pły - ną do - bre ży - cze - nia.

I. *Gdy pierwsza gwiazdka błysnie na wieczornym niebie,
 gdy popłynie w świat kolęda,
 przy choince zbiera się rodzina,
 to już są święta.*

Ref.: *Gwiazdka z nieba śle promyki złote
i spełnia nam marzenia.
Z ust do ust i z serc do serc
płyną dobre życzenia.* } bis

II. *Na wigilijnym stole jasno płonie świeca
i dwanaście potraw czeka.
Znajdzie się dziś miejsce dla każdego,
to już są święta.*

Ref.: *Gwiazdka z nieba...*

III. *I dziś życzymy sobie tego, co najlepsze,
dużo zdrowia, dużo szczęścia.
I prezentów pod choinką wiele,
to już są święta.*

Ref.: *Gwiazdka z nieba...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- O czym jest piosenka?
- Po czym rozpoznamy, że zbliżają się święta?

4. Zabawa *Choinki*.

Dzieci maszerują w rytm muzyki każdej zwrotki piosenki. Podczas refrenu zatrzymują się i kreślą oburącz w powietrzu przed sobą kształt choinki – z góry na dół.

5. Nauka pierwszej zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu (pozostałych zwrotek dzieci będą się uczyć w kolejne dni).

6. Zabawa przy piosence.

Dzieci maszerują lub podskakują przy akompaniamencie bębena. Gdy usłyszą melodię piosenki, zatrzymują się, dobierają w pary, stają w lekkim rozkroku i kołyszą się w prawo i w lewo, przenosząc ciężar ciała z jednej nogi na drugą.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Przedświąteczne porządki*.

Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie grzechotki. Podczas przerwy w muzyce naśladują wykonywanie *przedświątecznych porządków* (np. ścieranie kurzy, odkurzanie, itp.).

 Wykonanie kartonika ze świątecznym motywem.

Przed zajęciem nauczyciel przygotowuje dla każdego dziecka kolorowy kartonik o wymiarach 7 cm x 12 cm, kartonowe szablony: choinki, gwiazdki, dzwoneczka – mniejsze niż wielkość kartonika po złożeniu.

1. Nawiązanie do zwyczaju ubierania choinki w wigilijny ranek.

- Wyjaśnienie, skąd wywodzi się zwyczaj dekorowania choinki.

Jak wynika z historycznych zapisów, choinkę ubierano już 500 lat temu. Po raz pierwszy drzewko bożonarodzeniowe ustawiono we francuskim mieście Strassburgu i właśnie tam narodził się zwyczaj dekorowania choinki. Pierwotnie jako ozdób używano szyszek, jabłek, orzechów, świeczek. Później – ozdób wykonanych ze słomy.

- A czym dekorujemy dzisiaj choinki?

- Zaproponowanie dzieciom nietypowego sposobu ozdobienia choinki – karnecikami ze świątecznymi motywami.

 Zabawa ruchowa *Żywa choinka*.

Na środku sali staje najwyższe dziecko, które na wysokości bioder trzyma obręcz. Dookoła obręczy stają dzieci, które będą gałązkami choinki. Do nich dołączają pozostałe dzieci, trzymając

się za jedną rękę. Wszystkie dzieci są zwrócone w jednym kierunku. Obracają się i rytmicznie wypowiadają tekst: *Choinko, choinko zielona, wczoraj byłaś w lesie, dzisiaj przyszłaś do nas.*

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.
 - Odrysowanie dowolnego motywu świątecznego na białej stronie papieru kolorowego.
 - Wycięcie narysowanego wzoru, złożenie kartonika na pół.
 - Przyklejenie wyciętego motywu na pierwszej stronie złożonego kartonika.
 - Ozdobienie karnecika brokatowym długopisem.
 - Przedziurkowanie złożonego karnecika, przełożenie przez niego wstążeczki.
 - Napisanie wewnątrz karnecika swojego imienia (samodzielnie lub z pomocą nauczyciela).
3. Wykonanie karnecików przez dzieci.
4. Wspólne dekorowanie choinki w sali.

Oprócz bombek, dzieci wieszają na choince swoje karneciki i wykonany wspólnie łańcuch. Po zakończeniu dekorowania dzieci śpiewają piosenki o choince i znane im kolędy.

III

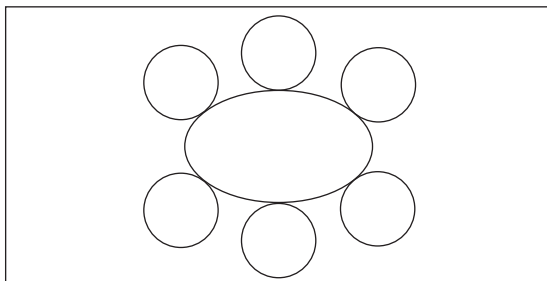
1. Ćwiczenia w książce, s. 40.

Czytanie całościowe wyrazów – nazw przedmiotów. Wskazywanie obrazków prezentów, w których te przedmioty są ukryte.

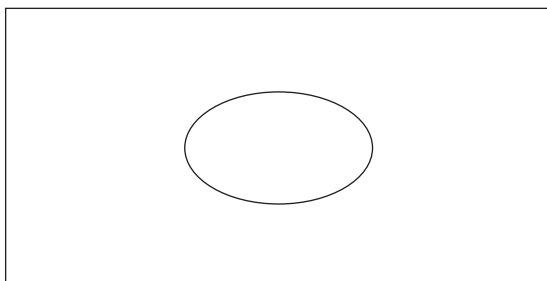
2. *Wieczera wigilijna prawdziwą ucztą dla podniebienia* – kwiat grupowy (według J. Krzyżewskiej).
- Podział dzieci na kilka grup.

Każda grupa dostaje po jednym plakacie wykonanym według wzoru.

Każde dziecko dorysowuje swój płatek kwiatu i wpisuje swoje imię lub inicjały.

Następnie każde dziecko w swoim płatku rysuje potrawy, jakie są podawane w jego domu podczas wigilijnej.

Dzieci w określonym czasie dokonują porównania poszczególnych zestawów wigilijnych dań i wspólnie rysują w środku kwiatu te potrawy, które powtarzają się we wszystkich domach. Jedno dziecko z każdej grupy przedstawia wyniki prac grupowych, a więc odpowiada na pytania: Jakie potrawy powtarzają się we wszystkich domach, a jakie nie? Czym różnią się te potrawy?

Następnie porównują potrawy ze środka kwiatu we wszystkich grupach.

Dzień 4. Sześć choinek

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 6,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa cyfrę 6,
- uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie M. Strękowskiej-Zaremby *Tajemnica świątecznego lasu*, sylwety 6 śniegowych kul różnej wielkości, duża, sześcienna kostka do gry, duży kosz, kartoniki z cyframi od 1 do 6, obręcz, pocięte kartki świąteczne, kartki z bloku, klej, bębenek, tamburyn, książka, s. 41, karty pracy, cz. 2, s. 58, 59, 60.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 41.

Słuchanie wiersza N. Usenko *Wigilia*. Opowiadanie o rodzinie przedstawionej na ilustracji.

2. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej.

Składanie w całość kartek świątecznych pociętych na 6–7 części. Przeliczanie elementów i przyklejanie ich na kartce z bloku.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XV (*przewodnik*, s. 84).

II

Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 6.

Nauczyciel umieszcza na tablicy wycięte z kartonu sylwety pięciu (przygotował sześć) śniegowych kul różnej wielkości.

1. Rozmowa wprowadzająca.

- Co przypominają wam te sylwety?
- Do czego można użyć śniegowych kul?
- Czy zawsze śnieg daje się zlepić w kulki?

2. Liczenie śniegowych kul umieszczonych na tablicy.

- Ułożenie ich od najmniejszej do największej.
- Umieszczenie obok nich kartonika z cyfrą 5.
- Umieszczenie na tablicy jeszcze jednej kuli.
- Podpisanie kul – 5 i 1.

3. Omówienie wyglądu cyfry 6.

- Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry 6 przez nauczyciela.
- Kreślenie cyfry 6 w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegi lub koleżanki.

4. Dokończenie zapisu: 5 i 1 to 6.

5. Oglądanie dużej, sześciennej kostki do gry.

Liczenie ścianek i oczek na kolejnych ściankach.

6. Zabawa *Pokaż cyfrę*.

Dzieci gromadzą się przed nauczycielem, obok którego stoi duży kosz. Każde dziecko ma komplet kartoników z cyframi od 1 do 6. Nauczyciel podrzuca do góry kostkę tak, aby wpadła do kosza. Jedno z dzieci podchodzi i odczytuje liczbę oczek wylosowanych na kostce. Nazywa liczbę, pokazuje pozostałym dzieciom, podnosząc kostkę, a one podnoszą kartoniki z odpowiednią liczbą.

7. Karty pracy, cz. 2, s. 58, 59.

Rysowanie tyłu bombek, aby ich liczba odpowiadała umieszczonej obok cyfrze.

Uzupełnianie bombek na rysunkach choinek tak, żeby wszędzie było ich po sześć. Kolorowanie choinek i bombek.

Kolorowanie szóstej bombki, licząc od lewej strony. Kolorowanie szóstej bombki, licząc od prawej strony.

Liczenie paczek pod obrazkami choinek. Odszukanie wśród naklejek odpowiednich cyfr i naklejanie ich nad choinkami.

Pisanie cyfr 6 po śladach.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII (przewodnik, s. 76–77).

III

1. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby *Tajemnica świątecznego lasu* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/238091/v/2/t/student-canon/m/KL2_ORE_V9_JESIEN_2_2_16_071_p2, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

Mieć wujka leśnika to dopiero frajda! Ola i Marcel nie mogli się doczekać wizyty w leśniczówce. Tata obiecał, że tym razem choinkę wybiorą sami, a wujek Marek pomoże im znaleźć najładniejszą.

W podróż do swego brata i jego milej żony, Heleny, zabrała ich mama.

– Drzewko z lasu to zupełnie co innego niż takie z supermarketu! – cieszyła się Ola, całując leśniczego w policzek.

– Bo wiesz, wujku... – Marcel witał się po męsku, mocno ściskając dłoń wujka. – ...te ze sklepu są... mniej prawdziwe niż te z lasu! – ogłosił z powagą.

Wujek uśmiechnął się pod wąsem i chciał coś wyjaśnić, ale ciocia Helena zaprosiła wszystkich na pyszną zupę z suszonych grzybów.

– Święta w leśniczówce też są prawdziwsze – westchnęła Ola przy drugim talerzu zupy.

Dom lśnił już czystością. Pachniało w nim ciastem i grzybami, a przez umyte małe okienka widać było puchowe płatki śniegu, wdzięcznie opadające na drzewa i ziemię.

– Przyjedźcie za rok na Wigilię – uśmiechnęła się ciocia. – Ma się rozumieć, jeśli mój piernik wam smakuje – dodała, stawiając przed dziećmi talerzyki z kawałkami ciasta.

– Już czas – wujek spojrzął na zegar z kukułką. – Za chwilę w lesie będzie ciemno i nie znajdziemy waszej wymarzonej choinki.

Zanim cała gromadka opuściła dom, ciocia Hela wręczyła Oli siatkę z jakimiś smakołykami.

– Nie jesteście głodni! – zaprotestowała Ola.

– Toteż nie dla was przygotowałam świąteczną paczkę. Wujek wyjaśni, co należy z nią zrobić – uśmiechnęła się ciocia.

– Jak to? Tu jest las? – Marcel oniemiał.

Nie zdążył się zmęczyć, a już stał w labiryncie okazałych choinek.

– To las specjalny. Posadzony z myślą o Bożym Narodzeniu – wyjaśnił wujek, wybierając jedną ze ścieżek.

– Las świąteczny? – Ola aż pokraśniała. Nigdy nie słyszała, żeby rosły świąteczne lasy.

– Właśnie taki – wujek spojrzął na rodzeństwo z uśmiechem. – Co roku ludzie chcą, aby w ich domu pachniała choinka. Gdyby każdy wycinał drzewko dla siebie, nie byłoby lasów. Dlatego stworzono specjalne miejsca, gdzie sadi się choinki z myślą o świątecznej tradycji.

– I tutaj... – Marcel powiódł wzrokiem po ścieżkach obsadzonych świerkami.

– ...i tutaj jest jedna z wielu takich szkólek.

– Spójrzcie! – Ola zadarła głowę. – Jaka piękna!

Stała przy prostej, strzelającej w niebo choince.

– Rzeczywiście, bardzo urodziwa – wujek Marek popatrzył na drzewko fachowym okiem.

– I nadaje się, aby wam towarzyszyć w Boże Narodzenie.

- *Aż żal, że ją wytniemy!* – Marcel spoglądał z lekkim przerażeniem na siekierkę wujka.
- *Na szczęście możemy to zrobić. A nawet powinniśmy. Na tym miejscu wkrótce urosnie nowe drzewko, które też kogoś ucieszy.*
- *Wujku...* – Ola starannie przemyślała swoje pytanie. – *Czy to znaczy, że choinki na placach przed sklepami też są stąd?*
- *Stąd – przytaknął wujek. – Są ze specjalnej hodowli.*
- *To one też są prawdziwe, te sklepowe...* – westchnął Marcel z zawodem w głosie.
- *Za to wasza jest najładniejsza, prawda?* – wujek potrząsnął koroną świerka, aż posypał się z niego śnieg.

Dzieci wracały szczęśliwe. Marcel pomagał wujkowi nieść drzewko, a przynajmniej tak mu się wydawało, bo zapadał się w śnieg i trzeba było momentami nieść także Marcela.

- *Olu, czy masz paczkę od cioci?* – zapytał wujek, gdy wylonili się z zielonej gęstwiny.
- *Tak! Zupełnie o niej zapomniałam!*

Wujek odstawił choinkę i oświadczył poważnym głosem, że teraz jest najważniejsza chwila, by zrobić prezent... ptakom.

- *Tym zimującym – dodał. – Co roku stroimy specjalnie dla nich jedno drzewko. A potem z okna kuchni patrzymy, jak się cieszą z podarków.*

W siatce dzieci znalazły dziwne bombki. Kuleczki wypełnione ziarenkami dla leśnych łakomczuchów. Rozwiesiły je na choince, a następnego dnia, podczas śniadania, patrzyły na skrzydlaty tłumek, który opadł na drzewko z wesołym świergotem.

- *Szkółka, szkołka...* – mruczał Marcel. – *Już wiem!* – zawołał nagle – *To takie miejsce, gdzie choinki uczą się rosnąć, żeby potem trochę pomieszkać z dziećmi!*

Wszyscy przyznali mu rację, a ciocia Hela odkroiła z pachnącej blachy kawałek sernika. I właściwie było tak, jak powinno być w święta Bożego Narodzenia. Radośnie, wesoło. I słodko. Bo nie ma nic słodsze na świecie niż sernik cioci Helenki.

- Gdzie mieszkał wujek Marek? Kim był?
- Po co Ola, Marcel i tata pojechali do wujka?
- Czy można wycinać drzewka iglaste skąd się chce, czy tylko z wyznaczonych miejsc?
- Dla kogo dzieci zrobiły choinkę?

2. Karta pracy, cz. 2, s. 60.

Czytanie całościowe wyrazu **jemiola**. Kolorowanie stroika. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

 Zabawa ruchowa *Żywa choinka* (przewodnik, s. 90–91).

Dzień 5. Pajac choinkowy

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania,
- uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie L. Łącz *Choinkowy pajac*, ilustracje do opowiadania, nagranie piosenki o choince, obręcz, bębenek, tamburyn, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 27, karty pracy, cz. 2, s. 61, 62, 63.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Cicho – głośno*.

Dzieci śpiewają piosenkę o świętach na przemian: pierwszą zwrotkę głośno, drugą – cicho. Określają, kiedy, w jakich sytuacjach śpiewamy głośno (podczas zabawy, na występach, gdy jest nam wesoło...), a kiedy cicho (gdy usypiamy, np. lalkę, gdy jest nam smutno...).

2. Karta pracy, cz. 2, s. 61.

Rysowanie po śladzie pierwszej połowy choinki. Rysowanie drugiej połowy choinki, mówiąc rymowanek: *Cho-in-ka zie-lo-na pięk-nie przy-stro-jo-na*.

Liczenie elementów, naklejanie cyfr odszukanych wśród naklejek.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XV (*przewodnik*, s. 84).

II

 Słuchanie opowiadania L. Łącz *Choinkowy pajac* (źródło e-podręcznik: http://www.epodreczniki.pl/reader/c/238091/v/2/t/student-canon/m/KL2_ORE_V9_JESIEN_2_2_16_072_p1, licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa 3.0 Polska).

1. Karta pracy, cz. 2, s. 62.

Czytanie imion ukrytych w płataninkach. Łączenie głosek z nazw obrazków wskazanych liczbami; określanie, jakie prezenty dostały dzieci.

– Gdzie Mikołaj umieszcza prezenty przed świętami?

2. Słuchanie opowiadania.

Późnym wieczorem w całym domu panowała cisza. W sypialni dawno spali zmęczeni przygotowaniem do Wigilii rodzice, a obok pokoiku dzieci, w największym pokoju, na samym jego środku, stała dumnie wysoka choinka.

„Jak pięknie jestem ubrana! – myślała zachwycona. – Widzę zawieszona na moich gałązkach różnobarwne bombki, pajacyki, a na samym czubku mam prześliczną, srebrzystą gwiazdę. Lśni jak diadem! Ale chyba najładniejszy jest ten długi łańcuch z pasków kolorowego papieru. Dzieci same wycinały wąskie paseczki, a potem łączyły je białym klejem. Bałam się, że im się znudzi i łańcuch będzie za krótki, ale nie! Owinęły mnie nim całą, od stóp do głów. Krzys poza tym wymyślił, że powiesi też cukierki w kolorowych papierkach i małe pierniczki, a jego siostrzyczka Ewa pozawijała orzechy w złote i srebrne papierki po czekoladzie. Wyglądam przepięknie!”

Choinka zachwycałaby się sama sobą jeszcze długo, gdyby nie zaskakujące wydarzenie. Nagle usłyszała bowiem wyraźne chrupanie: „chrup, chrup... chrup, chrup... chrup, chrup...”

„Ojej, to pewnie myszka! – przestraszyła się. – Gotowa ugryźć mnie w nogę!”

Stała więc wyprostowana i wsłuchiwała się w dziwne, niespodziewane dźwięki.

Nagle... trach! Jedna z małych gałązek złamała się i na podłogę, obok drzewka, spadł z hukiem spory pajac.

Choinka oburzyła się nie na żarty.

– Złamałeś mi gałązkę! – powiedziała z wyrzutem. – Kim ty właściwie jesteś? Takich dużych pajaców dzieci nie wycinały z papieru. Krzys wycinał i wieszał na gałązkach same malutkie, lekkie i całkiem płaskie. A ty masz brzuch jak beczka!

Pajac w czerwonej czapeczce spuścił głowę.

– Utyłem trochę, bo schrupałem dużo cukierków – wymamrotał wyraźnie zawstydzony. – I kilka orzechów. I jeszcze wszystkie pierniczki.

Rzeczywiście, teraz dopiero choinka zauważyła, że wokół niej leżą na podłodze pogniecione papierki.

– No, coś podobnego! Jak można być tak łakomym! Wstyd!

Pajac wyglądał na szczerze zawstydzonego i coraz niżej spuszczał głowę. Wyraźnie zbierało mu się na płacz. Choince, która miała dobre serce, zrobiło się go żal.

– Już dobrze, nie bec. Nic takiego się nie stało, mam mnóstwo innych gałązek, ale bardzo mnie zeszpecileś. Wyglądałam dużo ładniej.

– I tak jesteś piękna! – wykrzyknął szczerze pajac. – Dzieci na pewno powieszają jutro nowe cukierki i pierniczki. Nie martw się!

– Mam nadzieję – westchnęła choinka. – Posprzątaj chociaż te papierki. Przygotowany do Wigilii pokój wygląda teraz jak śmietnik.

– Oczywiście! Masz rację – zgodził się pajac. – A ja, w zamian za to, że się nie gniewasz, zatańczę ci i zaśpiewam.

– Umiesz śpiewać? To świetnie! Uwielbiam śpiew i taniec – ucieszyła się choinka. – A może znasz jakąś kolędę? Niektóre bywają wesołe!

– Jasne, że nie wszystkie są powolne i poważne. Są też radosne, wesołe, w żywym, skocznym rytmie. Przecież fakt, że narodził się Pan Jezus, to radosna nowina, a nie smutna i ponura.

– Tak, wiem. Na przykład „Przybieżeli do Betlejem pasterze”. Znasz?

– Znam. Zaśpiewajmy razem. Tańczyć nie będę, bo umiem tylko stepować i rapować, a to w czasie świąt nie wypada.

Pajac i choinka zaśpiewali razem, chyba nawet na dwa głosy. Cichutko, żeby nie zbudzić rodziców, a zwłaszcza dzieci. Trzeba się wyspać. Jutro przecież ważny, pełen wrażeń dzień – Wigilia.

„Może nawet przyjdzie Mikołaj i położy wokół mnie prezenty? – pomyślała nasza choinka, gdy skończyli śpiewać, a pajac zbierał porzrzucone papierki. – Dzieci były przecież takie grzeczne. Same zrobiły ozdoby choinkowe i pomagały mamie w kuchni”.

– Wejź sobie na tę dolną gałązkę, zapraszam – powiedziała, gdy tylko skończył. – A na przyszłość pamiętaj, że łakomstwo, zwłaszcza jeśli chodzi o słodycze, przeważnie kończy się bólem brzucha.

– Oj, tak, tak – mruzczał pajac pod nosem, wdrapując się na gałązkę.

„Jaka ładna i miła ta choinka – myślał. – Szczęście, że wszystko tak dobrze się skończyło”.

Po chwili zasnął i w całym domu znów zapanowała przedświąteczna cisza.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- O czym myślała zachwycona choinka?
- Czym ozdobili choinkę Krzys i Ewa?
- Co zrobił pajac?
- Czy choinka się na niego długo gniewała?
- Co w zamian za to zrobił pajac?

4. Dowolny taniec przy nagraniu piosenki o choince.

5. Rysowanie takiej choinki, jaka jest w domach dzieci.

- Zabawa ruchowa *Żywa choinka* (przewodnik, s. 90–91).
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII (przewodnik, s. 76–77).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 63.

Oglądanie obrazków. Zaznaczanie ich kolejności – wpisywanie przy obrazkach odpowiednich liczb. Opowiadanie historyjki i nadawanie jej tytułu.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 27.

Kończenie rysowania wzorów na rysunkach bombek według podanego rytmu. Pisanie cyfr 6.

3. Kolędowanie wokół choinki.

- Składanie sobie życzeń.
Dzieci wraz z nauczycielem indywidualnie składają sobie życzenia.
- Śpiewanie piosenek o tematyce świątecznej, zimowej.
Dzieci wraz z nauczycielem siedzą wokół choinki, śpiewają piosenki, opowiadają, jak obchodzi się święta w ich domach.

Styczeń

Tydzień I: W świecie baśni

Dzień 1. *S* jak *smok*

Cele główne:

- zapoznanie z literą s – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę s – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

Środki dydaktyczne: zagadki o baśniowych postaciach, litery, nakrywki – białe, niebieskie, czerwone, skakanki, kartoniki z poznanymi literami, rymowanka, bębenek, obrazki – smoka i dinozaura, zdjęcia (obrazki) ptaków, liczby, litery s: mała i wielka, drukowana i pisaną, wyrazy: **smok**, **Sara**, kartoniki w 2 kolorach – żółtym i zielonym (z sylabami), tamburyn, kartoniki z wyrazami, karty pracy, cz. 2, s. 64, 65, 66, 67, 68.

Przebieg dnia

I

1. Rozwiązywanie zagadek o baśniowych postaciach.

*Kto na balu w pałacu
spędził czasu niewiele,
a wybiegając z balu,
zgnubił pantofelek?* (Kopciuszek)

*Kto daleko w lesie,
za górami, rzekami,
mieszkał w maleńkiej chatce
z siedmioma krasnoludkami?*
(królewna Śnieżka)

*Jest potężny, groźny też,
często zijeje ogniem.*

*W baśniach go spotykasz, wiesz,
a zwie się on... (smok)*

*Noszą czerwone czapeczki,
rosną im gęste bródki.
Czy wiesz, kto to jest?
To (krasnoludki)*

*Dzięki jego fortelom
tak się sprawy miały –
że z młodego młynarczyka
powstał król wspaniały. (kot w butach)*

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVI (według M. Markowskiej).

- Zabawa *Zimowa wędrówka*.

Dzieci wędrują *po głębokim śniegu* – maszerują w miejscu, wysoko unosząc kolana, w rytmie wystukiwanym na bębenu przez nauczyciela. Gdy bębenek milknie, dzieci zatrzymują się, *bo przed nimi znajduje się stok. Siadają na sankach i zjeżdżają z góry* – w siadzie prostym, ramiona mają wyprostowane w przód, tułów w lekkim skłonie w tył. Na dźwięki bębena kontynuują *wędrówkę po śniegu*.

- Zabawa *Usuwanie zaspę*.

Dzieci stają przed nauczycielem w luźnej gromadce. Naśladują *usuwanie zaspę* poprzez *na-bieranie łopatą śniegu i wyrzucanie go za siebie* – silnie prostują ramiona w dół, ze skłonem tułowia w przód, i wykonują zamaszysty wymach ramion w górę, ze skłonem tułowia w tył.

- Zabawa *Łyżwiarskie sztuczki*.

Dzieci naśladują *jazdę na łyżwach*, wykonując różne ciekawe figury – podskoki, obroty, przeskoki z nogi na nogę, wymachy, krążenia ramion.

- Zabawa *Tunel w śniegu*.
Dzieci maszerują jedno za drugim po obwodzie koła. Na hasło: *Wchodzimy do niskiego tunelu*, przyjmują pozycję na czworakach i przechodzą przez tunel. Gdy nauczyciel informuje, że tunel się skończył, kontynuują marsz. Na hasło: *Wchodzimy do wąskiego tunelu*, dzieci ustawiają się twarzami do środka koła, przesuwiają się bokiem, pokonują tunel krokiem odstawno-dostawnym.
- Zabawa *Na narty!*
Dzieci ustawiają się po jednej stronie sali. Przemieszczają się na drugą stronę, naśladując *jazdę na nartach biegowych* – w lekkim skłonie w przód, wykonują długie kroki i naprzemiennie poruszają ramionami.
- Marsz w miejscu z powtarzaniem rymowanki.
Dzieci maszerują w miejscu, powtarzając za nauczycielem rymowankę.

*Zima krótkie dni ma.
Ciemno robi się raz-dwa.
Rano znowu wyruszymy
do palacu pani zimy.*

II

- Wprowadzenie litery *s* – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
- Oglądanie obrazka smoka i obrazka dinozaura.
 - Wskazywanie i omawianie różnic między nimi.
 - Wskazywanie i nazywanie podobieństw między smokiem i dinozaurem.
 - Analiza i synteza słowa *smok*.
 - Dzielenie słowa *smok* na sylaby.
 - Dzielenie słowa *smok* na głoski.
 - Co słyszycie na początku słowa *smok*?
 - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *s* (*sarna, ser, samolot...*), mających ją na końcu (*nos, ananas, las...*) oraz w środku słowa (*kapusta, klasa, laska...*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *smok*?
 - Budowanie schematu słowa *smok*.

□ □ □ □
 - Określanie rodzaju głoski.
 - Wypowiadanie głoski *s* długo: *ssssyyyyy...*
 - Wypowiadanie głoski *s* krótko: *s, s, s, s...*
 - Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
 - Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *smok*.
 - Synteżowanie głosek z nazw ptaków, wskazanych liczbą.
Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia (obrazki) ptaków, a pod nimi liczby. Dzieci dzielą nazwy na głoski i łączą te, które wskazuje liczba.
Obrazki: sroka wrona wróbel gawron
(1) (5) (2) (2)
 - Dzieci podają otrzymane imię – *Sara*.
 - Analiza i synteza słuchowa imienia *Sara*.
Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie schematu oraz modelu imienia *Sara*.
 - Pokaz litery *s*: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
 - Umieszczenie pod modelami słów *smok, Sara* poznanych liter: **s, S, a, o, k, m, r**.
 - Odczytanie wyrazów: **smok, Sara**.
 - Zabawa ruchowa *Co to za wyraz?*

Dzieci poruszają się po sali w sposób określony przez nauczyciela, np. podskokami obunóż, na jednej nodze, idąc w przysiadzie, biegnąc... Na sygnał – dźwięki tamburynu – dzieci zatrzymują się i czytają wyraz (umieszczony na kartoniku), który trzyma nauczyciel. Po odczytaniu poruszają się nadal w sposób określony przez nauczyciela.

Przykładowe wyrazy: **ser, kostka, miska, smok, deser, laser, osa, rosa, soki, trasa.**

10. Dobieranka sylabowa.

Nauczyciel przygotowuje kartoniki w dwóch kolorach – żółtym i zielonym. Na żółtych są umieszczone pierwsze sylaby wyrazów, a na zielonych – drugie sylaby. Dzieci łączą kartoniki i czytają otrzymane wyrazy.

Przykładowe sylaby: **sro - ka, ka - sa, mis - ka, ra - ki, smo - ki, so - ki, las - ka.**

Utrwalanie poznanych liter.

1. Zabawa językowa *Łowimy litery.*

Nauczyciel rozkłada na dywanie skakanki, nadając im kształt koła. Następnie daje dzieciom kartoniki z poznanymi literami (małymi i wielkimi, drukowanymi). Na hasło *Litery się bawią*, dzieci – *litery* – biegają swobodnie pomiędzy kołami. Na hasło *W kołach stają*, wszystkie dzieci zatrzymują się i słuchają, które litery mają stanąć w kołach. W tym czasie nauczyciel wyraźnie wymawia wybrane głoski, których odpowiedniki – *litery* – mają stanąć w kołach. Na początku nauczyciel wypowiada pojedyncze głoski, a w dalszych powtórzeniach zabawy są to podwójne głoski lub nawet ich grupy.

2. Karty pracy, cz. 2, s. 64, 65, 66, 67.

- Określanie, co dzieje się na obrazkach. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *s*. Czytanie tekstu.
- Dzielenie na głoski nazw obrazków. Rysowanie pod nimi odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery *s* z poznanymi literami. Rozwiązywanie rebusów.
- Czytanie par wyrazów. Podkreślanie liter, którymi różnią się wyrazy w każdej parze. Rozwiązywanie krzyżówki – nazywanie obrazków, naklejanie w odpowiednich okienkach krzyżówki liter tworzących te nazwy. Odczytanie hasła.
- Kreślenie liter *s, S* pisanych w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegów lub koleżanek.
- Pisanie liter *s, S* po śladach, a potem – samodzielnie.

 Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie drzew i krzewów w zimowej szacie.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 68.

Nazywanie przedmiotów umieszczonych w ramkach. Odszukiwanie ich właścicieli wśród naklejek, naklejanie w odpowiednich miejscach.

2. Scenki improwizowane – spotkania postaci z różnych baśni.

Dzieci wybierają sobie bohaterów baśniowych, a następnie dobierają się w pary za pomocą wyliczanki:

*Śnieżka, Kopciuszek
i wilk zły!
Kto teraz będzie?
Chyba ty!*

Na przykład rozmawiają ze sobą Czerwony Kapturek i Śnieżka albo krasnoludek i Calineczka.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Krasnoludki i wielkoludy.*

Na hasło *Krasnoludki* dzieci biegają leciutko na palcach po sali, a na hasło *Wielkoludy* – chodzą ciężko całymimi stopami po sali.

Dzień 2. Jaś i Małgosia

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- opowiada baśń,
- ćwiczy szybkość i gibkość.

Środki dydaktyczne: fragment baśni *Jaś i Małgosia*, nagrania: utworu A. Vivaldiego *Zima* z cyklu *Cztery pory roku*, spokojnej muzyki, obrazek o baśniowej tematyce, ilustracje do baśni *Jaś i Małgosia*, napisy, obrazki: dotyczące różnych baśni, postaci baśniowych, rolki po ręcznikach papierowych, pudełko, chustki szyfonowe, bębenek, tamburyn, rymowanka, karton, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 28, książka, s. 42, karta pracy, cz. 2, s. 69.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Rysujemy z pamięci*.

Nauczyciel przygotowuje prosty obrazek o baśniowej tematyce. Dzieci maksymalnie przez 20 sekund wpatrują się w niego. Po upływie wyznaczonego czasu nauczyciel go zasłania (lub odwraca), a dzieci próbują go odworzować z pamięci na kartonie.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 28.

Nazywanie kolejnych bohaterów baśni przedstawionych na obrazkach. Rysowanie po śladach rysunku zamku. Pisanie liter **s, S**.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVI (*przewodnik*, s. 97–98).

II

Wokół baśni „Jaś i Małgosia” – ćwiczenia i zabawy.

Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel przygotowuje ilustracje do baśni, obrazki, napisy, ale nie przypina ich do tablicy.

1. Ćwiczenia klasyfikacyjne *Z jakich baśni one są?*

Nauczyciel przypina do tablicy obrazki postaci – Śnieżki, Czerwonego Kapturka, Jasia i Małgosi, a pod nimi rozrzucone obrazki: *lustro, piec, wilk, zamek, zegar, czarny kot, pierniki, nadgryzione jabłko, koszyczek, korona*.

Dzieci segregują obrazki według baśni, których dotyczą, i umieszczają je pod obrazkami odpowiednich postaci.

Dzielią nazwy obrazków na sylaby, a wybranych – na głoski (*lustro, zamek, zegar, kot, korona*).

2. Słuchanie fragmentu baśni *Jaś i Małgosia*, czytanego przez nauczyciela lub odtwarzanego z płyty.

- Odgadywanie tytułu baśni przez dzieci.

3. Układanie ilustracji do baśni *Jaś i Małgosia* według kolejności zdarzeń.

- Opowiadanie baśni kolejno przez dzieci według ułożonych ilustracji.

4. Ocenianie zachowania dzieci – Jasia i Małgosi – i Baby-Jagi.

- Czy dzieci postąpiły słusznie?
- Dlaczego gryzły pierniki z domku?
- Czy Baba-Jaga była dobra?
- Co chciała zrobić dzieciom?
- Czy dzieci były zmuszone wpełznąć ją do pieca? Co inaczej by je spotkało?

5. Karta pracy, cz. 2, s. 69.

Kolorowanie domku z piernika. Określanie, kto w nim mieszkał. Naklejanie po lewej stronie domku obrazka właścicielki domku (odszukanego wśród naklejek), po prawej stronie – obrazka dzieci, które podgryzały domek.

Kończenie rysowania szlaczków.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII.

Nauczyciel rozkłada na środku sali rolki po ręcznikach papierowych (dla każdego dziecka).

I

- Zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali w rytmie wystukiwanym na tamburynie przez nauczyciela. Gdy instrument milknie, dobiegają do przyborów i starają się podnieść po dwie rolki. Dzieci, którym to się udało, otrzymują brawa. Następnie odkładają rolki na miejsca i zabawa toczy się od początku.

Utrudnienie: dzieci starają się zebrać jak najwięcej rolek.

II

- Zabawa bieżna *Podnieś i połóż*.

Rolki są złożone w pudełku na obwodzie koła. Dzieci biegną po obwodzie koła. Dobiegając do przyborów, podnoszą rolki prawą ręką i biegną dalej. Gdy wszystkie dzieci wykonają zadanie, na sygnał nauczyciela wykonują w tył zwrot, przekładając rolki do drugiej ręki, i rozpoczynają bieg w przeciwnym kierunku. Dobiegają do pudełka i wkładają przybory do środka.

Utrudnienie: dzieci starają się wykonać wszystkie czynności, nie zatrzymując się.

- Ćwiczenia mięśni grzbietu – *Kalejdoskop*.

Dzieci w leżeniu przodem, ramiona trzymają przed sobą, w dłoniach mają rolki – *kalejdoskopy*. Podnoszą ramiona nad podłogę, obracają *kalejdoskopy* w dłoniach, uginając ramiona, przykładają je do oczu i zagląдают do środka. Następnie wracają do leżenia i odpoczywają.

- Ćwiczenia mięśni szyi – *Patrzmy przez lunety*.

Dzieci w siadzie skrzyżnym, mają rolki – *lunety* – przyłożone do oczu. Wykonują płynne skręty głowy w prawą i w lewą stronę, następnie skłony w przód i w tył.

- Ćwiczenia mięśni nóg – *Skok, obrót i skok*.

Dzieci stoją, stopy mają złączone, rolka leży poziomo przed każdym dzieckiem. Wykonują przeskoki obunóż przez rolki w przód. Przed każdym skokiem odwracają się, ustawiając się przodem do przyboru.

Utrudnienie: dzieci wykonują przeskoki obunóż przez rolki – w przód i w tył.

- Ćwiczenia mięśni brzucha i stóp – *Walek do ciasta*.

Dzieci w siadzie skulnym, podpartym z tyłu, na ramionach, stopy mają oparte delikatnie na rolkach. Turlają stopami rolki jak najdalej w przód i z powrotem – *walkują ciasto*.

Utrudnienie: wykonują turlanie rolek po skosie, w prawą i w lewą stronę.

- Ćwiczenia kształtujące zręczność – *Walec*.

Dzieci w siadzie prostym, kładą rolki na głowach i turlają je dłońmi skierowanymi w górę, z głowy, po twarzy, klatce piersiowej, brzuchu, udach, podudziach do stóp i z powrotem. Na wysokości klatki piersiowej palce dłoni są skierowane w dół.

III

- Zabawa uspokajająca *Trębacz*.

Dzieci maszerują dookoła sali w rytmie wystukiwanym przez nauczyciela na tamburynie. Gdy instrument milknie, zatrzymują się, przykładają rolki – *trąbki* – do ust i naśladują dźwięki instrumentu: *tru-tu-tu-tu, tru-tu-tu-tu*. Ponowne dźwięki tamburynu *zapraszają* je do marszu.

III

1. Zabawa *Taniec śnieżynek*.

Nauczyciel rozdaje dzieciom chustki szyfonowe. Dzieci poruszają się rytmicznie przy nagraniu utworu A. Vivaldiego *Zima* z cyklu *Cztery pory roku*. Potem ilustrują taniec na kartonie za pomocą linii falistych i spirali.

2. Ćwiczenia w książce, s. 42.

Rozwiązywanie części rebusów samodzielnie, a pozostałych – wspólnie z nauczycielem.

Zabawa muzyczno-ruchowa *Czarodziejski zamek*.

Dzieci chodzą przy dźwiękach spokojnej muzyki po całej sali, która jest *czarodziejskim zamkiem*. W zamku oglądają wszystkie piękne *obrazy, meble, świeczniki...* Gdy muzyka cichnie – nieruchomieją w takiej pozycji, w jakiej były w momencie jej przerwania. Tak *zaczarowane* trwają do momentu, gdy znów zabrzmie muzyka.

Dzień 3. Czerwony Kapturek

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- ustawia się w rzędzie, w szeregu,
- wykonuje w grupie papierowego smoka.

Środki dydaktyczne: piosenka *Baśniowi przyjaciele*, arkusze papieru – białego i szarego, zagadka, szarfa, poznane litery drukowane, sznurek, gazety, taśma samoprzylepna, farby plakatu, pędzle, klej, napis *Smoki i smoczki*, kartki z liniaturą o coraz mniejszej szerokości, bębenek, tamburyn, rymowanka, szarfa, kolorowe mazaki, książka, s. 43, 44, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 29.

Przebieg dnia

I

1. Ćwiczenia w książce, s. 43.

Określanie, co robią krasnoludki na obrazkach. Wymyślanie dla nich imion pochodzących od wykonywanej czynności.

2. Ćwiczenie ekspresji językowej pod hasłem *Układamy baśń*.

Dzieci siedzą w kręgu na dywanie i kolejno wypowiadają zdania tak, aby tworzyły logiczną całość. W ten sposób powstaje baśń ułożona przez wszystkie dzieci.

Pierwsze zdanie baśni może zacząć nauczyciel. Np.

Za siedmioma górami, za siedmioma morzami stał zamek, w którym mieszkał smok mieniący się wszystkimi kolorami tęczy...

Baśń można nagrać, a następnie odtworzyć ją dzieciom.

Ćwiczenia poranne – zestaw XVI (*przewodnik*, s. 97–98).

II

Zabawy przy piosence *Baśniowi przyjaciele*.

1. Rytmiczne wymawianie za nauczycielem tekstu:

Cza-ry-ma-ry, cza-ry-ma-ry,

mie-wam pięk-ne sny.

Cza-ry-ma-ry, cza-ry-ma-ry,

baś-nie śnią się mi.

2. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Gdy usłyszą sygnał (dźwięki tamburynu), reagują w umówiony sposób:

- na pierwszy sygnał – stają na baczność
- na drugi taki sam sygnał – stają na jednej nodze
- na trzeci – ustawiają się w rzędzie
- na czwarty – stają w szeregu.

3. Słuchanie piosenki *Baśniowi przyjaciele* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Cze-rwo - ny Ka - ptu - rek to dzie-wczy-nka ma - ła, któ - ra w cie-mnym le-sie
 by - ła ca-kiem sa - ma. Szła do cho - rej ba - bci, kwia-tu - szki zbie-ra - ła,
 we - so - łą pio - se - nkę tak so - bie śpie - wa - ła. „Ma - ma mnie po - sła - ła
 do ko - cha - nej ba - bci, nio - sę jej o - wo - ce, le - ki, sok i pla -cki”.
 I tak po-wie-dzia-ła: „Ka-ptu-rku Czer-wo-ny, w le-sie nie roz-ma-wiaj z ła-dnym nie-zna-jo-mym”.

I. *Czerwony Kapturek to dziewczynka mała,
 która w ciemnym lesie była całkiem sama.
 Szła do chorej babci, kwiatuszki zbierała,
 wesolą piosenkę tak sobie śpiewała.*

*„Mama mnie posłała do kochanej babci,
 niosę jej owoce, leki, sok i placki”.
 I tak powiedziała: „Kapturek Czerwony,
 w lesie nie rozmawiaj z żadnym nieznanym”.*

II. *Choć groźne wilczyśko ma na obiad chrapkę,
 chce pożreć dziewczynkę i kochaną babcię.
 Cała ta historia dobrze się skończyła,
 Czerwony Kapturek sprytnym dzieckiem była.*

*I wy o tym, dzieci, zawsze pamiętajcie,
 z kimś, kogo nie znacie, też nie rozmawiajcie.
 Dziś wam przypomina Kapturek Czerwony:
 Nie wolno rozmawiać z żadnym nieznanym! (3 razy)*

4. Rozmowa na temat piosenki.

- Jak jest zbudowana piosenka?
- O kim jest piosenka?
- Czy Czerwony Kapturek zachował się właściwie, opowiadając wszystko wilkowi?
- Czy należy rozmawiać z nieznanymi?

- Powtarzanie fragmentu tekstu za nauczycielem. Nauka tekstu fragmentami, metodą ze słuchu.

(...)

*I wy o tym, dzieci, zawsze pamiętajcie:
Z kimś, kogo nie znacie, też nie rozmawiajcie.
Dziś wam przypomina Kapturek Czerwony:
Nie wolno rozmawiać z żadnym nieznanym!*

5. Zabawa przy piosence.

I zwrotka: dzieci rytmicznie poruszają się po sali – *tam zerwą kwiatusek, tu zanucą piosenkę.*
II zwrotka: zatrzymują się i śpiewają z nauczycielem nauczony fragment piosenki.

Wykonanie papierowego smoka.

1. Rozwiązywanie zagadki.

*W baśniach często występuje,
lubi ogniem ziać,
lecz to było dawno temu
– nie trzeba się bać. (smok)*

2. Wypowiedzi na temat wyglądu smoków.

- Jak według baśni wyglądały smoki? (Wielkość, kolor skóry, sposób poruszania się, skrzydła, ogień buchający z nozdrzy...).
- Czy przypominały dinozaury?
- Jak na ogół kończyły się baśnie, w których występował smok?

3. Ćwiczenia słuchowe.

- Wymyślanie imion dla smoka, rozpoczynających się głoską *s*.
- Podawanie nazw przysmaków dla smoka mających w swoich nazwach głoskę *s*.
- 4. Ćwiczenia oddechowe – naśladowanie smoka ziejącego ogniem (głębokie wydechy).
- 5. Ćwiczenia logorytmiczne *Smok*.

Dzieci powtarzają za nauczycielem tekst rymowanki i naśladowują ruchy smoka.

*Idzie sobie smok
skok, skok, skok.
W prawo skok,
w lewo skok,
idzie sobie smok.*

6. Oglądanie przygotowanego materiału.

Nauczyciel przygotował arkusze papieru – białego i szarego, sznurek, stare gazety, taśmę samoprzylepną...

7. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilka 3–5-osobowych grup. Dzieci wykonują smoki poprzez gniecenie papieru, sklejanie go, wiązanie, malowanie.

8. Wykonanie smoków przez dzieci.

9. Oglądanie wykonanych smoków.

- Nadawanie imion.
- Umieszczenie wykonanych smoków w wyznaczonym miejscu sali, przypięcie nad nimi napisu *Smoki i smoczki*.

10. Porządkowanie miejsc pracy.

Zabawa orientacyjno-porządkowa *Smoczy berek*.

Dzieci stoją w sali, w rozsypce. Jedna osoba, oznaczona szarfą, jest *berkiem*. Dzieci poruszają się dowolnie po sali. Na hasło *Berek*, wszystkie nieruchomieją i przyjmują *smoczą* postawę – stoją z lekko pochylonym tułowiem, wysuniętymi do przodu rękami i głową. Kto nie zdąży w porę przyjąć *smoczej* postawy, zostaje złapany przez *berka* i na chwilę odsunięty od zabawy.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 44.

Oglądanie ilustracji do dwóch znanych baśni. Wskazywanie pomyłek. Podawanie tytułów baśni i opowiadanie ich.

2. Układanie wyrazów z poznanych liter (ćwiczenia indywidualne).

Dzieci dostają małe i wielkie, poznane litery drukowane. Układają z nich wyrazy.

Poznane litery: **o, a, m, e, i, t, d, l, r, s, k, y**. Przykładowe wyrazy: **dym, dom, koty, laska, las, klasa, maska, sos, sok, smok, kora, korale, loki, start, meta, lisy, maki, sroka, sikora, mors, tarka, lada, sery...**

3. Ćwiczenia mięśni warg i szczęki – *Smocze nastroje*.

Dzieci pokazują miny: smutną, przestraszoną, groźną, wesołą, zdziwioną... na hasła podawane przez nauczyciela: *Smutny smok, wesoły smok, zły...*

W czasie pokazywania min szeroko rozciągają usta i wyciągają szyję.

4. Ćwiczenia grafomotoryczne – rysowanie szlaczka pętlikowego w liniaturze o coraz mniejszej szerokości, z jednoczesnym wypowiedaniem rymowanki o smoku.

Dzieci otrzymują kartki formatu A4, na których są narysowane ołówkiem linie tworzące pola o szerokości 5 cm, 4 cm, 3 cm, 2 cm i 1 cm. Rysują szlaczki mazakami. Do każdego pola można użyć mazaka w innym kolorze. Rysując szlaczki, dzieci mówią rymowankę.

Mieszkał w jamie tuż nad Wisłą,

zionął ogniem jak ognisko.

Ale gdy już przebrał miarkę,

Krak nakarmił go siarką.

5. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 29.

Rysowanie po śladzie rysunku smoka. Kolorowanie rysunku. Czytanie tekstu.

Dzień 4. Gdzie jest więcej, gdzie jest mniej, a gdzie tyle samo

Cele główne:

- zapoznanie ze znakami: równości, mniejszości, większości,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- stosuje znaki: równości, mniejszości, większości,
- rozwija wszechstronnie ciało.

Środki dydaktyczne: patyczki do szaszłyków, folia aluminiowa, szablony: gwiazdek, kwiatków, kół, nożyczki, koraliki, folia po czekoladzie, obrazki związane tematycznie z baśniami, sylwety jabłek – całych i nadgryzionych, znaki: =, >, <, kartki z napisanymi cyframi w parach, nagranie spokojnej muzyki, bębenek, rymowanka, rolki po ręcznikach papierowych, pudełko, tamburyn, książka, s. 45, karta pracy, cz. 2, s. 70.

Przebieg dnia

I

1. Wykonanie czarodziejskiej różdżki z patyczków do szaszłyków i folii aluminiowej.
- Owijanie patyczków kawałkami folii aluminiowej.

- Wycinanie, odrysowanych od szablonów, gwiazdek, kwiatków, kół z folii po czekoladzie (po dwie sztuki).
- Nakładanie na ostry koniec patyczka wyciętych podwójnie elementów i na to koralika jako zakończenia różdżki. (Można użyć także kulki uformowanej z folii).
- Kto w baśniach korzystał z czarodziejskiej różdżki?
- Do czego służy taka różdżka?
- Wymyślanie przez dzieci czarodziejskich zaklęć, aby nadać moc swoim różdżkom.
- ☞ Ćwiczenia poranne – zestaw XVI (*przewodnik*, s. 97–98).

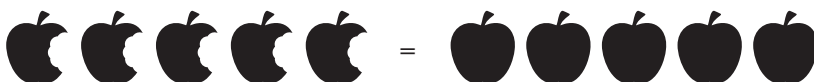
II

☞ Wprowadzenie znaków: równości, mniejszości i większości.

1. Oglądanie obrazków tematycznie związanych z baśniami. Np. *krasnoludki, karetą, koszyczek Czerwonego Kapturka, korony, zamek, nadgryzione jabłko...* Gdy dzieci obejrzą i nazwą obrazki, nauczyciel pyta:
 - Z czym kojarzą się wam te obrazki?
2. Zabawa *Czego jest więcej?*
 - Nauczyciel umieszcza na tablicy pięć sylwet nadgryzionych jabłek i pięć sylwet całych jabłek.

- Ile jest nadgryzionych jabłek, a ile całych?
Następnie przypina między jabłkami znak =.

Informuje dzieci, że ten znak oznacza, że jabłko jest tyle samo, a odczytuje się go – *pięć równa się pięć*.

- Następnie nauczyciel umieszcza jeszcze jedno jabłko i pyta dzieci:
 - Czy ten zapis jest prawidłowy?

- W jaki sposób można poprawić to zadanie?
Dzieci powinny zaproponować dołożenie jednej sylwetki nadgryzionego jabłka. Nauczyciel dokłada ją i wspólnie odczytują zapis – *sześć równa się sześć*.
- Nauczyciel zabiera tym razem jedną sylwetkę całego jabłka.

- Czy tak może być?
- Czy 6 to tyle samo co 5?
- Jak to poprawić?
Tym razem na propozycje dzieci, które będą takie jak poprzednio, nauczyciel się nie zgadza i mówi, że można to poprawić inaczej.

Umieszcza między sylwetami jabłek zamiast znaku równości znak większości.

Odczytuje zapis – *sześć to więcej niż pięć*.

- Następnie odejmuje sylwetę nadgryzionego jabłka, a dokłada sylwetę całego jabłka.

- Czy teraz zapis jest prawidłowy?
- Jak go poprawić?

Nauczyciel umieszcza między sylwetami znak mniejszości.

Odczytuje zapis – *pięć to mniej niż sześć*.

3. Ćwiczenia w samodzielnym stosowaniu znaków.

Dzieci dostają kartki z napisanymi cyframi – ułożonymi w parach, z odstępem na znak między nimi. Nad każdą cyfrą rysują odpowiednią liczbę figur i wpisują między cyframi znak.

4. Karta pracy, cz. 2, s. 70.

Liczenie koralików na liczydełkach. Odszukiwanie wśród naklejek odpowiednich znaków i naklejanie ich w odpowiednich miejscach.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Krasnoludki i wielkoludy* i (*przewodnik*, s. 99).
- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII (*przewodnik*, s. 101).

III

1. Zabawa *Królu, ile kroków mogę zrobić?*

Jedno z dzieci – *król*, stoi przodem do ściany. Nie wolno mu się odwrócić. Pozostałe dzieci stoją w pewnej odległości od niego i kolejno zadają pytanie: *Królu, ile kroków mogę zrobić?* *Król* odpowiada, podając liczbę kroków oraz sposób chodzenia. Na przykład: *Zróbcie pięć kroków, poruszając się jak kot; zróbcie trzy kroki, idąc na piętach...*

2. Ćwiczenia w książce, s. 45.

Czytanie zdań. Wskazywanie odpowiednich zapisów. Określanie, które dziecko z każdej pary ma więcej baśni, a które mniej. Podawanie, o ile więcej (mniej) ma baśni.

- Zabawa muzyczno-ruchowa *Czarodziejski zamek* (*przewodnik*, s. 102).

Dzień 5. Ilustrujemy baśnie

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat baśni *Czerwony Kapturek*,
- ilustruje wybraną baśń.

Środki dydaktyczne: fragment wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*, różne kalendarze, kartoniki z cyframi, klocki w kształcie figur geometrycznych, pudełka, ilustracje do baśni, farby plakatowe, pędzle, zagadki o baśniowych postaciach, kolorowe kartony, bębenek, rymowanka, karty pracy, cz. 2, s. 71, 72, 73.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Budujemy zamki*.

Dzieci siedzą w kole. Każde z nich losuje cztery kartoniki z cyframi, a potem układa je w szeregu przed sobą. Nauczyciel chodzi z klockami w kształcie figur geometrycznych. (Najlepiej gdy są posegregowane w pudełkach pod względem kształtu). Każde dziecko wybiera sobie tyle kół, ile wskazuje pierwsza cyfra; tyle kwadratów, ile wskazuje druga cyfra; tyle trójkątów, ile wskazuje trzecia cyfra i tyle prostokątów, ile wskazuje czwarta cyfra. Nauczyciel sprawdza poprawność wykonania ćwiczenia. Potem dzieci układają zamki ze swoich klocków.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 71.

Rysowanie po śladach cyfr, nie odrywając kredki od kartki. Kolorowanie rysunków balonów zgodnie z instrukcją. Ponumerowanie balonów.

Rysowanie po śladach rysunków koron. Liczenie koron.

Ćwiczenia poranne – zestaw XVI (*przewodnik*, s. 97–98).

II

Wokół baśni „Czerwony Kapturek” – ćwiczenia i zabawy.

1. Ćwiczenie językowe *Wywiad z Czerwonym Kapturkiem*.

Nauczyciel wciela się w rolę Czerwonego Kapturka, któremu dzieci zadają pytania. Nauczyciel – *Czerwony Kapturek* – odpowiada na nie.

2. Karty pracy, cz. 2, s. 72, 73.

- Określanie, której baśni dotyczą ilustracje.
- Wspólne opowiadanie baśni.
- Podawanie słów określających bohaterów baśni.
- Jaki był Czerwony Kapturek? (Miły, grzeczny, wesoły...).
- Jaki był wilk? (Przebiegły, zły, fałszywy...).
- Co świadczy o tym, że Czerwony Kapturek był miły, grzeczny, wesoły?
- Co świadczy o tym, że wilk był zły, przebiegły, fałszywy?
- Czy Czerwony Kapturek powinien rozmawiać z wilkiem? Dlaczego?
- Powtarzanie ze złością za nauczycielem rymowanki:

*O tym każde dziecko wie
– obcym mówimy nie!*

- Kończenie kolorowania ilustracji do baśni *Czerwony Kapturek*.
- Rysowanie po śladzie drogi wilka uciekającego z lasu.
- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Poruszamy się jak bohaterowie baśni „Czerwony Kapturek”*. Nauczyciel mówi, a dzieci naśladowują ruchy wymienionych postaci.
Np. *skradacie się jak wilk; podskakujecie, idąc radośnie jak Czerwony Kapturek; idziecie powoli do drzwi jak babcia Czerwonego Kapturka, idąca otworzyć wilkowi (nie wiedziała, że tam jest wilk).*

Malowanie ilustracji do wybranej baśni.

1. Słuchanie wierszyków – zagadek o baśniowych postaciach.

*Jest ubrana jak na bal:
 w długą suknię, w piękny szal.
 Rozpuściła jasne włosy.
 Rąbek sukni już unosi,
 tańczy lekko na paluszkach.
 Czy królewna to, czy wróżka?
 Pantofelek jej z nóżki spadł!
 Czy już teraz każdy zgadł?* (Kopciuszek)

*Kto to buty wdział czerwone?
 Chodzi w jedną, w drugą stronę,
 to miau! – woła, oczy mruży,
 to poprawia but zbyt duży
 lub przy bucie sznurowadła...*

Któż to taki? Trudno zgadnąć? (kot w butach)

*Kukuleczka kuka w lesie.
 Kto to idzie? Koszyk niesie.
 A na głowie ma czapeczkę,
 zawiązaną na wstążeczkę.
 Niesie koszyk – w tym koszyku
 pełno różnych smakołyków.* (Czerwony Kapturek)

- Rozpoznawanie, jakich baśni dotyczą wierszyki; wskazywanie odpowiednich ilustracji, które nauczyciel umieścił na tablicy po wysłuchaniu wierszyków i podaniu tytułów.
 - 2. Malowanie farbami plakatowymi ilustracji do wybranej baśni.
 - 3. Przygotowanie kolorowych, baśniowych wystaw.
 Nauczyciel przygotował kolorowe kartony. Po pogrupowaniu ilustracji według baśni, nauczyciel przypina je do kartonów, tworząc żółtą, niebieską, czerwoną... galerię.
- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie przyrody w zimowej szacie.

III

1. Słuchanie fragmentu wiersza A. Nosalskiego *O dwunastu braciach*.

<i>Pierwszy co roku</i>	<i>Srebrzyste iskry</i>
<i>zjawia się styczeń</i>	<i>sypie po śniegu</i>
<i>i bardzo mroźny</i>	<i>i wszystkie rzeki</i>
<i>bywa zazwyczaj.</i>	<i>wstrzymuje w biegu.</i>

- Jak nazywa się aktualny miesiąc?
 - Jaki bywa zazwyczaj?
 - Co to znaczy, że *srebrzyste iskry sypie po śniegu*?
 - Co znaczy, że *wszystkie rzeki wstrzymuje w biegu*?
2. Zabawa *Do czego służą kalendarze?*

Nauczyciel przygotowuje różne obrazki (lub okazy) kalendarzy (książkowe, kieszonkowe, ścienne). Rozkłada je na dywanie i prezentuje dzieciom. Pyta dzieci:

- Do czego służą kalendarze?

Następnie wspólnie z dziećmi omawia kartkę z kalendarza (rok, nazwa miesiąca, nazwa dnia tygodnia, cyfra oznaczająca kolejny dzień miesiąca – zwrócenie uwagi na to, że niektóre miesiące mają mniej dni).

Nauczyciel wyjaśnia, że rozpoczął się nowy rok, a styczeń jest jego pierwszym miesiącem.

 Zabawa *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy*.

Dzieci ustawiają się w szeregu w jednym końcu sali. W drugim końcu sali, twarzą do ściany, staje jedno z dzieci, które będzie odgrywało rolę *Baby-Jagi*. *Baba-Jaga* uderza dłonią o ścianę i recytuje: *Raz, dwa, trzy, Baba-Jaga patrzy!* W tym czasie pozostałe dzieci próbują się zbliżyć do *Baby-Jagi*. Gdy skończy ona recytację, odwraca się i wyszukuje dzieci, które nie zdążyły znieruchomieć. Jeżeli takie znajdzie, odsyła na miejsce startu, po czym odwraca się do ściany i powtarza zakłęcie. To dziecko, które pierwsze dotrze do ściany, zajmuje miejsce *Baby-Jagi*.

Tydzień II: Pamiętajmy o zwierzętach

Dzień 1. *N* jak *narty*

Cele główne:

- zapoznanie z literą **n** – małą i wielką, drukowaną i i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **n** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- czyta wyrazy z poznanych liter.

Środki dydaktyczne: albumy, książki o ptakach, obrazki przedstawiające różne sporty zimowe, zagadka, litery **n**: mała i wielka, drukowana i pisana, wyrazy: **narty**, **Nela**, obrazki oraz litery potrzebne do ułożenia ich nazw, poznane litery, nakrywki – białe, czerwone, niebieskie, kostka z literami (odpowiednikami samogłosek), tamburyn, bębenek, karty pracy, cz. 2, s. 74, 75, 76, 77, 78.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie albumów przyrodniczych, książek o ptakach spotykanych w Polsce.
 2. Ćwiczenia ortofoniczne.
- Czy znacie nazwy ptaków, które można teraz spotkać w Polsce?
 - Jakie dźwięki wydają te ptaki?

Np.

wróbel – *ćwir, ćwir, ćwir...*

wrona – *kraa, kraa, kraa...*

gołąb – *gru, gru, gru...*

Dzieci powtarzają głosy ptaków po podaniu ich nazw przez nauczyciela.

(Dzieci mogą wysłuchać głosów różnych ptaków – wystarczy w internecie wprowadzić hasło *głosy ptaków*).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVII.

- Zabawa *Rób to co ja*.

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na sygnał – dźwięki tamburynu, zatrzymują się, stają przodem do nauczyciela i powtarzają zaproponowane przez niego ruchy, ćwiczenia kształtujące w trzech płaszczyznach ciała: strzałkowej – skłony w przód i w tył, czołowej – skłony boczne, poprzecznej – skręty w prawą i w lewą stronę. W przerwach między ćwiczeniami dzieci swobodnie biegają.

- Zabawa *Trojka*.

Dzieci stoją w trójkach – dwoje dzieci, trzymając się za ręce, stoi obok siebie, trzecie dziecko jest ustawione z tyłu. Dzieci stojące z przodu wyciągają wolne ręce w tył i podają koledze stojącemu z nimi. Na sygnał nauczyciela *trojka* w wolnym tempie przemieszcza się po sali, bezpiecznie mijając inne zaprzęgi.

- Zabawa *Gramy na bębenku*.
Dzieci w leżeniu przodem, ramiona mają ugięte na wysokości głowy. Wykonują lekki skłon tułowia w tył i wystukują dłońmi o podłogę rytm podawany na bębenku przez nauczyciela – najpierw obiema rękami, następnie prawą ręką, lewą i na zmianę.
- Zabawa *Rysujemy koła stopami*.
Dzieci stają w sali w luźnej gromadce. Stawiając stopę za stopą, wykreślają kształt koła – najpierw małego, następnie większego i największego, chodząc, na zmianę, w prawą i w lewą stronę.

II

 Wprowadzenie litery **n** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
Nauczyciel umieszcza na tablicy obrazki przedstawiające różne sporty zimowe: jazdę na nartach, łyżwach, skoki narciarskie, biegi narciarskie...

1. Wypowiadanie się na temat sportów zimowych.
Określanie, czy uprawianie sportu sprzyja zdrowiu; o czym należy pamiętać, uprawiając sporty zimowe.
2. Rozwiązywanie zagadki.

*Zadzierają nosy deski dwie,
bo kto na nich stanie, na dół mknie.
A jak skończy się zjeżdżanie,
bierzesz deski na ramię. (narty)*

3. Analiza i synteza słuchowa słowa *narty*.
 - Dzielenie słowa *narty* na sylaby.
 - Dzielenie słowa *narty* na głoski.
 - Co słyszycie na początku słowa *narty*?
 - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *n* (*nogi, nożyczki, nuty...*), mających ją w środku (*kangur, banany, cena...*) oraz na końcu (*wagon, baran, kran...*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *narty*?
4. Budowanie schematu słowa *narty*.

5. Określanie rodzaju głoski.
 - Wypowiadanie głoski *n* długo: nnnnyyyy...
 - Wypowiadanie głoski *n* krótko: n, n, n, n...
 - Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
6. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *narty*.
7. Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską *n* – *Norbert, Natalia, Nela*.
8. Analiza i synteza słuchowa imienia *Nela*.
 - Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie jego schematu i modelu.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Jeździmy na nartach*.
Nauczyciel opowiada, że dzieci na nartach wspinają się pod górkę, ustawiają się na szczycie stoku, potem zjeżdżają: najpierw szybko, potem coraz wolniej. Zadaniem dzieci jest ilustrowanie słów nauczyciela odpowiednimi ruchami.

9. Pokaz litery **n**: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.
10. Umieszczenie poznanych liter: **n, N, l, a, e, r, y, t** pod modelami słów *narty, Nela*.
 - Odczytanie wyrazów **narty, Nela**.
11. Układanie wyrazów pod obrazkami.
Nauczyciel umieścił na tablicy obrazki: *nos, sanki, las, nora, ananas, indyk, malina*, oraz litery potrzebne do ułożenia ich nazw.

Dzieci nazywają to, co przedstawiają obrazki, a potem układają z liter ich nazwy.

☐ Utrwalanie poznanych liter.

1. Gra z wykorzystaniem kostki literowej – *Tworzymy sylaby*.

Nauczyciel ma kostkę z literami: **a, o, i, e, y, n**. Na kartoniku nauczyciel umieszcza literę **n**. Dzieci rzucają kostką i czytają połączenia liter z literą **n**.

2. Układanie wyrazów z poznanych liter.

Np. **sanki, narty, nosy, kostka, kanarek, banan, baran, kran, kolano, tran...**

Dzieci w grupach układają wyrazy. Wygrywa grupa, która ułoży ich najwięcej.

3. Karty pracy, cz. 2, s. 74, 75, 76, 77.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę **n**. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery **n** z poznanymi literami. Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.
- Czytanie wyrazów. Łączenie ich liniami z odpowiednimi obrazkami. Czytanie wyrazów. Zaznaczanie w nich innych wyrazów według podanego wzoru. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Kreślenie liter **n, N** pisanych w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegów lub koleżanek.
- Pisanie liter **n, N** po śladach, a potem – samodzielnie.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 78.

Oglądanie obrazków sikory i gila. Kolorowanie rysunków ptaków według wzoru. Kończenie rysowania szlaczków.

2. Układanie zdań na temat gila i sikory.

Nauczyciel opowiada o gilu, a dzieci liczą zdania w jego wypowiedzi. Np.

Gil żyje w lasach iglastych i mieszanych. Odżywia się pędami roślin, nasionami i jagodami. Gniazdo zakłada niewysoko nad ziemią, w świerku lub jałowcu. Ma dwa lęgi w ciągu roku. Młode opuszczają gniazdo po dwóch tygodniach. Zimą można często spotkać gile, które przyleciały z Północy. (sześć zdań)

Potem dzieci układają zdania, a pozostałe osoby liczą w nich słowa.

3. Ćwiczenie jogi – *Ptak*.

Dzieci stają prosto, ręce opuszczają luźno wzdłuż ciała. Wykonują wdech, ręce podnoszą w bok, do wysokości ramion; wykonują wydech, przenosząc ręce do przodu, aż dotkną się czubkami palców. Znowu wykonują wdech – przekładają przy tym ręce daleko do tyłu i podnoszą pięty, stając na palcach. Wykonują wydech – ręce przesuwają do przodu i opuszczają pięty. Zamykają oczy i przez chwilę pozostają w tej pozycji.

Dzień 2. Czubyty gość z Północy

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- zapoznaje się z ptakami przylatującymi do Polski na zimę,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach wielorozwojowych.

Środki dydaktyczne: opowiadanie H. Zdzitowieckiej *Czubyty gość z Północy*, zdjęcia: sójki, sikory, jemioluski, gila, zagadki – wiersze W. Scisłowskiego, rolki po ręcznikach papierowych,

skakanki, kartki z rysunkami kół różnej wielkości (po pięć dla każdego dziecka), nożyczki, skakanki, tamburyn, bębenek, pudełko, klej, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 30, książka, s. 46, 47.

Przebieg dnia

I

1. Wymienianie cech ptasich na przykładzie wróbla.
 - Jakie zwierzęta nazywamy ptakami?
(Te, które mają pióra, skrzydła, dzioby, wykluwają się z jajek, mają szpony przy kończynach i w większości fruują).
2. Zabawa *Ptaki – do karmnika*.

Dzieci stają w szeregu i kolejno odliczają do czterech. Muszą zapamiętać swoje numery. Nauczyciel układa z boku sali karmnik ze skakanek. Dzieci – *ptaki – fruują* po sali. Na dźwięk tamburynu zatrzymują się i słuchają, jaką liczbę wymienia nauczyciel. Te *ptaki*, które mają odpowiadający jej numer, *siadają w karmniku i jedzą przygotowany pokarm* (stukają palcem w podłogę). Pojawiające się dźwięki tamburynu są sygnałem do dalszej zabawy.

 Zabawa kształtująca postawę ciała – *Zmarznięty ptaszek – wesoly ptaszek*.

Na hasło *Zmarznięty ptaszek* dzieci kulą się i przykucają. Na słowa *Wesoly ptaszek* – prostują się i poruszają wyciągniętymi w bok rękami, naśladując machanie skrzydłami.
3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 30.

Rysowanie nart, sanek, karmnika i bałwanka w takich samych prostokątach, w jakich są narysowane.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVII (*przewodnik*, s. 110–111).

II

-
- Słuchanie opowiadania H. Zdzitowieckiej
- Czubaty gość z Północy*
- .
1. Oglądanie zdjęć: sójki, sikory, jemioluszki i gila.
 - Nazywanie ptaków, krótkie omawianie ich wyglądu.
 - Dzielenie nazw ptaków na sylaby, liczenie sylab w nazwach, określanie pierwszych i ostatnich głosek w ich nazwach.
 2. Słuchanie opowiadania.
 - *Kczek, kczek, kczek... Kto z was ma taki piękny czubek jak ja? Nie ma równego mi ptaka. Kczek, kczek, kczek! – przez całe dni sójka latała po lesie i pyszniła się swoim czubkiem na głowie.*
 - Oburzyły się na to sikory:*
 - *Przecież jedna z nas nazywa się nawet sikora czubatka i jej czubek sterczy bardziej w górę niż sójki.*
 - Ale kto by tam sójkę przegadał! Chyba jedna sroka.*
 - *Kczek, kczek! Taki mały ptaszek jak sikora, choćby miał nie wiem jaki czubek, nie może się ze mną równać. A cóż dopiero, gdy się spojrzy na moje piórka. Jak pięknie od rdzawoszarej barwy odbija czarno-biała szachownica i błękitna wstęga na skrzydłach! – wołała sójka.*
 - Sikory zapamiętały sobie te sójkowe przechwałki i postanowiły zarozumialca ukarać. Długo kręciły główkami i szukały sposobu, ale nic nie mogły wymyślić. Któregoś dnia jedna z sikorek przelatowała koło wysokiej brzozy, na której zieleniła się kępa jemioli. Całe stado jakichś nieznanych ptaszków siedziało na zielonych gałązkach i zajadało białe, lepkie jagody. Sikora zerknęła ku nim ciekawie i aż przysiadła ze zdumienia. Każdy z ptaków miał na głowie duży, sterczący czubek.*
 - Sikora nie namyślała się długo. Dźwięcznym głosikiem zawołała kilka swych krewniaczek i dalejże szukać sójki po lesie.*
 - Sójka właśnie rozłupywała znalezione żółędzie, kiedy nadleciały sikory.*

– *Chodź prędko – wołały – coś ci pokażemy! Naprawdę warto zobaczyć! Zaciekawiona sójka poleciała za nimi. Kiedy zbliżyły się do kępy jemioli, sikory przysiadły tuż przy nieznanym ptakach, a sójka zatrzymała się trochę dalej.*

– *Kto wy jesteście? – pytały sikory.*

– *My jesteśmy jemioluszki jedwabniczki – odpowiedziały ptaszki, nie przestając ani na chwilę objadać jagód. – Przyleciałyśmy tu na zimowe wczasy z dalekiej Północy. Bardzo nam się u was podoba. Tyle jedzenia...*

– *Czy dlatego nazywacie się jemioluszki, że lubicie jemiolę?*

– *Tak, a drugie imię otrzymaliśmy z powodu naszych jedwabistych, miękkich piórek.*

– *To u was w zimie nie ma co jeść? – zainteresowała się któraś z sikor.*

– *O, u nas zima jest sroższa, o wiele sroższa niż tutaj – mówiły jemioluszki. – Słońca prawie nie widać, ciemno, mróz, wszystko śniegiem pokryte...*

– *A owadów nie jadacie?*

– *Jadamy, ale przeważnie żywimy się nasionami. Jakaż wyśmienita jest ta jemiola!*

– *Kiedy ją skończymy, polecimy na krzaki jałowca... – mówiła jedna.*

– *A ja widziałam tu niedaleko czerwoną jarzębinę – dodała druga.*

– *Chyba już najadłyście się dosyć – zdziwiły się sikory.*

– *Nigdy nie można zjeść za dużo – odpowiedziały jemioluszki, bez przerwy skubiąc jagody.*

Sójka słuchała rozmowy, uważnie przyglądając się nieznanym ptakom.

Miały piękne, lśniące, czerwonoszare piórka, czarne ogonki i skrzydła ozdobione czerwonymi i żółtymi plamami. Ale to wszystko było niczym w porównaniu z czubkiem.

– *Tak, tak... ich czubek jest piękniejszy od mojego – szepnęła, powoli przefruwając z gałązki na gałązkę, żeby niepostrzeżenie się oddalić.*

Ale sikory zaraz to zauważyły.

– *Sit, sit... Kto ma ładniejszy czubek? – zaświergotały wesoło.*

– *Jemioluszki – przyznała sójka – ale za to ja nie jestem takim łakomczuchem jak one. Brrr... one chyba pękną z przejedzenia...*

– *Nawet my nie potrafimy tyle zjeść – stwierdziły sikory. – I żeby jeszcze to były owady, tłuste gąsienice, ale jemiola...*

Sójka nic nie odpowiedziała. Rozwinęła skrzydła i odleciała na drugi koniec lasu. Za nią pofrunęły i sikory. A jemioluszki zajadały dalej z apetytem jagody jemioli.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

– *Jaki ptak przechwalał się swoim czubkiem?*

– *Czy tylko sójka ma czubek na głowie?*

– *Z jakiego powodu jemioluszki tak się nazywają?*

– *Czy żywią się one tylko jagodami jemioli?*

– *Dlaczego przylatują do nas na zimę?*

 *Zabawa ruchowa **Taniec zmarzniętych ptaków.***

Dzieci stają w rozsypcie przed nauczycielem. Są zmarzniętymi ptakami, a nauczyciel podpowiada im, jak się mogą rozgrzać. Np.

• *przeskakując z nogi na nogę,*

• *przeskakując w obrocie na prawej nodze,*

• *przeskakując na lewej nodze do przodu i do tyłu,*

• *wykonując przysiad podparty w 3–4-osobowych grupach: zmęczone ptaszki przytulają się do siebie i odpoczywają.*

4. Wykonanie ptaków z kół.

Dzieci dostają kartki z rysunkami kół – dwóch większych, dwóch średnich i jednego małego.

*Wycinają koła. Do dużego koła przyklejają złożone na pół drugie duże koło – *ogon* – oraz*

średnie koło – *głowę*. Drugie średnie koło składają na połowę i przyklejają do dużego koła (*skrzydło*). Małe koło składają na połowę i przyklejają do głowy – *dziób*.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII (*przewodnik*, s. 101).

III

1. Rozwiązywanie zagadek – wierszy W. Scisłowskiego.

*Ma mały czubek
i stale wybiera się za morze,
ale nigdy
wybrać się nie może.* (sójka)

*Jestem ptaszkiem
z czerwonym brzuszkiem,
który z tego słyńie,*

*że zamiast odlatywać,
przylatuje w zimie.* (gil)

*W domach, w zimowe święta
jemiola wisi zatknięta.
Mnie także jest wesoło,
gdy siedzę pod jemiolą.* (jemioluszka)

2. Ćwiczenia w książce, s. 46, 47.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. Opowiadanie o tym, co dzieje się w karmniku. Nazywanie ptaków. Wyjaśnianie, dlaczego należy dokarmiać ptaki. Nazywanie tego, co przedstawiają obrazki. Określanie, czym można jeszcze nakarmić ptaki.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wszyscy się poruszają*.

Dzieci spacerują po sali. Nauczyciel wymienia nazwy zwierząt zimujących w Polsce. Gdy dzieci usłyszą nazwę ptaka, zaczynają biegać i poruszać rękami, naśladując ruch skrzydeł. Gdy usłyszą nazwę innego zwierzęcia, zwalniają bieg i chodzą w różnych kierunkach, wysoko podnosząc nogi. Od czasu do czasu nauczyciel podaje hasło *Wszyscy się poruszają* – wtedy wszystkie dzieci rozbiegają się w różnych kierunkach.

Dzień 3. Jedzenie dla ptaków

Cele główne:

- umuzykalnienie dzieci,
- rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- porusza się rytmicznie przy piosence,
- wykonuje pracę techniką kolażu.

Środki dydaktyczne: piosenka *Ptasi bar*, nakrywki – czerwone, białe, niebieskie, sylwety: karmnika, siedmiu ptaków, pokarm dla ptaków, pojemniki po jogurtach, igły i nici, sznurek, duże spinacze biurowe, bibuła, kolorowy papier, klej, zdjęcia, obrazki ptaków wycięte ze starych gazet, farby plakatowe, pędzle, biała pasta do zębów, wata, kartki z bloku technicznego, obrazki, tamburyn, bębenek, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 31, karta pracy, cz. 2, s. 79.

Przebieg dnia

I

1. Rozmowa na temat odżywiania się ptaków zimą.

- Czy ptaki jedzą tylko owoce jemioli?
- Czy powinno się zrywać owoce, które pozostały na drzewach, krzewach, np. jarzębinę?
- Czy widzieliście w pobliżu przedszkola drzewa, na których są owoce?
- Czy przysiadają na tych drzewach ptaki?
- Jakie to ptaki? Czy je rozpoznaliście?
- Co, oprócz owoców, mogą zjadać ptaki?
- Czy wszystkie ptaki poradzą sobie same ze znalezieniem pokarmu?

- Nazywanie artykułów zgromadzonych przez dzieci i nauczyciela, np.: słonina, pestki słonecznika, tłuszcz, jabłka, ziarna zbóż, orzeszki ziemne, rodzyunki...
- Przygotowanie pokarmu do ptasiej stołówki.
 - Nawlekanie na nitkę orzeszków ziemnych (w łupinach), rodzynek, jarzębiny.
 - Zawieszanie na sznurkach kawałków słoniny.
 - Mocowanie pętelek ze sznurka do ogonków jabłek.
 - Napełnianie małych pojemników po jogurtach tłuszczem z pestkami i ziarnami zbóż.
 - Mocowanie dużych spinaczy biurowych po obu stronach pojemników tak, aby można je było powiesić.

🎧 Ćwiczenia poranne – zestaw XVII (przewodnik, s. 110–111).

II

☐ Zabawy przy piosence *Ptasi bar*.

1. Ćwiczenie akcentu metrycznego – *Na raz*.

Dzieci maszerują po kole; liczą do trzech; każde *raz* akcentują kłaśnięciem w dłoń; najpierw głośno liczą kroki, a później głośno wypowiadają tylko *raz*, z kłaśnięciem, a *dwa*, *trzy* cicho.

2. Słuchanie piosenki *Ptasi bar* (sł. i muz. K. Gowik).

Przy-szła zi-ma, ot-wie-ra - my pta - si bar, pta-si bar, w któ-rym za-wsze jest we-so - ło, za-wsze

gwar. Pan wró - be - lek jest kel - ne - rem, wo - ła głoś - no tak: „Za - pro-

sze-nie tu - taj ma każ-dy ptak!” Ref.: Pta-si bar czyn-ny jest ca - ły dzień.

Moż - na do - stać tu śnia - dan - ko i o - bia-dek też. Nie o - dle - ci zi - mą stąd

za - den gło - dny ptak. Kar - mnik to jest pta - si bar, tak, tak, tak!

I. *Przyszła zima, otwieramy ptasi bar; ptasi bar;*

w którym zawsze jest wesoło, zawsze gwar.

Pan wróbelek jest kelnerem, woła głośno tak:

„Zaproszenie tutaj ma każdy ptak!”

Ref.: *Ptasi bar czynny jest cały dzień.*

Można dostać tu śniadanko i obiadek też.

Nie odleci zimą stąd żaden głodny ptak.

Karmnik to jest ptasi bar, tak, tak, tak!

II. *W ptasim barze pełno gości, dziobią tu, dziobią tam,*

ziarno, chlebek i słodkości dla nich mam.

Dwie sikorki już czekają na słoninki smak.

Zaproszenie tutaj ma każdy ptak.

Ref.: *Ptasi bar...*

III. *Miło tutaj i wesolo, gwiżdże kos, ćwierka gil,
lubię spędzać tu codziennie kilka chwil.
I choć wichur śnieg przywiewa – mroźny zimy znak,
zaproszenie tutaj ma każdy ptak.*

Ref.: *Ptasi bar...*

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Gdzie jest ptasi bar? Kiedy jest otwierany?
- Kto jest kelnerem w barze?
- Które ptaki mogą przebywać w barze?

4. Zabawa rytmiczna *Kto przetrwa zimę?*

Dzieci – *ptaszki* – poruszają się po sali w różnych kierunkach przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w grze rytmicznie klaszczą i powtarzają słowa: *Nie odleci zimą stąd żaden głodny ptak*. Przy powtórzeniach zabawy dzieci tupią, podskakują, łączą ruchy, np. klaskanie z tupaniem.

5. Realizacja prostych tematów rytmicznych z wykorzystaniem bębenka.

Nauczyciel wystukuje na bębnie proste motywy rytmiczne, dzieci klaszczą, wiernie je odtwarzając. Następnie nauczyciel rozdaje bębniaki i dzieci powtarzają rytm wyklaskany przez nauczyciela, wystukując go na instrumencie (w przypadku posiadania małej liczby instrumentów dzielimy dzieci na grupy).

☐ Wykonanie kolażu – *Ptaki w karmniku*.

1. Zabawa *Ptaki w karmniku*.

Nauczyciel przygotował sylwetki: karmnika, siedmiu ptaków – wróbla, jasiołuszki, 2 gili, sroki, gawrona, sikory. Umieszcza sylwetę karmnika na tablicy. Dzieci nazywają ptaki, wskazując odpowiednie sylwetki.

Zabawa polega na opisywaniu sytuacji w karmniku. Rozpoczyna ją nauczyciel, mówiąc:

Umieściły dzieci karmnik na topoli,

zaprosiły ptaszki: – Jedźcie tu do woli.

Potem bierze sylwetę ptaka, np. jasiołuszki, i mówi:

Pierwsza przyleciała piękna jasiołuszka.

Zobaczyła jarzębinę, podleciała do niej.

Nauczyciel umieszcza sylwetę jasiołuszki w karmniku. Potem chętne dzieci umieszczają kolejne sylwetki w karmniku, mówiąc o ptakach i podając, który to z kolei ptak w karmniku.

☐ Zabawa ruchowa *Taniec zmarzniętych ptaków* (*przewodnik*, s. 114).

2. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Nauczyciel przygotował wycięte ze starych gazet zdjęcia, obrazki ptaków, kolorowy papier, bibułę, farby plakatowe, watę, białą pastę do zębów...

Dzieci dostają kartki z bloku technicznego. Przedstawiają temat, malując na nich, przyklejając wycięte elementy lub zgniecioną bibułę, watę.

3. Wykonanie prac przez dzieci.

- Porządkowanie miejsc pracy.

4. Oglądanie wykonanych prac.

☐ Wyjście na plac przedszkolny – zawieszenie na drzewach sznureczków z pokarmem przygotowanym w części I dnia. (Można także umocować karmnik, do którego wstawiamy pojemniki z ziarnem).

Obserwowanie przylatujących ptaków z pewnej odległości.

III

1. Słuchanie zdań; określanie, z jakimi kolorami się kojarzą.

*Cztery gawrony chodzą po śniegu.
W karmniku leżą zmarznięte owoce jarzębiny.
Świeci słońce i oświetla piękne jodły i świerki.
Wiewiórka siedzi na świerku i trzyma szyszkę.*

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wszyscy się poruszają* (przewodnik, s. 115).

2. Układanie schematów i modeli nazw obrazków.

3. Zabawa relaksacyjna *Zwierzę z lasu*.

Nauczyciel mówi, a dzieci wykonują to, o czym jest mowa.

Wyobraź sobie, że jesteś zwierzęciem, które żyje w lesie pod wysokimi drzewami. Wspinasz się na duży gałąz, który ogrzał się w promieniach słońca i jest teraz przyjemnie ciepły. Kładziesz się w małym wgłębieniu, aby przespać się w słońcu. Wszyscy twoi przyjaciele, pozostałe zwierzęta leśne, znajdują się na swoich miejscach. Ptaki kołyszają cię do snu swoimi melodiami. Wszystko wokół jest takie przyjemne i spokojne. Jesteś zupełnie odprężony i zadowolony ze swojej leśnej ojczyzny. Jakim zwierzęciem jesteś?

4. Karta pracy, cz. 2, s. 79.

Oglądanie obrazków. Zaznaczanie kolejności obrazków – wpisywanie odpowiednich liczb. Opowiadanie historyjki.

5. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 31.

Kolorowanie rysunku. Określanie, czym można nakarmić zwierzęta w pańniku.

Dzień 4. Część wspólna zbiorów

Cele główne:

- tworzenie zbiorów na podstawie podanych cech,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- określa, dlaczego dane elementy należą do jednego i do drugiego zbioru,
- uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: klocki w kształcie figur geometrycznych, 2 rysunki pętli, pudełko, rolki po ręcznikach papierowych, tamburyn, bębenek, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 32, 33, karty pracy, cz. 2, s. 80, 81, 82.

Przebieg dnia

I

1. Zabawa *Sylabowe rozmowy*.

Nauczyciel wypowiada sylabami pytania dotyczące zwierząt i ich zachowania w czasie zimy. Zadaniem dzieci jest odpowiedzieć na te pytania, także dzieląc słowa na sylaby.

Przykładowe pytania:

- *Kto lu-bi je-mio-łę?*
- *Czy wie-wiór-ka śpi ca-lą zi-mę?*
- *Jak na-zy-wa się miej-sce spa-nia nie-dźwie-dzia?*
- *Co ro-bi jeż w cza-sie zi-my?*
- *Czy wrób-le od-la-tu-ją do ciep-łych kra-jów?*

2. Karta pracy, cz. 2, s. 80.

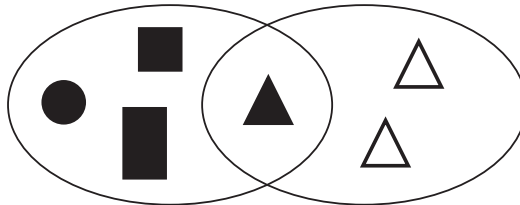
Określanie, dlaczego pętłe są tak narysowane. Nazywanie zwierząt w jednej i w drugiej pętli.

- Ćwiczenia poranne – zestaw XVII (przewodnik, s. 110–111).

II

☐ Część wspólna zbiorów.

1. Układanie dowolnych obrazków z klocków w kształcie figur geometrycznych.
Dzieci dostają klocki w kształcie kwadratów, trójkątów, kół i prostokątów. Układają z nich dowolne obrazki. Nazywają je i określają, ile klocków w kształcie poszczególnych figur użyły do układania.
 - Porównanie liczebności figur użytych do układania obrazków.
Dzieci kolejno określają:
 - ile jest kwadratów, trójkątów, prostokątów i kół
 - których figur ułożyły najwięcej
 - których było najmniej.
2. Tworzenie części wspólnej zbiorów.
Dzieci dostają dwa rysunki pętli oraz kolorowe, znane im, figury.
 - W jednej pętli kładą niebieskie figury, w drugiej – trójkąty (wśród nich niebieskie).
Nauczyciel pyta:
 - Gdzie położycie niebieskie trójkąty?
 - W jednej pętli kładą duże figury, a w drugiej – koła (wśród nich duże).
Nauczyciel pyta:
 - Gdzie położycie duże koła?
 - W jednej pętli kładą żółte figury, w drugiej – kwadraty (wśród nich żółte).
Nauczyciel pyta:
 - Gdzie położycie żółte kwadraty?
3. Omówienie na tablicy poszczególnych przypadków.
Nauczyciel rysuje dwie zachodzące na siebie pętli i objaśnia graficznie każdy przypadek.

Np.

- Niebieski trójkąt należy do jednej i do drugiej pętli: do jednej, bo jest niebieski, a do drugiej – bo jest trójkątem.
- Duże koło należy do jednej i do drugiej pętli: do jednej, bo jest kołem, a do drugiej – bo jest duże...

4. Karta pracy, cz. 2, s. 81.

Określanie, gdzie należą różowe prostokąty.

Otoczanie czerwoną pętlą małych figur. Otoczenie zieloną pętlą kwadratów. Określanie, gdzie należą małe kwadraty.

5. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 32.

Określanie, co znajduje się w różowej pętli, co – w zielonej i gdzie należą zielone trójkąty.

Otoczanie różową pętlą dużych figur, a zieloną – trójkątów. Określanie, gdzie należy duży trójkąt.

☐ Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII (*przewodnik*, s. 101).

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 33.

Oglądanie obrazka. Odczytanie zapisu.

Oglądanie obrazka. Wpisywanie odpowiednich liczb. Odczytanie zapisu.

Kończenie rysowania szlaczków.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wszyscy się poruszają* (przewodnik, s. 115).

2. Karta pracy, cz. 2, s. 82.

Oglądanie obrazków i umieszczonych pod nimi znaków. Odszukanie wśród naklejek takich samych znaków i obrazków. Naklejanie ich w odpowiednich miejscach według wzoru.

Dzień 5. Ślady w lesie

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat zwierząt w zimie,
- rysuje tuszem ślady ptaków.

Środki dydaktyczne: wiersz F. Kobryńczuka *Leśne ścieżki*, zdjęcia zwierząt z wiersza, sylweta zająca bielaka, rysunki ptaków, nożyczki, igła z nitką, obrazek karmnika, tusz, patyki, gałązka, tekturki, ołówki, tamburyn, bębenek, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 34, karta pracy, cz. 2, s. 83.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 83.

Wystukiwanie podanych rytmów i powtarzanie tekstu za nauczycielem.

Liczenie zwierząt na obrazkach po lewej i po prawej stronie. Porównywanie ich liczby. Wpisywanie odpowiednich liczb i znaków.

2. Dzielenie na sylaby i na głoski wybranych nazw zwierząt leśnych (*sarna, sroka, gawron, wrona, wróbel*...).

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVII (przewodnik, s. 110–111).

II

 Słuchanie wiersza F. Kobryńczuka *Leśne ścieżki*.

1. Rozmowa na temat dokarmiania leśnych zwierząt.

- Kto dokarmia zwierzęta w lesie?
- Skąd leśnicy wiedzą, gdzie są zwierzęta?
- Przypomnijcie, co może się znaleźć w paśniku.

2. Słuchanie wiersza.

*Upadł w puszczy lekki śnieżek
białą swą urodą.*

Kto wydeptał tyle ścieżek?

Dokąd one wiodą?

*Tędy sarna szła płochliwa,
skubiąc zeschłe ziele.*

*A tam biegł i podskakiwał
dzik, a za nim jeleni.*

*A tu zając obok jodły
kicał, by się rozgrzać.*

*Tam szły zuby i mrok bodły,
ciepło niosąc w nozdrzach.*

*A tu jakiś ślad niepewny
zawiały śnieżyce.*

*Tędy pewnie do królowny
jechał dzielny rycerz.*

3. Rozmowa na temat wiersza.

- Wyjaśnienie niezrozumiałych słów: „białą swą urodą”, „i mrok bodły, ciepło niosąc w nozdrzach”.
- Jakie zwierzęta szły przez duży las – puszcze?

Dzieci wymieniają nazwy zwierząt z wiersza, wskazują je na przygotowanych przez nauczyciela zdjęciach.

– Dokąd mogły iść zwierzęta?

4. Słuchanie zimowych ciekawostek o zwierzętach.

• *Po śladach leśnicy rozpoznają zwierzęta. Ślady służą także do liczenia zwierząt. Leśnicy wiedzą wtedy, ile w ich lesie jest saren, dzików, jeleni. Mogą sprawdzić, skąd lisy wychodzą na polowanie. Trudno im jednak policzyć wilki. Dlaczego?*

Bo wilki, wędrując, wchodzą w tropy swoich poprzedników.

• *W czasie zimy więcej zwierząt ginie z pragnienia niż z głodu. Dlaczego? Zwierzęta nie jedzą śniegu, a o wodę jest w zimie bardzo trudno.*

• *W polskich lasach można spotkać zająca bielaka. Latem jego futro jest brązowe, a zimą białe, żeby nie było łatwo rozpoznać go na śniegu.*

• *Wiewiórka opuszcza zimą swoje mieszkanie, żeby dotrzeć do jednej z licznych spiżarni. Gdy tylko jest troszkę cieplej i zaświeci słońce, wyskakuje z dziupli i kica po śniegu, wysoko unosząc ogon.*

5. Ćwiczenie kontroli wzrokowej.

Dzieci siedzą przed nauczycielem, który trzyma sylwetę zająca bielaka. Nauczyciel porusza sylwetą: najpierw w poziomie, a potem w różnych kierunkach, a dzieci wodzą za nią wzrokiem.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Skradający się lis.*

Dzieci, oparte na przedramionach i kolanach, poruszają się cicho, aby nie spłoszyć zwierzęcia, do którego się skradają.

6. Zabawa słowna z elementem dramy – *Rozmowy głodnych zwierząt.*

Chętne dzieci wcielają się w postacie wybranych zwierząt i w parach przedstawiają rozmowę na temat życia zwierząt w czasie zimy – jak się czują w czasie zimy, czy jest im trudno zdobyć pożywienie i czy oczekują od ludzi pomocy.

 Wykonanie pracy plastycznej – *Tędy przeszedł ptak.*

1. Wyjście na plac przedszkolny.

Dzieci zabierają ze sobą tekturki i ołówki.

Na placu oglądają ślady na śniegu; określają, kto je zrobił. Wskazują ślady ptaków i rysują je na tekturkach.

2. Powrót do przedszkola.

3. Omówienie wyglądu śladów ptaków.

4. Rysowanie śladów ptaków patykami maczanymi w tuszu.

Dzieci muszą rysować ślady tak, jakby po kartce – *śniegu* – przeszedł ptak, z jednej strony na drugą. Muszą pamiętać, że ptak ma dwie kończyny i ślady będą podwójne.

Po wyschnięciu pracy dzieci mogą dorysować z boku kartki ptaka, który zrobił te ślady.

III

1. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 34.

Czytanie par wyrazów. Wskazywanie różnic pomiędzy nimi. Odszukiwanie i zaznaczanie 7 różnic pomiędzy obrazkami. Pisanie liter **n**, **N**.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Wszyscy się poruszają* (przewodnik, s. 115).

2. Wykonanie drzewka z ptakami.

Kolorowanie rysunków ptaków przygotowanych przez nauczyciela. Wycinanie ich i wieszanie na nitce (pomaga nauczyciel), na gałązce w kąciку przyrody obok wyciętego obrazka karmnika.

Tydzień III: Babcia i dziadek

Dzień 1. B jak babcia

Cele główne:

- zapoznanie z literą **b** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę **b** – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- czyta wyrazy z poznanymi literami.

Środki dydaktyczne: piosenka *Kolega dziadek*, nagranie melodii walczyka, zdjęcia babć i dziadków dzieci, kartoniki z poznanymi literami, nakrywki – białe, czerwone, niebieskie, litery **b**: mała i wielka, drukowana i pisana, poznane litery, wyrazy: **balon**, **Borys**, wyrazy i obrazki, kartoniki z poznanymi literami, balony, patyczki do balonów, markery, kolorowa włóczka (lub pocięte paski bibuły), klej, farby plakatowe, kartki podzielone na połowy, pędzle, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 35, książka, s. 48, 49, karty pracy, cz. 2, s. 84, 85, 86, 87.

Przebieg dnia

I

1. Oglądanie zdjęć babć i dziadków, przyniesionych przez dzieci.

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat ich babć i dziadków. Nauczyciel zadaje dzieciom pytania, np.: Co robicie najczęściej z babcią lub z dziadkiem? Czy lubicie spędzać czas z babcią i z dziadkiem? Dlaczego?

- Ćwiczenia poranne – zestaw XVIII (według M. Markowskiej).

Zimowe uciechy

Napadało dużo śniegu. Dachy domów, płoty, drzewa są pokryte białymi czapami. Idziemy pobawić się na śniegu. Zakładamy buty, kurtki, czapki, szaliki, rękawiczki. (Dzieci naśladują kolejne czynności). Wychodzimy do ogrodu. (Maszerują parami za nauczycielem). Rozglądamy się dookoła. Wszędzie białe. (Stoją w luźnej gromadce). Spójrzcie, ile śladów zostawiliśmy na śniegu. Zrobmy ich jeszcze więcej. (Biegają w różnych kierunkach, wykonują podskoki). A teraz spróbujmy chodzić tylko po naszych śladach. (Chodzą w wolnym tempie, wysoko unoszą kolana). Czas na ulepienie bałwana. Zaczynamy od ulepienia małej kulki. (Wykonują przysiad). A teraz toczymy kulkę po śniegu. (W staniu, wykonują skłon, kolana mają lekko ugięte, palcami dotykają podłogi). Kula staje się coraz większa. (Przechodzą powoli do wyprost). Teraz lepimy drugą kulę i trzecią. (Powtarzają czynności). Podnosimy kule i układamy jedną na drugiej. Jeszcze tylko kapelusz, nos, usta i guziki. Gotowe. Kłaniamy się bałwankowi. (Wykonują skłon tułowia w przód). Witamy go słowami: – Dzień dobry, panie Bałwanie. Słyszycie, dzieci, jak wam burczy w brzuszkach? (Naśladują odgłos burczenia – bur, bur, bur). To znaczy, że pora na obiad. Otrzepujemy ze śniegu ubrania: czapkę, rękawiczki, buty. (Naśladują kolejne czynności). Ostatni łyk świeżego powietrza. (Wykonują głęboki wdech nosem i wydech ustami – trzy razy). Wracamy do przedszkola. (Maszerują w miejscu).

II

- Wprowadzenie litery **b** – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

1. Rozmowa na temat Dnia Babci i Dnia Dziadka.
 - Co możecie podarować babci i dziadkowi z okazji ich świąt?
 - Czego powinniście życzyć babci i dziadkowi?
 - Co powinniście zrobić, gdy chcecie zaprosić ich do przedszkola?
 - Czym możemy udekorować salę?

2. Analiza i synteza słuchowa słowa *balon*.
 - Dzielenie słowa *balon* na sylaby.
 - Dzielenie słowa *balon* na głoski.
 - Co słyszycie na początku słowa *balon*?
 - Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *b* (*buty, batwan, burak...*), mających ją w środku (*kubek, meble, cebula...*).
(Gdy głoska *b* występuje na końcu słów, to często słyszymy *p*).
 - Z ilu głosek składa się słowo *balon*?
3. Budowanie schematu słowa *balon*.

4. Określanie rodzaju głoski.
 - Wypowiadanie głoski *b* długo: *bbbbyyyy...*
 - Wypowiadanie głoski *b* krótko: *b, b, b, b...*
 - Co można powiedzieć o tej głosce? (Jest to spółgłoska).
5. Modelowanie struktury dźwiękowej słowa *balon*.
6. Podawanie imion rozpoczynających się głoską *b* – *Basia, Beata, Borys, Bartek, Bożena...*
7. Analiza i synteza słuchowa imienia *Borys*.

Dzielenie imienia na sylaby, na głoski; budowanie schematu i modelu słowa *Borys*.

Zabawa ruchowa z balonami.

Dzieci nadmuchują balony, zawiązują z pomocą nauczyciela i odbijają je, chodząc po sali tak, aby nie spadały na podłogę.

Po zabawie odkładają je w wyznaczonym miejscu – po zajęciu udekorują nimi salę.

8. Pokaz litery **b**: małej i wielkiej, drukowanej i pisaney.
9. Umieszczenie poznanych liter: **b, B, o, a, l, y, s, n, r** pod modelami słów *balon, Borys*.
 - Odczytanie wyrazów **balon, Borys**.
10. Przeczytanie zdań wyrazowo-obrazkowych.

Nauczyciel umieszcza na tablicy wyrazy i obrazki – układa dwa zdania. Dzieci czytają zdania.

Beata ma bilety do kina dla rys. babcia.

Bartek ma banany dla rys. dziadek.

Utrwalanie litery **b**.

1. Zabawa plastyczna *Balonowy przyjaciel*.

Dzieci siadają przy stolikach. Każde z nich dostaje balon do nadmuchania. Nadmuchuje go. Nauczyciel pomaga zawiązać balon na uchwycie do patyczka. Następnie każde dziecko dostaje marker i ozdabia balon w ten sposób, żeby powstała głowa – dorysowuje oczy, nos, usta, brwi. Kolejną czynnością jest przygotowanie włosów. Można je wykonać z kolorowej włóczki lub pociętych pasków bibuły. Nauczyciel pomaga przymocować włosy. Dzieci wymyślają imię dla balonowego przyjaciela, które musi zawierać przynajmniej dwie głoski *b*, np. *Bobuś* lub *Bimbo...*

2. Zabawa muzyczna *Taniec z balonem*.

Dzieci tańczą walczyka ze swoim balonowym przyjacielem.

3. Zabawa *Rozsypane litery*.

Nauczyciel wręcza kilkorgu dzieciom kartoniki z poznanymi literami. Dzieci z kartonikami stają twarzami do pozostałych i pokazują kartoniki, jednocześnie odczytując litery. Pozostałe dzieci zastanawiają się, jakie wyrazy mogą powstać z tych liter. Ustawiają dzieci z literami tak, aby z tych liter powstał dany wyraz. Potem inne dziecko ustawia dzieci z literami tak, że powstaje z nich inny wyraz itd. Przykładowe wyrazy: **banan, barak, baran, kabel, brama, basen, bal, meble, drabina, ryba, torba...**

4. Karty pracy, cz. 2, s. 84, 85, 86, 87.

- Określanie, co dzieje się na obrazku. Wskazywanie tego, co w swojej nazwie ma głoskę *b*. Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego.
- Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod nimi odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery *b* z poznanymi literami. Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.
- Czytanie zdań. Kolorowanie odpowiednio rysunków balonów. Odszukiwanie w tekście (fragment tekstu piosenki K. Bożek-Gowik) liter *b*, *B* i ich zaznaczanie.
- Kreślenie liter *b*, *B* pisanych w powietrzu, na dywanie, na plecach kolegów lub koleżanek.
- Pisanie liter *b*, *B* po śladach, a potem – samodzielnie.

III

1. Ćwiczenia w książce, s. 48, 49.

Opowiadanie, jak dzieci spędzają wolny czas z babcią, a jak z dziadkiem.

Wypowiadanie się dzieci na temat, jak one spędzają wolny czas z dziadkami.

Nauka rymowanki z pomocą nauczyciela.

2. Malowanie portretów babci i dziadka.

Dzieci dostają kartki podzielone linią na połowę. Malują na jednej połowie portret babci, a na drugiej – portret dziadka.

Wcześniej przypominają, co to jest portret.

 Zabawa ruchowo-naśladowcza *Pomagam babci i dziadkowi*.

Dzieci naśladują czynności, których nazwy podał nauczyciel. Np. ścierają kurze, wycierają naczynia, podlewają kwiaty, zbierają owoce...

3. Nauka piosenki *Kolega dziadek* (sł. i muz. K. Gowik).

Gdy ta - ta mój pra-cu-je ca-ły dzień, a ma-ma i - dzie na spa-cer z psem, to wte-dy
dzia-dek, dzia-dek mym ko-le-gą jest, bo dzia-dek mo - cno ko - cha mnie, tak, mnie!
Dzia-dku, dzia-dku, jak to do-brze cie - bie mieć. Mą-dry je - steś, bo masz chy-ba ze sto lat!
Dzia-dku, dzia-dku, jak to do-brze, że masz czas. Ró-żne spra-wy wy-tłu-ma-czysz tak jak nikt
Po-czy - ta-my baj - ki, u - rzą - dzi - my mecz, po-tem ze mną piz-zę bę-dziesz jadł.
i bę-dzie-my śmiać się ra-zem, cha, cha, cha! Naj-faj-niej-sze to są z dziad-kiem dni!

- I. *Gdy tata mój pracuje cały dzień,
a mama idzie na spacer z psem,
to wtedy dziadek, dziadek mym kolegą jest,
bo dziadek mocno kocha mnie, tak, mnie!*

Ref.: *Dziadku, dziadku, jak to dobrze ciebie mieć.
Mądry jesteś, bo masz chyba ze sto lat!*

Poczytamy bajki, urządzimy mecz,
potem ze mną pizzę będziesz jadł.
Dziadku, dziadku, jak to dobrze, że masz czas.
Różne sprawy wytłumaczysz tak jak nikt
i będziemy śmiać się razem, cha, cha, cha!
Najfajniejsze to są z dziadkiem dni!

- II. Gdy nudzę się, co robić nie mam już,
dzwonię do dziadka, by przyszedł tu,
by jakoś zaczarował cały wielki świat
i aby z nieba popcorn spadł! Tak, spadł!

Ref.: Dziadku, dziadku...

4. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 35.

Kończenie rysowania rybki według wzoru. Czytanie tekstu, rysowanie rybek. Kończenie rysowania szlaczków.

Dzień 2. Babcia i dziadek

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wypowiada się na temat opowiadania,
- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych.

Środki dydaktyczne: piosenka *Babciu, droga babciu*, opowiadanie A. Onichimowskiej *Dzień Babci i Dziadka*, ilustracje do opowiadania, rymowanka, kartki w kształcie serca, woreczki gimnastyczne, taca, rolki po ręcznikach papierowych, tamburyn, pudełko, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 36, karty pracy, cz. 2, s. 88, 89.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 88.

Czytanie tekstu wyrazowo-obrazkowego. Rysowanie po śladach serduszek, bez odrywania kredki od kartki.

2. Podawanie imion swoich babć i dziadków.
3. Kończenie zdań kolejno przez wszystkie dzieci.

Moja babcia lubi, gdy ja...

Moja babcia nie lubi, gdy ja...

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVIII (*przewodnik*, s. 122).

II

 Słuchanie opowiadania A. Onichimowskiej *Dzień Babci i Dziadka*.

 Zabawa ruchowo-słuchowa z zastosowaniem rymowanki – *Chodzi babcia (dziadek)*.

Dzieci – *wnuczki* – siedzą skrzyżnie na obwodzie koła i recytują rymowankę. W środku koła leży taca z *ciasteczkami* (woreczkami gimnastycznymi). Nauczyciel wybiera chętne dziecko, które staje się *babcią* (chłopiec – *dziadkiem*). Przy akompaniamencie tamburynu za dziećmi chodzi dookoła *babcia* lub *dziadek* z woreczkiem w ręce. Po słowach: *temu ciastko zjedzą myszy, babcia* kładzie *ciasteczko* za wybranym *wnuczkiem*, który powinien jak najszybciej wstać i *babci* podziękować. *Babcia* siada wówczas na miejscu *wnuczka*, a on staje się *babcią*.

Jeśli dziecko nie zauważy do końca rymowanki, że *ciasteczko* leży za nim, zabiera je *myszka* – *babcia* kładzie woreczek obok, na tacy.

*Chodzi babcia dookoła (lub: Chodzi dziadek dookoła),
na ciasteczka wnuki woła,
a kto babci nie usłyszy,
temu ciastko zjedzą myszy.*

1. Słuchanie opowiadania.

Wszystkie przedszkolaki malowały od tygodnia babcie i dziadków. Swoich, jeśli ich miały, albo wymarzonych. Były babcie grube i chude, siwowłose i rude, w spodniach i sukienkach, w bujanych fotelach i na nartach. Wielu dziadków nosiło okulary i było łysych. Panie zebrały rysunki i rozwiesiły na ścianach. Pod każdym rysunkiem był podpisany autor, żeby babcie i dziadkowie mogli się rozpoznać, kiedy przyjdą oglądać przedstawienie. Dzieciaki szykowały się do niego od dawna. 21 stycznia przedszkole wypełniło się gośćmi.

– Mam tremę... – przyznała się Tomkowi Lenka.

– Nic się nie martw. W razie czego ci podpowiem – szepnęła Tomek.

Lenka miała na głowie siwą perukę z loczkami, a na nosie – oprawki okularów. Ubrana była w długą ciemną sukienkę. Taka babcia Lenka. A Tomek przyczepił sobie brodę i wąsy, założył kapelusz i trochę za duży garnitur, pożyczony od kuzyna. Dziadek Tomek. Szykowali się do wyjścia na scenę. Mieli przedstawić wiersz Broniewskiego „Babie lato”. Oni oraz ich koleżanka Majka.

Zaczęła Majka:

– W dzień jesienny, pomaleńku, idzie dziadzio z babuleńką – zadeklamowała, a Tomek z Lenką pod rękę weszli wolno na scenę.

Majka: Babcia mówi...

Lenka: Grzej się, dziadku, w ciepłym słonku, w babim latku.

Tomek: Babuleńko...

Majka: ... dziadzio na to.

Tomek: Spójrz, leci babie lato!

Majka: Leci, leci siwa przędza, wiatr nią rzuca, wiatr ją spędza.

Tomek z Lenką zatrzymali się na środku sceny, a Lenka podniosła rękę do kapelusza chłopca.

Lenka: Włos ci, dziadziu, przyprószyła.

Tomek: Tobie także, babciu miła.

Tomek pogłodził perukę Lenki, która zsunęła się z głowy dziewczynki i upadła na podłogę. Widownia wybuchnęła śmiechem, ale Majka i tak deklamowała dalej, podczas gdy Tomek z Lenką schodzili ze sceny.

Majka: Słonko grzeje. Pomaleńku idzie dziadzio z babuleńką.

Rozległy się brawa. Tomek z Lenką musieli pojawić się jeszcze raz i uklonąć. Tym razem Lenka znów miała siwą perukę, tyle że założoną trochę krzywo.

– Jak będę naprawdę dziadkiem, też pójdziesz ze mną na spacer? – spytał Tomek, odlepiając sztuczną brodę, a Lenka uśmiechnęła się i pokiwała głową.

2. Rozmowa na temat opowiadania.

– Co przygotowały dzieci na Dzień Babci i Dzień Dziadka?

– Z kim występowali Tomek i Lenka?

– Co się wydarzyło w trakcie przedstawienia? Jak zakończyło się opowiadanie?

– Jaki inny tytuł mogłoby mieć opowiadanie?

Zabawa ruchowa *Dziadek i wnuk*.

Dzieci stają parami naprzeciwko siebie. Każda para umawia się, kto jest *wnukiem*, a kto *dziadkiem*. Następnie *dziadkowie* pokazują *wnukom* ćwiczenia (skłony, przysiady, podskoki, pajacyki itp.) i wspólnie z nimi je wykonują – każde ćwiczenie po kilka razy. Po chwili dzieci zamieniają się rolami.

3. Zabawa *Dokończ zdanie*.

Nauczyciel mówi początek zadania, a dzieci je kończą, np.:

Najczęściej chodzę z dziadkiem...

Gdy jestem u babci i dziadka, to...

Kocham moją babcię i mojego dziadka za...

- Zabawa ruchowo-naśladowcza *Pomagam babci i dziadkowi* (przewodnik, s. 124).

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII (przewodnik, s. 101).

III

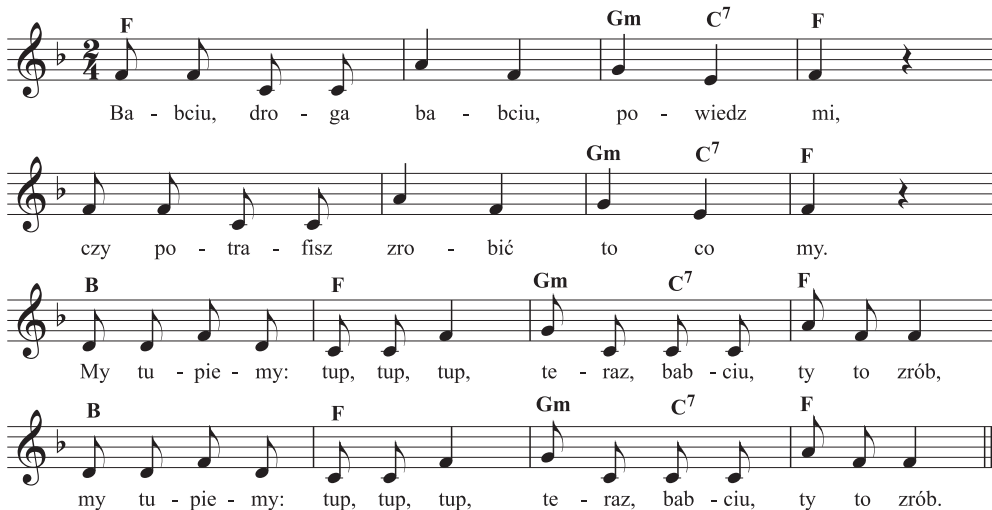
1. Wymienianie atrybutów babci i dziadka.

Nauczyciel pisze na jednej kartce w kształcie serca: *Babcia jest...*, a na drugiej, też w kształcie serca: *Dziadek jest...*

Dzieci podają słowa określające babcię i dziadka, a nauczyciel pisze je w miejscu zakończenia zdań.

2. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 36.

- Kolorowanie bukietu dla babci według wzoru.
- Rysowanie po śladach rysunków szklanek (każdej innym kolorem).
- 3. Nauka piosenki *Babciu, droga babciu* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Ba - bciu, dro - ga ba - bciu, po - wiedz mi,
czy po - tra - fisz zro - bić to co my.
My tu - pie - my: tup, tup, tup, te - raz, bab - ciu, ty to zrób,
my tu - pie - my: tup, tup, tup, te - raz, bab - ciu, ty to zrób.

I. *Babciu, droga babciu*
(dziadku, drogi dziadku),
powiedz mi,
czy potrafisz zrobić
to co my.

My tupiemy: tup, tup, tup,
teraz, babciu (dziadku), ty to zrób. (bis)

II. *Babciu, droga babciu*
(dziadku, drogi dziadku),
powiedz mi,
czy potrafisz zrobić
to co my.

My klaszczemy: raz, dwa, trzy,
teraz, babciu (dziadku), zrób to ty. (bis)

III. *Babciu, droga babciu*
(*dziadku, drogi dziadku*),
powiedz mi,
czy potrafisz zrobić
to co my.
My skaczymy: raz, dwa, trzy,
teraz, babciu (dziadku), podskocz ty. (bis)

IV. *Babciu, droga babciu*
(*dziadku, drogi dziadku*),
powiedz mi,
czy potrafisz zrobić
to co my.
My całuski damy ci,
teraz, babciu (dziadku), daj nam ty. (bis)

4. Karta pracy, cz. 2, s. 89.

Kolorowanie rysunku bukietu dla babci i dziadka. Kończenie ozdabiania ramki serduszkami.

Dzień 3. Kwiatek dla babci i dziadka

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności manualnych.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- śpiewa piosenkę,
- wykonuje kwiatek z cukierkiem.

Środki dydaktyczne: wiersze: Doroty Gellner *Prezenty dla babci*, W. Chotomskiej *Kwiaty dla dziadka*, piosenki: *Babcia zawsze ma czas*, *Wesoła babcia*, kartki z rolami dla dzieci, rekwizyty do teatrzyku, słomki do napojów, cukierki, patyczki, klej, włóczka, bębenki, tamburyny, paski bibuły w różnych kolorach, pałeczki, nagranie melodii walczyka, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 37, karta pracy, cz. 2, s. 90, 91.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie teatrzyku z okazji Dnia Babci na podstawie utworu Doroty Gellner *Prezenty dla babci*.
- Rozdanie kartek z rolami dla narratora i dzieci.
 - Narrator: *Co to za hałas? Skąd tyle krzyku?*
Każdy coś niesie w swoim koszyku.
Każdy jest taki strasznie przejęty...
 - Dzieci: *Bo my dla babci mamy prezenty!*
 - Dziecko I: *Ta złota rybka, (wyjmuje z koszyka złotą rybkę)*
choć jeszcze mała,
będzie życzenia
babci spełniała.
Niech pływa rybka
w przejrzystej wodzie
i trzy życzenia
niech spełnia co dzień.
 - Dziecko II: *A ja przynoszę buty bajkowe – (wyjmuje z koszyka buty)*
lekkie, wygodne – siedmiomilowe.
Takie akurat na babci nogę,
żeby do sklepu skracają drogę!
 - Dziecko III: *A ja stoliczek bajkowy mam, (pokazuje stolik dla lalek)*
który się zawsze nakrywa sam!

Na tym stoliczku – na zawołanie –
zjawia się obiad albo śniadanie.

Dziecko IV: *A tu jest, babciu, książka z bajkami...* (wyjmuje książkę z koszyka)
Dzieci (razem): *Możesz ją wnukom czytać czasami!*

- Kilkakrotne przeczytanie tekstów przez nauczyciela.

2. Karta pracy, cz. 2, s. 90.

Rytmiczne klaskanie i mówienie tekstu za nauczycielem. Omawianie drogi do domu babci i dziadka. Rysowanie strzałek zwróconych w odpowiednią stronę i określanie kierunków. Zaproponowanie innej drogi. Omówienie jej.

- ☞ Ćwiczenia poranne – zestaw XVIII (*przewodnik*, s. 122).

II

☐ Zabawy przy piosence *Babcia zawsze ma czas*.

1. Ćwiczenia warg (według K. Datkun-Czerniak).

- *Całuski dla babci* – ściskanie warg, wywiniecie ich do przodu jak przy cmoknięciu.
- *Dziadek ma wąsy* – utrzymanie słomki do napojów między nosem a górną wargą.

2. Zabawa inhibicyjno-incytacyjna *Zmiany*.

Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie bębenka. Na hasło nauczyciela: *Wysoki* – prostują się, idą na palcach i wysoko wyciągają ręce, a na hasło: *Niski* – przykucają i starają się poruszać jak najniżej.

3. Słuchanie piosenki *Babcia zawsze ma czas* (sł. i muz. J. Kucharczyk).

Mo - ja ba - bcia wcze - śnie wsta - je i pra - cu - je ca - ły dzień. Wciąż ma
ty - le ró - żnych za - jęć i wciąż ba - rdzo spie - szy się.
Choć ma cią - głe ty - le pra - cy, za - wsze dla mnie znaj - dzie czas.
Kto ma ta - ką su - per - ba - bcię? Ja - wła - śnie ja!

I. *Moja babcia wcześnie wstaje
i pracuje cały dzień.
Wciąż ma tyle różnych zajęć
i wciąż bardzo spieszy się.*

Ref.: *Choć ma ciągle tyle pracy,
zawsze dla mnie znajdzie czas.
Kto ma taką superbabcie?
Ja – właśnie ja!*

II. *Czasem bardzo jest zmęczona,
lecz na twarzy uśmiech ma.
Bardzo się lubimy bawić,
babcia wiele zabaw zna.*

Ref.: *Choć ma ciągle...*

III. *Jestem jeszcze taki mały,
lecz o swoją babcie dbam.
Bo kochamy się tak bardzo,
moja babcia – no i ja!*

Ref.: *Choć ma ciągle...*

4. Rozmowa na temat piosenki.
 - Jak jest zbudowana piosenka?
 - Czy babcia jest bardzo zajęta?
 - Czy babcia ma zawsze czas dla wnuków?
 - Czy bawi się z wnukami?
5. Improwizacja muzyczne – *Za co kochasz babcie i dziadka?*
 Nauczyciel zadaje dzieciom pytania, śpiewając: *Za co kochasz babcie? Za co kochasz dziadka?* Dzieci odpowiadają śpiewem. Wymyślają melodię do tekstu według własnych pomysłów i improwizują ją głosem, np.:
Kocham babcie za to, że piecze ciasteczka! Kocham dziadka za to, że zawsze jest przy mnie!
6. Zabawa przy piosence.
 Podczas zwrotek dzieci tańczą swobodnie na dywanie.
 Podczas refrenu zatrzymują się, łączą w pary i wyklaskują rytm, uderzając raz w swoje dłonie, raz w dłonie kolegi z pary.
7. Nauka I zwrotki i refrenu piosenki fragmentami, metodą ze słuchu.
- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Co robię z babcie, a co z dziadkiem?*
 Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy akompaniamencie tamburynu. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się i naśladują to, co robią z babcie lub z dziadkiem, np. *pieczenie ciasteczek, łowienie ryb, spacerowanie*, itp.
- Wykonanie kwiatka dla babci i dziadka.
1. Zabawa *Orkiestra dziadków i wnuków*.
 Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko to *dziadek*, a drugie – *wnuczek*. Każdy *wnuczek* ma bębenek z pałeczką, a każdy *dziadek* – tamburyn. *Dziadkowie* tworzą jeden szereg, a *wnuki* drugi, tak by dzieci z pary siedziały naprzeciwko siebie. *Wnuk* śpiewa *pytanie* do dziadka, np. *Dziadku, co lubisz?* na melodię według własnego pomysłu, akompaniując na bębnie. *Dziadek* odpowiada *wnukowi*, śpiewając i akompaniując na tamburynie. Potem następuje zmiana ról.
2. Układanie zdań o swojej babci.
 Dzieci kolejno układają kilka zdań o swojej babci. Pozostałe osoby liczą, z ilu zdań składa się wypowiedź. Zabawę rozpoczyna nauczyciel, mówiąc kilka zdań. Np.
Moja babcia jest miła i zawsze uśmiechnięta. Robi wspaniałe pierogi.
3. Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
 Dzieci otrzymują paski bibuły (o szerokości około 5 cm) w różnych kolorach. Zieloną bibułą oklejają patyczek, owijając go spiralnie. Na patyczku mocują cukierek owinięty paskiem bibuły. (Aby owinąć cukierek bibułą, należy ją zmarszczyć i w połowie długości wsunąć cukierek w taki sposób, aby koniec papierka znalazł się w równej linii z krawędzią bibuły. Końce bibuły należy założyć jeden na drugi i delikatnie skleić. Zmarszczoną część owinąć kilkakrotnie kawałkiem włóczki i związać).
4. Wykonanie prac przez dzieci.
5. Sprzątanie miejsc pracy przez dzieci.
- Spacer w pobliżu przedszkola – obserwowanie zimowej przyrody.

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 91.

Oglądanie planu Lenki na spotkanie z babcie i dziadkiem z okazji ich święta. Próby opracowania własnego planu z okazji święta dziadków.

Kończenie rysowania tortu dla babci i dziadka. Ozdabianie go według własnego pomysłu.

2. Nauka wiersza W. Chotomskiej *Kwiaty dla dziadka*.

*Kto ci opowie o dawnych latach?
Tych lat naoczny świadek.
Jak kraj nasz rośnie, jak ludzie rosną
opowie ci – twój dziadek.*

*Otworzy serce, kieszeń otworzy,
podsunie czekoladę.
Z twoich sukcesów zawsze się cieszy.
Kto? No, wiadomo – dziadek!*

*A jak coś spsocisz, jak coś naknocisz,
jak trzeba spytać o radę –
to kto za uszy wyciągnie z biedy?
Wiadomo – zawsze dziadek!*

*Więc wnuki proszą, żeby w kwaciarniach
kwiatów nie chować pod ladę.
Dziadek ma święto! Kwiaty dla dziadka!
Wiwat, niech żyje dziadek!*

3. Tańczenie w parach walczyka.

4. Próba inscenizacji na Dzień Babci i Dzień Dziadka.

5. Nauka piosenki *Wesoła babcia* (sł. i muz. D. i K. Jagiełło).

Mo - ja bab - cia lu - bi śpie - wać, mo - ja bab - cia lu - bi grać, lu - bi
czy - tać do - bre ksią - żki, a w nie - dzie - lę dłu - żej spać. Bo nie -
pra - wda, że to bab - cie mu - szą cią - gle w ku - chni stać, sma - żyć
pla - cki, ja - je - czni - cę i u - bra - nia na - sze prać, bo nie -
pra - wda, że to bab - cie mu - szą cią - gle w ku - chni stać, sma - żyć
pla - cki, ja - je - czni - cę i u - bra - nia na - sze prać.

I. *Moja babcia lubi śpiewać,
moja babcia lubi grać,
lubi czytać dobre książki,
a w niedzielę dłużej spać.*

Ref.: *Bo nieprawda, że to babcie
muszą ciągle w kuchni stać,
smażyć placki, jajecznicę
i ubrania nasze prać.*

II. *Moja babcia jest zadbana
i ubiera modnie się,
chodzi często do fryzjera
i wspaniale trzyma się.*

Ref.: *Bo nieprawda...*

III. *A ja kocham swoją babcie
i pomagam ciągle jej,
chcę, by długo była młoda
i by żyło się jej lepiej.*

Ref.: *Bo nieprawda...*

6. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 37.

Słuchanie tekstu i rysowanie po śladach.

Rysowanie serduszek w serduszkach. Kolorowanie ich.

Dzień 4. Siedem prezentów

Cele główne:

- zapoznanie z zapisem cyfrowym liczby 7,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- liczy w zakresie siedmiu; wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 7,
- reaguje określonymi ruchami na polecenia nauczyciela.

Środki dydaktyczne: piosenka *Babcia zawsze ma czas*, materiały do wykonania laurek, kartoniki z: cyframi, literami, krążkami, ze znakami, cyfra 7 – drukowana i pisana, bebenek, pałeczka, rolki po papierze toaletowym, tamburyn, pudełko, sylwety kwiatów, karty pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 38, 39, karty pracy, cz. 2, s. 92, 93, 94, 95.

Przebieg dnia

I

1. Nauka II i III zwrotki piosenki *Babcia zawsze ma czas* (*przewodnik*, s. 129).
2. Wykonanie laurek dla babci i dziadka.

Nauczyciel przygotowuje różny materiał, do wyboru. Dzieci wykonują laurki według własnych pomysłów.

Skończą prace w III części dnia.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 38.

- Łączenie luk w wyrazach z odpowiednimi literami.
- Skreślanie w wyrazach – nazwach obrazków – niepotrzebnych liter. Pisanie liter **b**, **B**.

 Ćwiczenia poranne – zestaw XVIII (*przewodnik*, s. 122).

II

 Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 7.

1. Zabawa matematyczna *Która liczba jest większa?*

Każde dziecko losuje dwa kartoniki z cyframi. Ustawia je przed sobą tak, aby było miejsce na włożenie między nie kartonika z odpowiednim znakiem. Dzieci wybierają kartoniki z odpowiednimi znakami, kładą je między kartonikami z cyframi i odczytują zapis. Np. dziecko wylosowało kartoniki z cyframi: **1**, **5**. Może je ułożyć różnie:

$$1 < 5$$

lub

5 > 1

2. Liczenie sylwet kwiatów (prezentu dla babci) umieszczonych na tablicy.
3. Nazywanie pierwszego, drugiego... szóstego kwiatu (np. róża, gerbera, lilia, irys, frezja, tulipan).
4. Umieszczenie na tablicy jeszcze jednej sylwetki kwiatu, np. goździka.
Ułożenie z cyfr i liter zapisu. Umieszczenie w miejscu wyniku kartonika z odpowiednią liczbą krążków.

6 i 1 to

5. Pokaz cyfry 7 – drukowanej i pisanej.
 - Pokaz prawidłowego kreślenia cyfry 7 przez nauczyciela.
 - Kreślenie cyfry 7 w powietrzu, na podłodze, na plecach kolegów lub koleżanek.
6. Uzupełnienie zapisu pod kwiatami.

6 i 1 to 7

 Zabawa ruchowa *Tyle samo*.

Nauczyciel uderza pałeczką w bębenek. Dzieci po cichu liczą uderzenia. Potem mają wykonać podaną przez nauczyciela czynność tyle razy, ile razy uderzył w bębenek. Np. mają tyle samo razy: przesłać całusa ulubionej osobie, wykonać przysiady, pogłaskać kogoś po głowie...

7. Karty pracy, cz. 2, s. 92, 93.

Uzupełnianie figur w każdej grupie tak, żeby było ich po siedem. Kolorowanie siódmego serduszka, licząc od lewej strony. Kolorowanie siódmego kwiatuszka, licząc od prawej strony. Uzupełnianie tabelki według wzoru. Odszukanie wśród naklejek brakujących cyfr i naklejanie ich w odpowiednich miejscach. Pisanie cyfr 7 po śladach.

8. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 39.

- Uzupełnianie serduszek dla babci i dziadka według wzoru. Pisanie cyfr 7.

 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VIII (*przewodnik*, s. 101).

III

1. Karta pracy, cz. 2, s. 94.

Opowiadanie o tym, jak Gabrysia pomaga babci i dziadkowi. Rysowanie w polu po lewej stronie, jak dzieci pomagają babci, a w polu po prawej stronie – jak pomagają dziadkowi.

2. Próba programu na spotkanie z babciami i dziadkami dzieci z grupy.

 Zabawa orientacyjno-porządkowa *Co robię z babcią, a co z dziadkiem?* (*przewodnik*, s. 130).

3. Karta pracy, cz. 2, s. 95.

Dzielenie na głoski nazw zdjęć – prezentów dla babci i dziadka. Rysowanie pod zdjęciami odpowiedniej liczby kresek.

Oglądanie obrazka kwiatów po lewej stronie. Kolorowanie tak samo kwiatów po prawej stronie.

Dzień 5. Odwiedzili nas babcia i dziadek

Cel główny:

- prezentowanie swoich umiejętności.

Cel operacyjny:

Dziecko:

- recytuje wiersze, śpiewa piosenki, tańczy.

Środki dydaktyczne: melodia piosenki *Babciu, droga babciu*, piosenki i wiersze dla babci i dziadka, portrety babć i dziadków, papierowe serduszka do dekoracji sali, laurki, wykonane kwiatki dla dziadków, nagrania piosenek dla dzieci, duże, papierowe serca z napisami, poczęstunek, karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 40, karta pracy, cz. 2, s. 96.

I

1. Karta pracy, cz. 2, s. 96.

Rysowanie nad cyframi odpowiedniej liczby figur. Odszukanie wśród naklejek odpowiednich cyfr i naklejenie ich w ramkach.

Porównywanie liczb – wpisywanie między cyfry odpowiednich znaków. Kończenie rysowania szlaczków.

2. Przygotowanie sali na przyjęcie gości.

Dekorowanie serduszkami wyciętymi z kolorowego papieru, rozwieszanie portretów, porządkowanie kącików.

Ćwiczenia poranne – zestaw XVIII (*przewodnik*, s. 122).

II

Spotkanie dzieci z babciąmi i dziadkami w przedszkolu.

1. Powitanie przybyłych gości przez nauczyciela.

Nauczyciel mówi:

*Witam tych, którzy –
lubią zimę,
jedzą lody,
kochają słońce,
kochają swoich wnuków,
lubią tańczyć,
pięką wspaniałe ciasta,
lubią spacerować...*

Osoby, które czują się powitane, machają rękami.

2. Powitanie w kręgu.

Babcie, dziadkowie, dzieci i nauczyciel stoją w kręgu. Zabawę rozpoczyna nauczyciel, posyłając uśmiech osobie stojącej po jego prawej stronie. Ta osoba posyła uśmiech dalej, swojemu sąsiadowi. Zabawa trwa dotąd, aż uśmiech wróci do nauczyciela.

3. Wspólny taniec przy piosence *Babciu, droga babciu (Dziadku, drogi dziadku)*.

4. Słuchanie wierszy, piosenek, przedstawienie inscenizacji przygotowanych przez dzieci.

5. Wręczenie przez dzieci laurek, wykonanych kwiatków; złożenie życzeń babciom i dziadkom. Pokazanie im ich portretów.

6. Odczytanie przez nauczyciela, napisanych na dużych papierowych sercach, wyrazów określających babcię i dziadków, podanych przez dzieci.

7. Wspólne tańce przy nagraniach piosenek dla dzieci.

8. Poczęstunek ciastkami i herbatą.

9. Pożegnanie w kręgu – przesłanie sobie pożegnalnego uścisku dłoni.

III

1. Swobodne rozmowy na temat uroczystości.

2. Zabawy tematyczne w kącikach zainteresowań.

3. Karta pracy *Czytam, piszę, liczę*, s. 40.

Łączenie obrazków dziadków z narzędziami, przyborami potrzebnymi im do pracy. Nazywanie zawodów, jakie wykonują.

Propozycja korzystania z *Tablic demonstracyjnych dla starszych przedszkolaków*

Numer tablicy	Opis	Tygodnie, w których można wykorzystać tablice
LISTOPAD		
23	Wprowadzenie litery <i>t</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>tata</i>	Tydzień II Urządzenia elektryczne
24	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 5	Tydzień II Urządzenia elektryczne
25	Krążenie wody w przyrodzie – parowanie wody z rzek, jezior... i skraplanie w chmurach – opady deszczu (śniegu)	Tydzień III Pada deszcz
26	Wprowadzenie litery <i>d</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>dom</i>	Tydzień III Pada deszcz
28	Wprowadzenie litery <i>k</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>kot</i>	Tydzień IV Zdrowie naszym skarbem
29	Piramida żywienia 2016 roku – zwracająca uwagę na ruch, spożywanie dużej ilości warzyw i owoców, a małej ilości tłuszczów	Tydzień IV Zdrowie naszym skarbem
56	Urządzenia elektryczne – zdjęcia: suszarki do włosów, lodówki, telewizora, robota kuchennego, pralki, kuchenki mikrofalowej	Tydzień II Urządzenia elektryczne
GRUDZIEŃ		
30	Wprowadzenie litery <i>l</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>lalka</i>	Tydzień I Co robimy w wolnym czasie?
32	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 0	Tydzień II To już zima
33	Wprowadzenie litery <i>y</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>zasp</i>	Tydzień II To już zima
34	Współczesna choinka – zdjęcie udekorowanej choinki we współczesnym domu	Tydzień III Święta tuż-tuż
36	Wprowadzenie litery <i>r</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>ryba</i>	Tydzień III Święta tuż-tuż
37	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 6	Tydzień III Święta tuż-tuż
STYCZEŃ		
40	Wprowadzenie znaków: równości, mniejszości, większości (=, <, >) – porównywanie liczebności zbiorów	Tydzień I W świecie baśni
41	Wprowadzenie litery <i>s</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>smok</i>	Tydzień I W świecie baśni
43	Wprowadzenie litery <i>n</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>narty</i>	Tydzień II Pamiętajmy o zwierzętach

44	Wprowadzenie zapisu cyfrowego liczby 7	Tydzień III Babcia i dziadek
45	Wprowadzenie litery <i>b</i> – małej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazu <i>balony</i>	Tydzień III Babcia i dziadek
Tablica do wykorzystania przez nauczyciela w dowolnie wybranym przez niego temacie		
35	Figurowy obrazek – domek z otoczeniem	
38	Czekolada – od ziaren kakaowca do tabliczki czekolady	
75	Rebusy – dotyczące poznanych liter	

Propozycja korzystania z *Wyprawki plastycznej*

Miesiąc	Tydzień	Dzień tygodnia	Praca plastyczna, historyjka
GRUDZIEŃ	II. To już zima	2. Pada śnieg	Kolorowanka wodna <i>Bałwanek</i>
	III. Święta tuż-tuż	2. Święta, święta	<i>Świąteczna gwiazdka</i>
		5. Pajac choinkowy	<i>Ośnieżona choinka</i>
STYCZEŃ	III. Babcia i dziadek	3. Kwiatek dla babci i dziadka	<i>Bukiet dla babci</i>